

Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

**Den flygande
poeten, författaren och konstnären**

Akram Monfared Arya

(Taraneh)

Del 1
Parys memoarer

Del 2
Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

**Parys memoarer
och**

Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

Den flygande
poeten, författaren och konstnären
Akram Monfared Arya
(Taraneh)

Ett stor tack till:

Min son Ali Sadeghian
Min vän, Jan Ryggard

som hjälpte mig att boken bli till

Av Akram Monfared Arya har tidigare utgivits:

Anahita (2007) roman på svenska
A song of love (2006) engelska
Himlen har inga gränser (2005) svenska
Brinnande hjärta, Invandrarförlaget (2004) svenska/engelska
(Shaparakha deltange parvaz dar baghand (Fjärilar längtar att flyga
i trädgården) (2003) persiska
Den tomma ramen (2003) svenska/engelska
Livets väg (Återkomst till livet) (2002) svenska
Vargatider (2001) svenska
Tame tanhai va ghorbat (Smaken av ensamhet och främlingskap)
(2001) persiska
Sargozashte Pary roman (2000) persiska
Pejvak-e Eshq (Kärlekens Eko) (1999) persiska/engelska

Medverkade till

Kista antologin (2002) Kista stadsdelsförvaltning
"Tillvarons puzzel - Karriärval och livsmål" av Ebba Laurin
(2004)
POESI Online av Författares Bokmaskin (2006)

Parys memoarer

Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

Första delen av boken är en översättning av min persiska roman Parys memoarer som publicerades år 2000

Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

Koppright: Akram Monfared Arya

Omslagsmålning: Akram Monfared Arya

Textbearbetning: Jan Ryggard

Tryck:

ISBN 978-91-633-3613-3

Mitt öde

Jag är som en illaluktande gyttjepöl.
Så var det inte från början.
Jag var en fin rännil en gång och
sökte ett bättre liv som alla andra.
Jag sökte mig till havet, men
i drömmen på väg dit kom jag av vägen.
Jag föll i en djup grop där
jorden fångslade mig.
Solen sken stekande på mig ty,
inget regn kom förbi.
Dagarna gick jag i min ensamhet,
beskådade min förruttnelse.
Vad är jag nu? Vad har hänt med mitt liv?
Snart är det helt slut med mitt liv-
jag dunstar till ånga bit för bit.
Jag ser döden stå och väntar som en gammal gam.
Så var det med mitt öde.

Ur min bok Himlen har inga gränser (2006)

- Irans första kvinnliga pilot med certifikat för yrkestrafik
- Författare
- Poet – med hittills elva böcker
- Konstnär med 60 tavlor och många utställningar,

Jag föddes i Tehran 1946 och betraktas

som en av de mest aktiva bland iranska kvinnor.

År 1974, efter att jag har varit gift, tog jag åter upp studierna samt började ta flygktioner. Detta lyckades jag med trots min roll som hemmafru och mor till fem barn.

jag började med att ta flygcertifikat för segelflyg genom Imperial Airo club på flygplatsen Doshan-Tapeh.

I samma klubb fortsatte jag med att ta certifikat på Ghaleh-Morghhi, för en- och tvåmotoriga plan.

Efter att jag har fått mitt andra flygcertifikat, fortsatte jag mina flygningar fram till år 1979 då den islamiska revolutionen satte stopp för mitt fortsatta flygande.

Jag är den första kvinnliga piloten i Iran efter prinsessan Fatemeh Pahlavi.

Parallellt med min karriär som pilot, jobbade jag som studieledare och konsult på två olika försäkringsbolag: Tehran och Iran-Amerika försäkringsbolag.

För att visa att kvinnor är lika dugliga som män på mansdominerade områden tog jag körkort för tunga lastbilar samt bussar.

Kort efter revolutionen lämnade hon Iran med sina barn och emigrerade till Sverige. Trots att jag var ensamstående förälder, lyckades jag öppna och driva en liten restaurang i Jönköping samtidigt som jag fortsatte uppfostra mina barn som idag är framgångsrika och har egna familjer.

Ett nytt kapitel i mitt liv började 1998 då idén föddes att publicera en samling med mina dikter och små noveller, vilka jag hade skrivit sedan 1972.

Min första bok vid namn Pejvak-e Eshq (Kärlekens eko) publicerades i april 1999. Pejvak-e Eshq handlar om separation, hemlandet, kvinnors politiska rättigheter och främst kärlek.

Min andra bok, Sargozashte Pary (Parys liv), som

handlar om kvinnoförtryck i mansdominerade länder som Iran, publicerades år 2000.

Jag vann andra pris i en kulturell tävling kallad Mina drömmars Kista arrangerad av Kista stadsdelnämnd år 2000. Året därpå vann jag första pris i poesitävlingen Husby Poesi-cup.

Jag har varit en aktiv deltagare i den svenska poesitävlingen Poetry Slam sedan 1999. Jag har blivit utnämnd till Master of Ceremony för Poetry Slam under evenemangsåret 2001. Jag fick rollen som förvaltare och samordnare av poesiträffar i Skärholmens bibliotek under åtta månader med start i september 2001.

Jag har även deltagit i ett poesievenemang kallat Poetry Slam i New York i februari 2001 där mina dikter fick ett varmt mottagande.

I maj 2001 fick jag tillåtelse av Sara Lidman att översätta hennes bok Oskuldens minut till persiska.

I april 2003 valdes jag till ordförande i Sveriges internationella författarförening t.o.m. december 2006.

År 2001 kandiderades jag till riksdagen och kommunen för Socialdemokraterna. Och jag var i fyra år tingsrättsnämndeman, samt styrelse ledamot i Barnens Dag.

2002 medverkade jag i Kistaantologin, utgiven av Kista stadsdelsförvaltning.

År 2004 medverkade jag i Tillvarons puzzel- Karriärval och livsmål av Ebba Laurin.

År 2006 medverkade jag i POESI online av Författares Bokmaskin. Jag började min konstnärliga karriär år 2007.

jag har alltid varit fascinerad av naturen, bergen med den vita glaciären på toppen och dess mystiska drag, havets blåa djupa hemlighet, skummet på vågtopparna och vågornas brus mot stranden, sammetssvarta himlen fullt med silverfärgade stjärnor och vackra höstfärgade träd, vitklädda träd i vintras och regnbågens färgskimrande härlighet på himlen när solljus bryts i regndroppar.

Mitt tema i första hand handlar om kvinnors situation i världen.

I juli 2007 i samband med Linnés 300- årsjubelium, blev jag bjuden till Jokkmokk och Kvikkjokk tillsammans med sju andra konstnärer.

De tavlor som målades till Linnés hyllning är skänkta till Jokkmokks kommun. Min första utställning var i juli 2007, tillsammans med sju konstnärer i Kvikkjokk, och andra gemensamma utställning hade vi i januari 2008 i Husby konsthall.

I juli 2008 ordnade jag min första privata vernissage hos Galleri Kocks på söder i Stockholm med sammanlagt 52 tavlor, i olja, akryl, akvarell, kol, på duk eller papper.

Jag är medlem i Sveriges Författarförbund,
samt medlem i Sveriges Allmänna Konstförening.

Jag kan bokas som uppläsare
E-mail: arya@arya.se

Vill ni veta mer om mig? Besök min hemsida:
[http:// www.arya.se](http://www.arya.se)

Del 1
Parys memoarer

Bonden stänger alla ladugårdens dörrar för att hindra vargen från att komma in. Ödet gjorde att en av dörrarna inte stängdes. Vet du varför vargen fångade och tog med sig lammen?! Just för att en dörr var öppen ...

Shirin somnade innan mamman hann säga sista orden i sagan. Shirin är tre år gammal. En söt liten tjej med slutna ögonlock, svarta och långa ögonfransar glänsande under fina långa ögonbryn.

Hennes vita och runda ansikte, rosa kulliga kinder, en vacker liten mun omsluten av två röda fina läppar är oemotståndliga. Man älskar henne så fort man får se henne.

Pary kunde inte låta bli att gråta när hon beskådade sin lilla oskyldiga ängel. Barnet sov och Pary kunde nu lätta på bördan med gråt. Det var vid nattetid runt tio. Hon hade tid att dyka ner i sina tankar. Alla dörrar var stängda, men ack, vargen kommer imorgon för att röva barnet.

När Pary bara var arton år och gick sista året i skolan, var hon en glad, upprymd tjej vars skratt kunde spräcka de tjockaste molnen och befria solen ur molnens fångenskap. Hennes föräldrar var allmänbildade. Pary var en fri tjej som kunde umgås med sina vänner och vara omtyckt av alla. Många friare hade hon vid den åldern. Hon hade själv en hel del planer för sin framtid. Dock vet ingen vad ödet har i sitt sköte.

I skolans volleybollteam var hon alltid dess lagledare. Det var ett av hennes stora intressen. Hon har alltid följt alla volleybollmatcher. Många killar dök upp i hennes liv. Hon brydde sig ej om dem.

Moster Maryam, vill ha Pary som sin brud för sonen Hamid som nyligen blivit ingenjör. Parys mor var dock mot ingifte för att det kunde skada släktskapet och därför bör man gifta sig med andra för utöka slakten.

Simin, grannen, brukade säga ”Folk rövar din dotter innan hon hinner börja universitet. Hon kommer inte att vara kvar länge som ungmö.”

Marzieh, Parys mor, sa:

Nej, så kan det inte bli. Pary ska läsa färdigt och bli läkare. Hennes far har sedan den dag hon föddes sagt: ”framtidens läkare har kommit världen till”. Sedan dess ropar han på henne som "min läkare, min kära doktor" och det är hans enda dröm att se Pary en dag bli en framgångsrik läkare innan hon gifter sig. Han vill inte heller ge bort Pary till någon innan hennes studier är avslutade.

Ni vet ju, eftersom hon är det enda barn vi har är det vår högsta dröm att vår dotter kommer att lyckas!

Pary hade med en av sina väninnor gått på en volleybollmatch. Samtidigt som Pary håll på att titta på matchen, fick hon en konstig känsla att någon tittar på henne. Pary vänder blicken och vänder den snabbt tillbaka men det pirrar i magen på henne. Hon vänder blicken igen och två blickar möts. Pary försöker att fortsätta titta på matchen.

Masoud var också en av matchens åskådare i stadion. När Pary skulle ut ur stadion efter matchen, kunde hon inte motstå frestelsen att låta bli att titta bakåt. Dock önskade hennes hjärta att se Masouds ansikte en gång till och att matchen skulle ha fortsatt och gett henne mer tid för att kunna vända blicken en sista gång. Men tiden går alltid fortare än man vill och livet går hänsynslöst sin väg utan att ens lägga märke till någons önskemål.

När hon kom fram till sitt hus, satt hon sig en stund på rabatten på gården och tittade på blommorna som om hon tittade på Masouds ögon. Hon ryckte till och intalade sig att sluta drömma. En engångsblick på en främmande kille får inte påverka psyket och vilseleda henne i livet. Hon har sina studier att tänka på.

På kvällen kunde Pary inte få en blund på en lång stund. Hon kunde inte alls sova. I sängen vänder hon sig från vänster till höger. I hennes tankar finns bara den förhäxade bilden som har erövrat hennes hjärta. ”–Gud, jag kan inte sova. Bättre jag går upp och läser lite. Kanske det gör mina tankar trötta på det jag tänker.”

Hon bläddrar upp en sida i boken på måfå och börjar läsa. Nej, det gick inte. Tanken är upptagen av något helt annat och hon kan inte ägna sig ett dugg åt läsandet. Det hela fortsatte tills gryningen då hon äntligen föll i sömn.

Ett par stora svarta ögon med långa ögonfransar med heldragna ögonbryn som parasoll ovan ögonen skuggar henne i sömnen. Av mors röst väcktes hon: ”Upp med dig tjejen lilla! Du kommer annars för sent till skolan. Du sov så lugnt fastän du inte har så mycket tid på dig.”

Pary vaknar med en halvt förlamad känsla.

Hon tänker: ”Kunde drömmen inte fortsätta?! Varför fick den ett så abrupt slut?! Vad är det med mig? Har jag blivit kär? Nej, nej det är omöjligt. Kärlek vid första ögonkastet? Jag måste ta bort dessa dumma tankar ur skallen. Jag måste koncentrera mig på mina studier. Det är sista årskursen. Jag vill inte missa det. Jag måste få fars och mors önskan att gå i uppfyllelse och ta mig in på universitet och bli läkare. Kärleken får vänta!”

Dagarna gick en efter en. Livet höll på att finna sin normala bana igen. Förälskelsen höll på att suddas och tunnas ut ur varenda minnescell som om inte världens storm rasade över stackaren Pary.

Rejhane, en av klasskamraterna, hade födelsekalas. Pary var inbjuden. Hon hade fått lov av modern att ha på sig sin röda blus som är lite sexig utan krage och ärmar. Samt ha på sig en kortkjol till den. Hon såg ut som en ängel ur "Tusen och en natt". Hennes ljusa hy med långt svart hår ner till midjan. Hennes lagom långa längd, en kropp skulpterad av en av de bästa skulptörerna. Fina linjer, vackra uppåtstående bröst i harmoni med ett ursött ansikte. Gröna ögon, svarta ögonbryn och den finaste näsa formad av skaparen själv. Allt

detta medför att varje stackares åskådare får hjärtklappning så att hjärtat nästan sviktat.

När Pary satte sin fot i Rejhanes hus, vändes alla blickar okontrollerat mot henne, av beundran och beröm. Rejhane kom fram till henne för att välkomna. Hon tog tag i Parys hand och tog henne med sig mitt i folkmassan för presentation.

Pary skakade artigt hand med gästerna. Sedan tog hon en pratstund med Rejhanes mor. Därefter kom Rejhane till Pary och sa:

” –Kom Pary! Jag ska presentera min kusin Masoud för dig.” Pary vänder blicken och tappar andan. Hon är chockad. Hon känner hur hon rodnar av ett sådant oförväntat sammanträffande. Hon försöker samla sig och andas i normal takt.

Masoud och Pary skakar hand för att presentera sig. Men hennes hand är iskall och glider in i Masouds varma hand och omedelbart smälts samman.

Masoud trycker lätt Parys hand med ett charmigt leende på läpparna och ser förtjust ut när han känner igen henne. Dock har Pary stelnat som en tung bronsstaty. Hon kunde inte röra en enda muskel. Orden har fryst i munnen på henne. Hon visste inte vad hon ska säga. Hennes hjärna ligger i dvala.

Hon försöker svälja och väta de plötsligt torra stämbanden.

Efter några försök och efter en kort tid kunde hon samla sig för att börja agera. De börjar med några få ord för att få till en pratstund. Efter några ordväxlingar var de upptagna av olika samtalsämnen nästan ända till slutet av festen.

Om skolan, hemmet, livet till filosofiska och romantiska ämnen, kunde de två nya turturduvorna uppehålla sig hela kvällen.

Masoud gick sista året på kemilinjen på universitetet. Han är också intresserad av volleyboll. Musik och dans, bio och böcker sammanföll också med Parys intresse. Så klarade de av sina gemensamma intressen.

Det fanns ingen ursäkt kvar för Pary att inte bli förälskad i Masoud.

På vägen hem svävade Pary bland molnen. Hon hade fått vingar av kärlek med vilka hon flög vart hon ville. Hon njuter av kärlekens

berusning. Föräldrarnas mål och önskan för Pary har nu fått den sämsta prioritetens någonsin. Masouds kärlek har trampat ned allt annat i Parys liv. Vem vill bli läkare nu! Studier kan vänta.

Dagarna går och Parys mor, Marzieh, börjar bli orolig över Parys beteende. Därför tar hon ett snack med sin man och fadern herr Bagheri:

” –Jag förstår inget. Vår dotter börjat bete sig konstigt. Hon varken äter riktigt eller pratar mycket. Hon börjar tappa vikt. Jag ser bara på när hon ensamt sitter i hörnet av sitt rum i djupa tankar tills hon somnar. Hon sover inte bra på nätterna. Jag vill ta henne till läkare.”

” –Nej du, låt henne vara! Barn i tonåren är alltid så. Det ligger i deras natur. Låt henne vara för sig ett tag.”

” –Kan det vara så att hon har blivit kär? Har någon kommit in i hennes liv som upptar hennes själ?”

” –Hur ofta har du själv varit kär som vet hur andra blir? Sen när har du blivit psykolog? Låt henne ...”

Pary kom in i rummet och föräldrarnas diskussion avbröts. De bytte ämne på direkten för att inte avslöja sin oro för Pary.

” –Hur är det med dig gumman? Kom lilla ängeln och ta en bit mat. Min lilla dotter har gått ner i vikt. Du ser blek ut i ansiktet. Kroppen har ingen ork längre. Har det hänt nåt?! Säg ängeln, vad tynger hjärtat?! Mår du illa?!”

” –Nej pappa, jag mår bra. Oroa dig inte!”

Rejhane hälsade på Pary och två vännerna har en pratstund.

” –Du vet ju, Pary, sen någon månad tillbaka, efter mitt födelsedagskalas, har Masoud varit sjuk. Hans mor var orolig och visste inte vad hon skulle göra. Men Masoud själv sa att han inte är sjuk utan att han är förälskad. Jag bad honom till slut att berätta vem han är förälskad i.”

Pary kunde nu inte längre behärska sin nyfikenhet. Blodet forsar fram och tillbaka i vartenda kärl i väntan på svar. Varje blodkropp håller på att spricka av nyfikenhet. Parys törst att veta vem Masoud är förälskad i gör henne som en lejonhona mitt i öknen sökande efter vatten. Samtidigt klappar hjärtat snabbare och snabbare och förvandlar kroppen till ett isberg av misstänksamhet. Hon tänker att kanske Masoud har någon annan i tanken och att hennes liv nu är fördärvat. Det kändes som en evighet i väntan på svaret. Som om tiden har stannat i hela universum.

Rejhane fortsätter

” –Din stygga tjej! Du är helt borta i tankarna. Du har fallit för min kusin Masoud, din stackare!”
Pary hörde inte hennes ironiska påståenden.

” –Vad sa du?!”

” –Säg det Pary! Masoud är kär i dig och som jag ser det, är du kär i honom. Så varför ser du så bedrövad ut? Det är inget att vara ledsen för.”

Pary kunde inte hålla tårarna borta längre. Som ett litet vackert vattenfall rann tårarna i rad efter varandra på kinderna och därifrån ner på hennes blus.

” –Varför gråter du Pary?! Att vara kär är bra. Varför sörjer du?!”

” –Varför?! Ju, du vet om vad som händer om far får reda på det. Han vill se mig bli läkare. Universitet är hans dröm för mig. Nu när jag inte längre är mig själv. Nu när jag har fallit för någon. Föräldrarnas enda barn har bytt bana. Den dotter de har en massa drömmar för nu som kommer att gå åt skogen. För nu vill hon gifta sig med en som inte

äger ett öre. Nån som man inget vet något om. Vem är hans familj?
Räcker det för mina föräldrar att han är Rejhanes kusin?!!
De kommer att vara förbannade och säga att jag förstör min framtid.
Kärleken har förblindat mig. Om de inte välsignar oss, är jag
tillräckligt vuxen för att ta saken i egna händer. ”

” –Var inte orolig! Din far är en vis man. Han kommer att förstå dig.
Vad vet du, kanske Masoud går med på att du först bli klar med
skolan och att ni gifter er därefter. Då har du både din drömprins och
din läkarlegitimation.”

Några dagar senare ordnade Rejhane en hemlig dejt för Pary och Masoud.

Som två letande duvor fann de varandra i Edens lustgård.

Med knän darrande, av spänning och förväntansfullt hopp, såg de på varandra en lång stund. Parys händer har tappat sin värme. Hennes ansikte var rosenrött av glädje. Masoud mådde på samma sätt. Han visste inte hur han skulle inleda sin första dejt med Pary. Hans talförmåga sviktar. Nu har Rejhane lämnat det förälskade paret ensam.

Till slut fick Masoud samla sig och börjar inleda. Han berättar om sin upplevelse efter den första gången han såg Pary i Stadion och sedan på födelsedagskalaset. Hur han då föll för Pary. Han sa det han ville säga, nämligen att han är djupt förälskad i Pary. Att han älskar hennes blygsamhet som man finner i orienten.

Allt detta gjorde Pary stum. Hon är förlägen. Hon vill men kan inte uttala sin kärlek till Masoud. Men kroppens språk avslöjar allt. Efter att de bestämt att träffas på nytt skildes älsklingsparet åt.

Dagar kom och dagar gick. Änglarna träffades oftare och oftare i himlen. Fler och fler viskade om turturduvornas romans.

Herr Bageri, Parys far, fick veta vad som försiggår via andra kanaler. En dag kom han rasande hem. Han var ilsken och högljudd.

” –Vad i helvete är i görningen nu?! Alla grannar pratar om att Pary är kär och hennes far hindrar henne att gifta sig med sin älskade. Jag ska döda henne. Hon är inte välkommen i mitt hus längre. Hon får dra åt skogen. ”

Parys mor, Marzieh, tappade andan och föll i gråt. Hon slår sig med nävarna på huvudet och på bröstet och vädjar till sin man att vara lugn och behärskad.

” –Du får hjärtinfarkt. Gör inte så! Sluta!!! Det är inte världens ände. Vi pratar med henne om saken. Vi ska övertala henne att först bli klar med skolan och sedan gifta sig. Sluta, snälla. Jag orkar inte längre.”

” –Nehej du!!! Jag har inte öppnat bordell. Att hon ens vågar att utan min tillåtelse välja man och bli kär i vem fan som helst. Giftn sig?! Över min döda kropp. Jag har haft tusen drömmar för henne. Nu är mina drömmar djupt begravda på havets botten. Så lätt kommer hon inte undan. Så många lämpliga och fina friare som hon hade. Jag sade nej till just det för att Pary först ska bli läkare. Vad ska vi säga till vänner och släkt?! Hur ska vi se dom i ögonen?! Jag som rådde alla att låta sina döttrar att bli klara med studierna och att låta dom vara fria i livet på samma sätt som vi gör med våra söner. Att det inte finns någon skillnad mellan son och dotter. Nu hånskrattar de åt mig ...”

” –För Guds skull bli inte upprörd! Är det inte så att killar också gör sånt?! Prata med Pary, kanske du kan få henne på andra tankar.”

” –Nix, det har ingen effekt. Det kommer att vara lönlöst att prata för döva öron. Hör du inte vad folk säger? Jag har hört att hon absolut vill giftn sig. Vad har han i livet? Inget. Han är inte ens klar med sin skola. Hur skall de försörja sig? Vem är hans familj? Vad gör hans far? För Pary är det enda viktiga att hon är kär och att hon har fått veta han är Rejhanes kusin. Pary håller på att fördärva sitt öde. Hon är blind just nu i denna kärleksröra. ”

Det går några timmar i tysthet hemma hos Pary. Mor i vardagsrummet och Pary i sitt rum sitter tysta och väntar på nästa drag för den som vågar ta det.

Marzieh orkar inte hålla tyst längre och ber Bagheri gå till Pary och prata förnuft med henne. Efter några om och men samlar Bagheri sig och går till Pary. Han försöker tänka för att välja rätt ord så att han ska kunna övertyga Pary.

Först hörs det ingenting, men det dröjer inte länge innan Marzieh hör hur röstvolymen på fadern höjs steg för steg. Efter några minuter kommer Bagheri ut och han är nu mer förbannad än vad han tidigare var.

” –Varsågod, tack för att du har uppfostrat en fin dotter. Vet du vad hon säger till mig? Hon ger ultimatum att om vi inte går med på att

hon gifter sig är hon stor nog för att gå och gifta sig utan vår välsignelse. Hon är schysst nog att uppmana oss för vårt anseendes skull att ge henne vår tillåtelse. Jag måste vara gammalmodig om jag säger ja. Jag vill inte leda henne in i fördärvet.”

Marzieh lyssnar gråtande på Bagheri medan hon svär åt sin enda kära dotter Pary.

I allt det kom moster Maryam oväntat på besök. Det dröjde inte länge innan hon blir insatt i hela historien. Hon vittnar om läget samtidigt som hon klandrar sin syster. Som om det underlättade läget för familjen. Nu är det hon som är sarkastisk och är i läge för en smärre attack.

” –Jag ville ju ha Pary för min son. Ni sa nej. Hon ska läsa vidare. Dessutom. Äktenskap inom släkten är inget bra. Nå! Vad säger ni nu?! Var det värt denna skandal?! När man har en vacker ungmö hemma, måste man veta att tjuvar gillrar fällor. Lammen är alltid i fara för vargen. Glöm inte tonåren och pubertetens konstiga frestelser. Det verkar som om pojken helt har hjärntvättat henne. Hon är förhäxad. En ligist som inte har nåt av värde i livet har stulit er dotters hjärta och bränt in sitt namn i hjärnan på henne. Sista året på universitet som om det vore en betryggande merit för att fria till någons dotter. Hur ska han tjäna sitt uppehälle? Det vete gudarna? Så vitt jag vet är hans familj inte rik heller. Vad var det för fel på min son? Han är redan ingenjör med ett bra arbete och bra lön. Jag är din syster som du väl känner. Min man är också en man med högt anseende. Vad var det för fel på oss då? Hur ska din enda dotter ha det nu? Hur livet blir för henne är något du får ta ansvar för under resten av ditt liv.”

” –Sluta syrran! Strö inte mer salt i såren! Har jag inte tillräckligt med elände utan att du börjar med din sarkasm.”

Efter några dagar ringdes Parys föräldrar upp av Masouds familj. De ville komma på besök. Masoud med sin mor Alieh och hans syster Saideh kom den dagen till Parys hus för att be om Parys hand av hennes föräldrar.

Parys mor och far var inte så glada över besöket. De var rättare sagt ursinniga, sorgsna och förvirrade. Därför ställde de höga krav och villkor för brudgummens familj i tron att de skulle backa. Men till deras förundran gick Masoud och hans medföljande med på alla krav.

Han sa att han är kär i Pary och inget kan få honom tveka en stund. Han vill med alla medel och alla sätt göra Pary lycklig.

Pary är glad å ena sidan och arg å den andra. Hon är glad för att hon tycker att så fort hennes far inser hur lyckliga de blivit tillsammans ändras hans uppfattning om Masoud. Allt går åter tillbaka till det normala, särskild nu när Masoud har accepterat och lovat att hon ska få fortsätta skolan och bli läkare. Vad skulle kunna vara bättre? Vilken förälder skulle inte tillönska sitt barn sånt?

Under alla diskussioner mellan parterna, kastar Pary och Masoud en och annan blick till varandra och via ögonens tysta språk pratar de med varandra i en telepatisk värld. De förstår varandras språk.

Alla kom överens om att hålla vigselceremonin under nyårstid och Parys far försökte förgäves att skjuta fram den till sommaren efter skolavslutningen utan framgång. För hur han än försökte fick han svar av Masoud på ett sätt han inte kunde argumentera mot.

Masoud sa:

”–Efter vigseln blir det lättare för Pary att i lugn och ro studera vidare och jag kan börja söka jobb och bostad när vi med säkerhet bestämt ett datum.”

Det dröjde inte längre tid innan vigseln kom att infalla. En dag då två ska bli ett. Vigseldagen som tidigare bestämts är samma dag som nyårsdagen. Pary i en lång vit brudklänning glänser som en vit vårblomma med intryck av glädje och sorg som syns i ansiktet på henne. Hon känner hur det pirrar i magen och en konstig stämning råder i tankarna. Hon har fått smärre ångest av att sära far och mors hjärta som hade så många planer för henne. Hon lider av mindre samvetskval för det när hon tittar på föräldrarnas ledsna och sorgsna miner. Glädjestämningen bleknade en aning för henne. Hon som snart gifter sig med sin drömprins måste vara upprymd av lycka och välmående.

Masoud såg så charmig ut i sin svarta kostym med vit skjorta och svart fluga. Hans familj var glatt upptagna med att prata och ha roligt med gästerna så att inget märks av hur brudens familj har det.

Rejhane som är Masouds kusin och Parys bästa väninna går runt omkring och håller ställningarna så att gästerna får det trevligt. Det var ändå inte många gäster att ha hand om, eftersom det bara är nära släkt och vänner som bjuds in.

Hela ceremonin gick fint utan större bekymmer förutom herr Bagheris uppenbara missnöje. För han såg sig besegrad.

Från denna dag är Masoud bosatt hos Pary och hennes familj. Med andra ord har de fått tillökning i familjen.

De första veckorna är allt okej. De fortsätter att gå i skolan och leva lugnt. Men det varade inte länge. Pary är inte samma person. Hon har kommit efter i studierna, eftersom hon på grund av Masouds jämna besök måste stanna hemma och ta hand om gäster, i det fallet svärmor och Masouds syster.

Masoud brukar gå till skolan tidigt på morgnarna och komma hem sent på kvällen nu när han läser sista läsåret som han måste bli klar med.

Herr Bagheri kom hem med svårmod och började prata med Masoud:
” – Masoud, var det inte så att du innan giftermålet lovade låta Pary fortsätta med sina studier?!”

” – Jo, hurså? Hon går ju i skolan.”

” – Nej du, det går inte att hon läser så som hon gör nu. En dag går hon och nästa måste hon vara hemma och ta hand om ett och annat. Hon kan inte få sitt gymnasiebetyg på det sätt som hon har det nu. Det är bara en månad till sluttentamen för henne och Pary har ingen tid för studier. Hon är hela tiden hemma och jag befarar att hon inte får vara med på proven.”

” – So wath! Det gör inget om Pary inte får sitt betyg. Vad har kvinnor med studier att göra? Varför ska de överhuvudtaget jobba? Kvinnor ska vara hemma och sköta barnen.”

” –Var det inte du som lovade henne att kunna läsa vidare? Har du glömt ditt löfte grabben?!”

” – Jag sa nåt först men det är inte hela världen. Jag behöver inte lova nåt eller hålla nåt löfte till nån. Vet du, du lägger dig i vårt liv rätt så mycket. Jag måste ta med Pary till min mors hus så att vi får bo där.”

Pary blev illa berörd och chockad över hur Masoud har bemött sin svärfar. Men mest av allt är hon upprörd över hur Masoud, efter att ha varit så kärleksfull, nu är så fräck att svara hennes far på detta sätt, särskild nu så kort tid efter bröllopet.

Marzieh kom emellan och sa:

” – Varför?! Trivs ni inte här hos oss? Din mor och din syster som alltid brukar vara här och vi som visar vår gästfrihet varje gång de är

här. Du som inte har någon inkomst, hur ska du försörja dig och Pary? Hur kan ni bo på egen hand?”

Masoud vänder blicken till Pary och beordrar henne:

” – Packa ner väskorna! Vi ska härifrån. Dags att flytta till min mor. Jag kan inte leva så här. Det går inte att studera så när man störs hela tiden av andra. Här är folk förnäma och vill hela tiden påminna oss om deras gästfrihet och generositet. Här vill jag inte vara längre.”

Marzieh bad Masoud lugna ner sig och tänka efter.

” – Snälla Masoud, du behöver inte ta illa upp. Vi menade inget ont. Du är som en son för oss. Vi bara bad dig om att om det går skulle det vara bra att Pary också skulle kunna läsa färdigt.”

” – Vet ni vad! Jag vill inte att Pary ska läsa nåt. Jag läser och det räcker ...”

Just när Masoud höll på med sitt, knackar någon på dörren och Alieh kommer in. Hon får veta vad som pågår och börjar nu från sitt håll med att göra saker och ting värre genom att ta sin sons parti:

” – Ni är oförskämda mot min son. Ni tvingar på honom allt. Titta vad ni har gjort med hans liv. Så mycket pengar som gick åt till bröllopet och som kunde vara för hans studier. Han är tomhänt nu. Han kan inte läsa vidare. Han kan inte heller hyra en bostad. Vad tror ni egentligen, att er dotter är värd mer än min son? Kom min son. Kom ta med din fru. Vi går härifrån! Jag ska ta hand om er.”

Alieh börjar gråta och fortsätter:

” – Gud välsigna din avlidne far. Om han var vid liv nu, hade vi det bra och ingen skulle våga behandla oss så som dessa gör ...”

Marzieh lät inte Alieh fortsätta och sa:

” – Vad säger du kära Alieh. Vi har inte gjort nåt. Vi har inte skrutit om nåt. Vi sa bara att Pary, vår enda dotter, att det vore bra om hon kunde få ha lite tid för studierna. Varför gör du en höna av en fjäder? Har vi så ont om plats här att Masoud och Pary ska flytta in hos dig?! Har vi ...”

Alieh lät inte Parys mor Marzieh fortsätta.

” – Vad ska Pary göra med slutbetyget från skolan? Vad spelar det för roll?! Min dotter som inte har skolbetyg har inte missat nåt i livet. ”

Masoud som var ursinnig sa överilat till Marzieh och Bagheri:

” –Om ni stör oss en gång till, tar jag ut skilsmässa. Då får hon stanna hos sin far och mor för alltid. ”

Bagheri blev kallsvettig när han hörde hur Masoud argumenterar och hur han nu behandlar sina svärföräldrar. Han kunde inte tro sina öron att Masoud ens kunde tänka ord som skilsmässa.

Marziehs är chockad och i detta tillstånd får hon svaga knän. Hon sätter sig eftersom allt runtomkring svartnar för henne. Pary håller sin gråt inne i strupen men ansiktet på henne visar hur upprörd hon är. Pary känner en djup smärta i sin mage som om någon har stuckit henne med en stor kökskniv.

Just i denna röra hänskrattar Alieh och säger:

” – Var detta ni ville?! Vet ni vad, en brud ska vara hemma hos sin man och inte tvärtom att brudgummen ska vara hos svärföräldrarna. Gå nu Pary, packa dina grejer. Masoud kallar på en taxi och vi ska hem till oss. Jag gör vardagsrummet i ordning för er.”

Hur än Bagheri och Marzieh vädjade till Alieh kunde de inte få Alieh och Masoud att ångra sig. Stackars Pary fick inte en syl i vädret. Hon bara lyssnar då Masoud högljutt och elakt ropar på henne:

” – Pary, för helvete gå och packa dina jävla saker. Är du döv, hör du inte vad min mor säger. Ta för fasiken med kläderna och lämna resten av skiten här. Vi behöver inga allmosor. Jag vill inte ha skrot och en massa skit som hemgift. Bättre har vi det hemma hos oss.”

Livet hos svärmor är för Pary en ny pärs. Hon går inte längre i skolan. Hennes nya liv har förvandlat henne till en svag person med blekt ansikte och mager kropp. Parys ögon är alltid fyllda av tårar. Hon känner sig gråtfärdig av trötthet. Efter så många kärleksfulla ord, efter så mycket kärlek och hängivenhet blev livet för henne ett helvete av sorg.

Masoud brukade komma hem sent på kvällarna. Han blev klar med sina studier och nu söker han jobb. Parys enda sysselsättning är att sköta hushållet. Ett hushåll med mycket folk i omlopp. Hemma hos svärmor finns det alltid gäster och vänner att ta hand om. Alieh som har sin svärdotter hos sig för att de ska ha det bättre, har nu blivit en satmara som bara ger order. För henne verkar Pary vara en betjänt. Alieh har ofta påpekat att nu är det dags för henne att vila och svärdottern ska sköta allt istället.

Parys far och mor kom sällan på besök. För varje gång de varit där, har de gått med förblött hjärta därifrån. Pary är inte densamma glada tjej som en gång var full av liv och skratt. Hennes händer har blivit grov hy av hårt arbete. Hon tjänar sin svärmor dygnet runt. Hon säger inget till sina föräldrar om Masouds och Aliehs beteende. Pary håller allt för sig själv. Hennes tystnad tar kål på henne. Hon nämnde inte ens hur Masoud en dag slog henne bara för att hon frågade varför Masoud kom hem så sent.

Masouds beteende har förändrats som dag och natt. Det fanns inga tecken och tal om förälskelse. Inte ens att gilla och tycka om. Han är alltid hemma sent på kvällarna och har ingen lust att prata. Dessvärre har Masoud börjat dricka. Han är berusad de flesta kvällar han kommer hem, eftersom han börjat umgås oftare med sina kompisar.

En morgon när Pary vaknar, kände hon sig yr och mådde illa. Hon tror att hon har ätit nåt olämpligt igår fick middag eller att det kan vara av trötthet, eftersom hon inte fick någon sömn under hela natten. Alieh ser hur Pary mår och frågar vad som har hänt och varför hon är så blek i ansiktet.

” – Är du sjuk Pary?”

” – Jag vet inte. Jag har yrsel och vill spy.”

” – Du kanske är med barn!”

” – Hur ska jag veta!”

På kvällen när Masoud kommer hem, berättar Alieh för honom om hur Pary mådde hela dagen. Hon vill att Masoud tar Pary till läkare eftersom hon tror Pary är med barn.

Masoud blir rasande när han hör att Pary kan vara med barn. Han vänder sig mot Pary och säger:

” – Vad i helvete har du gjort nu! Det var det som fattades. Var det dags just nu att bli med barn, din hora. Jag har redan svårt att försörja oss och nu en valp till blir det i denna jävla familj. Som om det inte vore tillräckligt med att ha dig som horhustru att försörja, måste jag nu mata en horunges mun till.”

” – Masoud vad säger du? Vems barn är det? Jag har inte annans barn.”

” – Håll käften, din hora! Försök inte vara storkäftig mot mig!”

”- Masoud, min son, var lugn. Bråka inte med henne nu. Hon mår inte bra.”

” – Det skiter jag i att hon mår pyton. Hon kan dra åt helvete och sticka hem till sin jävla farsa. Vad ska jag med en extra barnjavel till.”

” – Masoud kära! Bli inte upprörd! Gud hjälper oss. Skaparen är generös.”

” – Vad i helvete babblar du morsan. Det är jag som från gryning till sent på kvällen måste slita fan för att skaffa mat och betala räkningarna som ändå inte räcker till. Vi har det redan knappt. Nu skall en skit till komma som om det inte räckte med oss. Vet du vad Pary, gör abort!”

” – Gud vara oss nådig Masoud! Du som i början var så kärleksfull och pratade kärt om att skaffa barn, vill du nu döda med abort?!”

” – Jag skiter i din kärlek och det barn du fått. Vilken förälskelse! Med alla knep du kunde fick du mig lurad in i detta jäkeläktenskap. Du hjärntvättade mig. Jag blev dumblind och gick in i din fälla. Jag måste ha fått hönshjärna så att jag inte kunde inse verkligheten. Vilken idiot jag var att låta dig sätta din fot i mitt liv. Jag var inte redo för att binda

mig. Alla mina kompisar lever livet nu och har det kul. Jag måste i min bästa ålder ha hand om fru och barn. Imorgon går vi till läkare och om du är på smällen, måste du göra abort.”

” – Nej kära son, det är synd att begå mord. Gud förlåter oss aldrig. Vi ska på nåt sätt fixa det.”

Pary håller handen på sin mage och tryckte till lite och sa till sig själv att hon ska beskydda sitt barn med alla medel. Masoud måste döda henne om han vill ta kål på barnet.

Morgonen därpå åkte Pary och Masoud och Alieh tidigt till vårdcentralen. Efter många timmar i väntrummet var det deras tur. Alieh följde inte med in utan väntade vidare i väntrummet. Det tog inte lång tid och när de kom ut talade Pary om att ja, hon är med barn.

Sedan ringde Pary hem till sina föräldrar och berättade det för dem. Parys mor och far, när de fick veta det, visste inte om de skulle vara glada eller ledsna.

Pary hade inte berättat allt som hänt för föräldrarna. Hon skäms över sånt som händer henne. Hon vågar och vill inte berätta allt som händer henne för andra, särskilt inte för föräldrarna. Pary tycker att föräldrarna har tillräcklig med bekymmer för henne samt att hon har svikit dem på alla sätt. Föräldrarna som en gång hade stora planer för sin enda dotter, fick se hur allt gick till spillo.

Han vill inte berätta för dem om hur Masoud misshandlar henne i tid och otid för allt och inget. Kvällar och nätter då han kommit hem med sur min och lagt sig utan att äta middag. Hur olyckligt hon har blivit på grund av Masoud. Att hon en gång hittade ett kärleksbrev i hans kavajficka. Hur han ofta kommer hem i onyktert tillstånd? Hur han behandlar henne och tjusar med andra kvinnor så att han i drömmen nämner deras namn hög. Allt det tynger Pary och tär på henne inombords.

Sen den dag Pary satte sin fot i svärmoderns hus, har hon slitit som djur. Att titta på ett sportprogram på tv eller titta på en enkel såpopera har blivit som en dröm för henne. För hon finner ingen fritid. Masoud och hans mor tjatar jämt.

” –Vad i helvete gör du! Har du inget vettigare att göra. Vad är det för slask du ägnar din tid åt. Sånt är inget för kvinnor och hämmar dem att hinna med viktigare göromål i livet.”

Några dagar senare var det många gäster hemma hos Masoud. Hans mor Alieh har enligt traditionen bjudit folk med anledning av att hon ska bli farmor. Pary stackare måste nu i sitt tillstånd hjälpa till och se till att gästerna har det bra.

Mitt i allt festande blir Pary yr i skallen och faller ihop. Alla samlas runtomkring henne. Alieh kommer fram och ger henne ett handtag för att få henne upp och säger:

” – Gå och vila lite! Jag ska säga till Saideh att ta med lite varm mjölk till dig.”

Saideh, Masouds syster, kom senare till Pary och säger med sur min:

” – Lägg av nu! Vad är det med dig? Du är en jäkla bra skådis. Graviditet är inget tungt. Vad du är bra på att utnyttja läget? För att slippa arbeta spelar du bra. Nu måste min stackare mor sköta allt ensam. Sluta spela sjuk och hjälp till i stället! Min mor är ensam.”

Pary som nu har fått problem upp till öronen brast i gråt. Nervöst med darrande röst och sa hon högt.

” – Vad i hela världen vill ni mig?! Jag blev er brud, er svärdotter och inget mer. Jag har inte begått världens synd för att behandlas som avfall. Jag är med barn. Jag måste må som jag gör. Jag fick yrsel. Hur mycket måste jag slita som hund här i detta hus?! Är jag ert hembitråde?! Vem bad om att bjuda så många gäster. För att min svärmor har gett sitt löfte till sin Gud att om hennes svärdotter får barn, bjuder hon en massa gäster hem till sig. Jag har inte bjudit hit någon. Jag som en gång levde så bra hemma hos mina föräldrar. Kunde inte någon tvinga mig att inte göra så med mitt liv. Om någon hade sagt: vadå kärlek och samlevnad. Om någon kunde hindra mig från att gifta mig med en odugling till man som inte vet nåt om fru och barn. En som inte ens kan försörja sig. En som för alltid är en morsgris. Jag är dödstrött ...”

Pary hann inte säga sista ordet då hon fick en rejäl örfil av Saideh:

” – Håll käften nu din snorunge. Skäms du inte att prata illa om min mor. Hur fan vågar du? Om du inte var så ivrig att visa dig för Masoud, hade min stackars bror inte blivit grundlurad av dig. Det är du som har förstört hans liv. Han är snäll och godtrogen. Masoud hade ingen erfarenhet av vilka satmaror det finns i världen. Du har fördärvat hela hans ungdom. Vad hade han med fru och barn att göra?! Fast det är inte för sent än. Vänta tills han kommer hem, ska han ordna med saker och ting. Res på dig och tigg inte efter medlidande. Du är inte ensam i världen som att få barn. Vi andra har också familj och barn. Gå nu och hjälp till i stället, min mor är ensam.”

Pary med sin dåliga hälsa reser sig upp och går till köket. Hon är nu extra orolig för vad Saideh ska tjalla för Masoud. Vad hon kommer att ljuga om för att provocera Masoud ännu mer. Det blir blodbad om Saideh berättar vad Pary sagt om allt.

Efter festen, dukades allt av och när alla gäster hade gått och Pary var klar med allt, går hon till sig för att vila lite.

Masoud brukar varje gång han kommer hem, först gå till sin mor i hennes rum och om det fanns nåt att äta brukar han äta med henne och snacka en lång stund. Han brukar prata om allt för henne. Sedan efter det blir det dags att komma in till hustrun.

Under den tid Masoud är hos sin mor, får inte Pary störa dem för att mor och son ostört ska kunna skvallra. Masouds knep för att inte avslöja nåt är att eftersom hans mor är ensam utan man, är det nödvändigt att han sitter lite hos henne innan. För Pary har ju en make som finns hos henne på nätterna. Så någon timma hos svärmor gör inget.

Därför fick Pary äta middagen ensam i sitt rum och Masoud med sin mor.

Den här kvällen är Pary mycket orolig. Hennes illamående har förvärrats. I sitt rum går hon fram och tillbaka av stress. Masouds röst hörs från andra rummet. Han skriker och gapar som ett djur när han

ropar på Pary. Han kommer in i rummet, tar hårt tag i Parys arm och börjar svära högt.

” – Din satmara, fan ta din familj. Nu har du mage och vara respektlös mot min mor och syster. Har du din jävel glömt hur din jävla far slängde oss ut ur sitt hus.”

Masoud ger Pary en örfil så hård att Parys snurrar och slår huvudet i väggen och hon faller på golvet. Hon blöder i pannan men Masoud var inte klar än med henne och fortsätter med sparkar mot kroppen på henne. Han är så ursinnig att han överilat tar Pary om halsen och hotar att strypa henne.

” – Ingen har fötts än för att bete sig så mot min mor. Vem i helsike tror du att du är som behandlar min mor så. Din hora, jag vill att du försvinner härifrån. Stick till din horjävel till mor. Jag kommer imorgon att ta ut skilsmässa.”

Alieh som hittills bara beskådade hur Pary fick en omgång kom fram. Med len röst och barmhärtiga gester pratar hon med Masoud.

” – Kära min son, bli inte upprörd nu. Hon visste inte vad hon gjorde. Hon är ledsen. Du behöver inte göra dig besvär för det. Kom min son, jag är rädd att du om du så ofta blir upprörd får hjärtinfarkt. Vad ska jag göra sen då kära son? Strunt i hennes barnslighet.”

Pary samlar sig, ser sig runt och tar en trasa för att sätta på pannan. Men blödningen fortsätter så att blod droppar i ansiktet på henne. Alieh kommer fram till henne och med sträv ton säger hon till Pary:

” – Vill du ta död på fostret? Upp med dig. Du är ju gravid, du får inte sitta så. Gå och tvätta dig i ansiktet.”

Parys ansikte är svullet. Hon har fått en blåtira och ett blödande öppet sår i pannan så att Masoud var illa tvungen att ta henne till områdets vårdcentral. Där blev det en del nyfikna frågor från personalen. Sjuksköterskan som håller på att plåstra om frågar vad som hänt. Masoud kommer med undanflykter att hans fru är höggravid, fick yrsel och ramlade av trappan. Sköterskan tittar fundersamt på Masoud

eftersom Parys min avslöjar allt men hon vågar inte öppna munnen.
Hon kan inte säga nåt till sina föräldrar heller.

Nästa dag kom Marzieh på besök hos svärsonen. Parys bleka ansikte, omplåstrade panna och blåtiran kom som en ny chock för en mors hjärta. Marzieh vill fråga vad som hänt men Pary får med sitt ansiktsuttryck mamman att inte fråga. Marzieh insåg hur känsligt läget är. Hur tung stämningen känns. Alieh börjar snacket:

” – Igår kväll efter att maten, fick Pary yrsel och föll i trappan. Stackars min son, fick efter att haft en lång arbetsdag, ta Pary till akuten för vård. Tack och lov att allt gick bra och att barnet inte kom till skada. Jag tror att folk sätter "onda ögat" på Pary, och därför faller hon offer för olycka. Bäst att krossa några ägg och be för henne så att hon blir immun mot avundsjuka.”

Marzieh lyssnar bara på alla lögner Alieh babblar om och vågar inte yppa nåt.

Hon försöker med falsk min att samtycka med Aliehs sympati för Pary och illa tvunget uppvisa sin tacksamhet. Men med tårfyllda ögon och brustet hjärta går hon därifrån. Marzieh har alltid varit orolig för Pary. Hon vet inte om hon kommer att kunna se sin dotter levande igen.

Bagheri har bett Masoud att en dag ge honom lite av sin tid för att de man mot man ska kunna snacka lite med varandra. Masoud som är en högfärdig person godtog Bagheris förslag.

När de träffar varandra betar Masoud sig som en förmer och ger nedlåtande blickar mot Bagheri. De pratade en hel del om det ena och det andra. Bagheri visste inte hur han skulle leda diskussionen till rätt ämne. Till slut samlar han allt sitt mod och säger:

” – Kära Masoud, vad vill du göra med ditt liv?! Det du gör nu är inte rätt. Det kallas inte för äktenskap. Jag som inte gifte mig av kärlek, har bättre hand om min hustru. Du som var så himla förälskad i Pary sa att du ska ta hand om henne hela livet. Hon är höggravid. Snälla du, så som du slår henne får hon missfall eller allra värst att ni får ett handikappat barn. Det ni har kallas inte för samlevnad. Det gör dig upprörd och du slår din fru. Har ni nåt roligt i ert liv?!”

Masoud som inte alls var rörd av Bagheris faderskapliga tal svarade med all fräckhet och oförskämdhet:

” – Jag har roligt någon annanstans. Din dotter fick mig i fällan och lurade mig till detta så kallade äktenskap. Hon hjärntvättade mig, annars skulle jag aldrig gifta mig. Det var för tidigt för mig. Hon ville gifta sig med mig och jag gick rakt in i fällan. Nu är det också hennes fel att hon blev gravid. Det är inte mitt fel och jag kan inte sätta mitt liv på spel för att hon vill ha barn. Hon ...”

” – Vad är det du säger Masoud?! Hon har inte fått barn av någon annan. Det är inte upp till kvinnan att bli med barn. Det är lika mycket ditt fel. Ville du inte ha barn, skulle du ha förebyggt det. Du kunde använda preventivmedel som tabletter, kondom och annat. Du ...”

” – Det är löjligt att jag skylls för att din dotter begått fel. Ni är så oförskämda. Vet du vad, din dotter är inte mer en extra mun i vårt hus. Hon är inte till någon nytta, hon är mera till besvär för min familj. Är ni oroliga för henne, lämnar jag henne till er med sitt barn så ni får ta hand om dem.”

Masoud reser sig hastigt efter att ha sagt sitt och går därifrån.

Bagheri går med orolig min till Marzieh och säger att det inte är lönt att prata reson med Masoud. Han är bara en idiot. Han säger:

” – Vår dotter är förlorad. Vårt anseende är förlorat och dessvärre har vi fått ett oönskat barnbarn på köpet. Jag önskar att Gud tar mitt liv nu och gör mig befriad från detta helvete.”

Marzieh tröstar honom.

” – Vad är det du säger man. Inget löser sig med din död. Vi måste göra nåt.”

” – Vad ska vi göra? Han har hotat skicka Pary hit till oss.”

” – Det gör inget. Hon är vår dotter och hon är välkommen. Det är vårt eget fel att det blev så. Vi får ta hand om vår dotter och vårt barnbarn. Det är mycket bättre och anständigare än att bödeln Masoud lägger beslag på hennes liv och låter henne jobba som betjänt där.”

Masoud kom hem efter träffen med svärfar. Alieh kommer fram och frågar hur det gick och vad de pratade om.

” – Ah, inget! Alla i familjen är idioter. Senilgubben Bagheri går inte att snacka med. Jag säger till den jäveln att ta fan din dotter med dig och han säger ok, hon är välkommen.”

Alieh blir arg och hoppar in mitt i Masouds snack:

” – Vadå, tror de att deras dotter är världens drottning.”

Pary hör Masoud och svärmoderns diskussion från rummet intill. Hon tycker verkligen synd om sig själv och sitt barn. Hur en brinnande kärlek bränner henne till aska? Pary skyller allt detta på sin svärmor och svärsyster. Det är dom som insinuerar och får Masoud att bli så. Det är dom som baktalar Parys familj och hjärntvättar Masoud.

De förväntar sig att Parys far ska köpa Masoud ett hus och stå för kostnaderna. Varför det?! Jo, för att Pary är deras enda barn. Masoud vill att hans svärföräldrar tar hand om honom bättre än deras eget barn. Han är oförskämd. Han gifter sig med Pary för att få det ekonomiskt bättre. Bara för att han har gift sig med deras dotter ska de offra allt för svärsonen. Om de vill att deras barn ska ha det bra, måste de se till att svärsonen är tillfredsställd. Så det är sånt tjafs som Masouds familj har matat honom med och fått honom till den han nu blivit. Det är deras fel att allt har gått så fel mellan Masoud och Pary. De har förvandlat ett kärt par till två monster. Det har gjort ett helvete av deras liv.

Pary var så djupt sjunken i dessa tankar att hon plötsligt vaknar till liv av Masouds hemska skrik.

” – Pary, packa upp din jävla väska och stick hem till farsan! Surt äpple är ägarens livet ut.”

Pary börjar med brustet hjärta och gråtande att samla sina grejer. Då kommer Masoud in i rummet.

” – Masoud, varför gifte du dig med mig när du nu vill skicka mig tillbaka hem till min familj?!”

” – Håll käften din hora! Skynda på!”

Det ringer på dörren hos Bagheri. Marzieh kommer till dörren och öppnar. Pary och Masoud kommer in med en stor väska i handen. Masoud stannar vid entrén och säger:

” – Surt äpple hör hemma hos sig! Den fru som har mage att trotsa min mor och visa missrespekt passar hemma hos farsan. Pary stannar här tills hon får grått hår. Jag kommer inte att ta ut skilsmässa förrän hon går i graven.”

Masoud går ut och stänger dörren efter sig. Pary går gråtande till sitt gamla rum och stänger sig inne. Marzieh är på väg till rummet för att trösta Pary då Bagheri säger:

” – Låt henne vara! Hon lugnar sig så småningom. Låt stackaren vara för sig själv lite och sörja ensam. Hon behöver samla tankarna och gråta ut det. Det du kan göra är att laga en bra måltid för henne så att hon får lite ork. Så mager som hon blivit, behöver hon bra vitamintillskott. Det är verkligen sant som man säger att räven får bästa druvorna. Räven som inte skiljer värdet av bra druvor och slänger den åt sidan bara.”

Marzieh svarar:

” – Gud får bestraffa Masoud. Minns du Bagheri, hur kär Masoud var i Pary. Om hennes mor Alieh inte hade kommit emellan, hade det inte blivit så.”

” – Nej kvinna, vad säger du! Hela familjen är oförskämnd och orättvis. Masoud är en ruten person. Gud vet hur hans far hade varit. Jag är säker på att Masoud ärvt det från far sin.”

” – Hur som helst vad de än är, har de förstört livet för mitt enda barn som jag har försökt ge ett bra liv. Dessutom räcker inte med det, de är fortfarande på oss och slutar inte förrän de blir min dotters död. Gud bestraffar dem. Gud förlåter inte dig Masoud som gjort så mot min Pary. Hon som höll på med sina studier och var nöjd med sin tillvaro bland vänner. Hur du som djävulen kom in i hennes liv och lurade ut henne ur hennes paradiset. Sedan som en bödel har du plågat henne för din moders skull.”

” – Nej du, för moderns skull är bara skitprat. Masoud vet inte nåt om äktenskap och han är fortfarande som ett barn. Hur gammal är han, va?!

” – Vad säger du? Vad har sunt förnuft med ålder att göra?! Hur gammal man än är, även vid hög ålder, har man sitt förnuft kvar. Men Masoud har ingen riktig uppfostran. Fortfarande är det hans mor, Alieh, som behandlar sina barn som småttingar. Alieh pratar så barnsligt med Masoud så att man inte kan tro sina ögon och öron.

Moster Marjam kom på besök hos sin syster. När hon fick syn på Pary, blev hon glad och sa:

” – Min kära Pary, hur är det med dig? Det var länge sedan jag såg dig. Gud välsigne dig min solstråle. Jag har verkligen saknat dig. Hur går det för dig min kära? Jag har hört att du om Gud vill, snart ska föda. Det är bra att din mage ser så liten ut som om du inte är gravid. Berätta kära, hur har du det med livet och hur mår din man? Går allt bra?”

Pary sitter tyst och tittar på sin ovetande moster. Vad ska hon säga? Att hennes man har slängt ut henne. Att hon utan skilsmässa har blivit änka. Att hon återigen är en last för sina föräldrar.

Marzieh hoppar in och säger:

” – Pary ska vara hos oss några dagar tills det är dags. Eftersom Masoud är mycket upptagen med arbetet, hinner han inte sköta och ta hand om Pary just nu. Hans mor kan inte heller göra det, för hon är gammal och har ingen ork att ta hand om en havande svärdotter. Därför tyckte vi att hon bör vara hos oss ett tag.”

Marjam tittar tveksamt på Pary. Hon har svårt att förstå resonemanget. Parys sorgsna min och ärren i pannan på henne avslöjar att sanningen är något annat än det Marzieh påstår. Parys ansiktsuttryck talar om hennes olycklighet.

Marjam kan inte och vill inte tro Marzieh och säger:

” – Jo syrran, om de har bråkat och Pary är här just därför, kan vi prata med dem och medla för försoning. Det är ...”

” – Nej nej, det är absolut inte så det ligger till. Vad menar du med bråk och gräl?! De har bara ...”

” – Syrran, du behöver inte skämmas för sånt. De är unga och oerfarna. Det är alltid så i början på allas äktenskap och samlevnad. Sånt bara händer. Säg min kära, säg Pary vad är det som tynger dig?”

Om det är nåt, berätta för mig så att jag kan hjälpa dig. Jag gör vad jag kan för att du ska vara lycklig.”

” – Nej moster, det är sant. Vi har inte bråkat eller brutit upp. Som mor sagt stämmer det att jag är hos dom tills jag föder barnet. Sen ska jag tillbaka till mitt hem. Du vet ju att mor inte kan lämna far ensam och ha hand om mig samtidigt.”

” – Asch, vad har du mostern till. Jag har inte dött än. Jag kommer hem till dig och vårdar dig min kära Pary. Jag har alltid önskat ha dig som min svärdotter. Det var ödet som inte ville det men jag önskar verkligen att du ska ha ett lyckligt liv. Vid födseln kommer jag själv att vara hos dig, förstås om du vill det och inte känner dig besvärad. Hoppas du inte ser mig som en främmande som talar till dig. Jag ...”

Bagheri kommer in i rummet och alla byter samtalsämne. De vill inte prata om sånt inför Bagheri. Så dagen räddas av Bagheri innan Marjam får snoka mer i ämnet. Men det slutar inte där.

Några dagar efter kom den nyfikne moster Marjam igen på besök.

” – Förresten herr Bagheri, hade ni frågat runt om Masoud innan ni gav bort Pary?”

” – Nej, för oss räckte det med att han är kusin till Parys väninna Rejhane.”

” – Va är det du säger! Räckte det bara med det?! Vet ni vems Masoud far har varit och hur han dog?”

” – Nej, han måste ha insjuknat och dött. Hurså, vad spelar det för roll?!”

” – Vad naiva ni är! Jag hade mer förtroende för er men det verkar som om ni är lättlurade. Vem ger bort sin enda rara dotter i händerna till en främmande utan att forska lite om honom och hans familj?!!!”

” – Vad har hänt nu då? Vad vill du säga med det fru Marjam? Masouds far är död och vad är det mer då?”

” – Nehej du! Det är just vad jag menar. Hans död är inte av naturliga skäl. Ni vet, det är nämligen så att Masouds far hade två fruar. Efter att haft ett barn med Masouds mor, alltså Saideh, Masouds syster, går han och gifter sig med en annan och lämnar Masouds mor och hans stora syster Saideh utan att skilja sig från Masouds mor. Han hade ingen kontakt med dem längre utom att han betalade dem underhåll. Masouds far får två barn med sin andra hustru, en son och dotter. En dag då Masouds far var på bilresa med sin andra hustru, kör de av vägen utför ett stup och dör i olyckan.”

” – Hur i hela världen vet du det?!”

” – Jo, hans son från andra frun är min sons, alltså Hamids, arbetskollega. Sonen är äldre än Masoud. Han är gift och har två barn, en son och en dotter. Kollegan sa till Hamid att Masouds mor är en kräsen och sur person. Att hon alltid ställde till med besvär. För det lämnade min far Alieh och tar en ny hustru, nämligen min mor.

Min far betalade bara underhåll till sin första hustru och hennes dotter Saideh. En kväll ringer Masouds mor, Alieh, och påstår att hon mår illa och det är akut. Alieh vill att kollegans far ska åka till dem och göra nåt åt Saideh hans halvsyster. Fadern går senare dit till henne. Alieh lurar honom att stanna över natten tills hon mår bättre. Fadern tycker synd om henne och övernattar där. Det hela leder till att de ligger tillsammans och du vet... Så Alieh känner sig på bättringsvägen och efter ett tag meddelar hon min far att hon är med barn. Så Masoud är produkten av den natten. Sen efteråt säger min far till henne att om hon nästa gång skulle verkligen vara på dödsbädden ska han inte bry sig en skvatt om henne. Just på grund av det mörknar relationen mellan mina föräldrar och min mor blir verkligen besviken på sin man för att haft samlag med Alieh. Sen dess blir vårt liv inte som förr. Varje gång min pappa reste någonstans var det för att han och mor hade grälat. Min mor klandrade alltid min far för att han låg med Masouds mor Alieh tills de dör tillsammans i bilolyckan. Därför har min halvbror Masoud aldrig sett vår fader. Såvitt jag vet var Masoud ett busigt näst intill ett ont barn. Han ställde alltid till med bråk i skolan därför satt han några gånger i ungdomshäktet. Han är en rubbad person.”

Marzieh blir oerhört chockad av vad hon hör och säger till syrran Marjam:

” – Syrran, du som visste allt detta, varför sa du inget då innan vi gick med på giftermålet?”

” – Jag minns inte att någon frågade mig något!!! Har ni frågat mig och jag inte har svarat?! Jag fick inte öppna mun. Minns ni det?! Så fort jag tänkte säga nåt, gick ni bakom ryggen på mig och gav ändå bort Pary till Masoud. Dessutom har jag fått höra allt detta av min son Hamid. När han berättade allt detta för mig hade ni redan gett bort Pary till Masoud. När min son Hamid höll på att berätta för sin kollega, Bahram, om att hans kusin gift sig med någon som heter Masoud, visade det sig att Bahram är halvbror till Masoud och började berätta denna historia. Vad har hänt nu då?! Ni säger ju att Pary är lycklig i sitt liv med Masoud. Om det är nåt annat som jag inte vet, varsågod jag är idel öra. Hoppas ni inte har fördärvat Parys liv särskild

nu med ett barn på väg in i livet. Har de skilt sig?! Pary, säg min kära, berätta för din moster, har du skilt dig?! Oroa dig inte. Det är inte hela världen mitt barn. Du vet att ...”

Marzieh kunde inte låta Marjam fortsätta så med sin ironiska och sarkastiska ton och hoppar in och avbryter henne och säger:

” – Vad i hela världen babblar du om syrran! Som sagt Pary är gäst hos oss och ska efter födseln tillbaka till sig och sin man. Masoud kommer ofta hit på besök. Vad du är frågvis Marjam?!”

” – Vad har jag sagt nu då Marzieh?! Det enda jag av hela mitt hjärta önskar är att Pary som jag älskar som min dotter ska vara lycklig. Hon är som mitt eget barn för mig. Det var ni som lekte kurragömma och gjorde allt i smyg bara för att inte ge henne till min son Hamid. Som ni är väl medvetna om att Hamid nu har ett lyckligt liv med sin hustru och lever livet. Det var så som ödet hade i sitt sköte. Man får ta det med öppna armar och inte klaga.”

Två dagar senare kommer moster Marjam sorgsen och beklämd till sin syster Marzieh och säger till henne:

” – Hur kan du kalla dig en riktig mor! Ni har raderat hela stackars Parys framtid. Ni har tagit henne till er och gömt henne. Och det lustiga är att ni vill hålla det hemligt. Tror ni att jag inte vet att Masoud har en affär med annan kvinna?! Dessutom att han vill skilja sig från Pary och gifta sig med den andra!”

Med detta var det som om hela Parys och Marziehs värld nu har rasat ihop. Som om de har hamnat i skymningszonen. Av förvåning och förvirring står Marzieh och Pary stumma en stund.

” – Vad menar du syster att det finns annan kvinna med i bilden?! Nej du, det är värre än så. Jag orkar inte längre spela dum syster. Ja det är så att ...”

Marzieh berättar gråtande hela historien för Marjam. Hon bad också att Marjam skulle berätta om varifrån hon hade fått veta allt detta och vem som är den andra kvinnan i Masouds liv.

” – Jo, Masoud har känt den här tjejen sedan universitetstiden. De har sen den tiden varit kära i varandra och ville gifta sig. Men, det var tjejens föräldrar som var emot det och tillät inte Masoud få ha henne som hustru. Därför har er elaka och ondsinta svärson för att hämnas på den där tjejens föräldrar, gift sig med Pary. Men senare kommer tjejen tillbaka vädjande till Masoud och de börjar träffa varandra. Nu är de tillsammans. Tjejen har sagt till Masoud att ta ut skilsmässa. Då ska hon utan sin fars välsignelse gifta sig med honom. Därför vill Masoud nu skilja sig.”

Marzieh är sorgsen. Hon vill veta allt nu.

” – Marjam vad ska vi göra?! Pary bär på hans barn. Vad vill Masoud göra med barnet?! Gud straffa honom som har vänt allt i vårt liv till ett helvete! Jag ber Gud, hämnas på honom och hans familj för att dom gjort så mot oss. Mitt barns liv har gått åt skogen.”

” – Marzieh, syrran, ditt barn förstörde sitt liv på eget ansvar. Det är ingen annans fel. Minns du hur hon var dödsbarg i Masoud. Hur hon bestämt och envist som en åsna ville gifta sig med Masoud. Har du glömt hur hon hotade på olika sätt för att få gifta sig med Masoud. Jag har också hört att Masoud väntar till Pary föder och efter det skiljer han sig från henne och tar barnet hem till sin mor.”

” – Det var det som saknades. Marjam, vem har sagt allt detta till dig?! Du verkar vara säker på vad du säger. Är det någon som är fiende till oss och vill oss ont?!”

” – Vem har otalt med er?! Menar du mig? Är du sarkastisk nu? Nej du Marzieh, vi är släkt och är av samma kött och blod. Nej, jag är inte er ovän. Varför ska jag vara ohederlig mot dig och Pary?! Allt detta har jag fått veta via min son Hamid som pratat med sin arbetskollega Bahram. Minns du det? Bahram är Masouds halvbror.”

” – Tror du Marjam att Masouds halvbror är en vän och inte vill sabba för Masoud?! Hursomhelst han är Masouds halvbror och han må vilja skada Masoud och hämnas på ett eller annat sätt.”

” – Marzieh vad du är misstänksam och tänker barnsligt. Den som är rättfärdig och talar om sanningen är en ond människa. Det är bara du som är allas sanne vän och är ärlig mot andra.”

Pary som hittills suttit i tystnad och beskådat hur mor och moster babblat om hennes liv vänder blicken mot sin mor och säger:

” – Mor, jag tycker att moster har rätt om Masoud. Han brukade komma hem så sent på nätterna och ofta var han onykter. Jag hörde några gånger hur han nämnde en annan kvinnas namn i sömnen. Dessutom hittade jag en gång ett kärleksbrev i hans byxficka och såg att tjejen heter Nahid, som jag senare förstas fick en rejäl omgång med stryk för, för att jag hade letat i hans fickor. Fastän jag gjorde det inte av nyfikenhet, utan jag ville lämna hans kläder till kemptvätt. Han sa många gånger att han inte kunde få sin önskan uppfylld på grund av mig.”

Marzieh reser sig upp gråtande och svär högt åt Masoud och hans familj och går mot köket för att se om maten.

Moster Marjam tar tillfället i akt och frågar Pary om hon har separerat eller skilt sig. Pary avslöjar och berättar allt som hennes mor utelämnat för Marjam. När Marzieh kom tillbaka in i rummet säger Marjam:

” – Syrran du har ingen annan utväg. Du måste vänta tills Pary föder. Sedan får ni övertyga Masoud om att låta barnet vara hos er. Det enda du kan göra är att påskynda skilsmässan så att hon inte som sin svärmor ska bli en levande änka till sin död. Vad ska man säga, det var ödet och inget kan bli ogjort. Pary är fortfarande ung och har möjlighet att gifta om sig. Tänk på barnet så att det inte hamnar hos farmor och styvmor samt en så dålig far som Masoud. Bäst är att ni har barnet hos er.”

Dagarna går en efter en och dagen då Pary ska föda sitt barn kommer. Herr Bagheri går med förbannad min fram och tillbaka i sjukhuskorridoren och mumlar nåt för sig själv.

” – Den jäveln Masoud vet inget om ansvar och faderskap. Han tänker inte på att hans fru håller på att föda just hans barn och han måste vara här. I stället har han gått för att ta hand om sin mor. Vad blir det då med hans fru då som ligger här. Din oförsämde knöl. Som våra förfäder har sagt 'ondskan ärver man från släkten'. Du har aldrig sett din far och du kommer inte heller att vara nån bra far för ditt barn. Din mor är också en illasinnad person med så mycket sår i själen. Visst då är det självklart att hon inte vill se sin svärdotter lycklig.”

Marzieh kommer och avbryter honom i hans tankar:

” – Ash, nu behöver du inte göra dig till. Gud är stor och han hjälper oss. Hon har oss. Prata inte så högt för dig själv. Folk är nyfikna och jag vill inte att de snokar i vårt.”

” – Skit i folk kvinna! Jag är trött på att hela tiden ta hänsyn och göra hysch hysch för att ingen ska få veta nåt. Jag lever inte för andra. Innerst inne tar egna problem livet av oss och hos folk är de avundsjuka på hur bra vi har det. De vet inget om hur olyckligt och miserabelt vi har det. Förstår du kvinna? Jag skiter i om folk får veta eller ej. Det spelar ingen roll längre. Det är jag som är under tortyr. Folk glömmer med tiden och lever sitt liv. Jag är ...”

Sjuksköterskan kommer och meddelar att Parys man kan få gå in till henne.

Marzieh frågar varför bara Masoud och inte hennes mor eller fadern får komma in? För Marzieh är orolig att nåt har hänt.

Sjuksköterskan informerar dem om att Pary måste genomgå kejsarsnitt för hon kan inte föda normalt och för det är det maken som måste ge sitt godkännande och skriva under formuläret.

Bagheri blir rasande och säger:

” – Den jäveln har lämnat sin fru i två månader utan att ens betala underhåll. Det är min dotters liv som gäller, varför ska han skriva på?!”

” – För det är er svärsons barn och det har med honom att göra. Om något går fel vem ansvarar för det då?”

” – Om han var så väldigt orolig för sin fru och sitt barn. Om han ville ha barnet, skulle han inte kasta ut sin havande fru ut ur sitt hus.”

Moster Marjam frågar sköterskan hur mycket tid de har på sig så att hon eventuellt kan åka och hämta Masoud. Bagheri säger emot och vill inte det. Han säger att han redan har meddelat Masoud och fick till svar att Masoud inte vill ha med Pary och barnet att göra. Han önskade dessutom att de dör under födseln.

Moster Marjam säger:

” – Det gör inget. Jag går ändå och hämtar honom. Jag säger till Masoud att det är hans barns liv som gäller. Eller jag kommer på nåt på vägen dit.”

Efter en timme som kändes som flera år för Parys familj kom Marjam tillsammans med Masoud och hans mor Alieh.

Ingen hälsar. Båda familjerna är tysta och stämningen är tung och dyster. Masoud går fram till informationsdisken och meddelar att han är Parys make. Han frågar vad det är han ska skriva på.

Det går inte att läsa hans ansiktsuttryck om hur han tycker och tänker. Är han arg, likgiltig eller?! Ingen vet vad Masoud tänker. Men Alieh visar sin sorgsenhet och oro. Hon mumlar till sin Gud för sitt barnbarn att inget ska hända det och att barnet föds utan komplikationer. Parys mor Marzieh som hör hur Alieh bara är bekymrad för barnet kan inte behärska sig och säger:

” – Var och en tänker bara på sig själv. En ber för barnet, den andre för sig själv för att allt ska bli fortare klart. Ingen vet ens vad det har för kön. Om barnet är mycket viktigt och efterlängtat, varför har man

då behandlat dess mor på det sättet?! När hon som slagpåse fick knytnäve och spark i skallen och på sin mage, var det ingen som var rädd om barnet och ingen som bad då. Men nu när min dotters liv är i fara, ber du för ditt barnbarn?! Är det bara ditt barnbarn Alieh?! Jag tycker att vi har lika rätt till detta barn. Det är vårt barnbarn också. Dessutom är Pary min dotter. Hon har burit på detta barn i nio månader och stått ut med alla plågor.”

Masoud kan inte hålla tyst och kommer fram till Marzieh och säger med brysk ton.

” – Håll klaffen och prata inte så till min mor!!! Hon har inte gjort nåt fel . Hon ber bara för ditt eller mitt barn, vad spelar det för jävla roll? Fresta mig inte att ta barnet från Pary och ta det hem till mig. Då måste din jävla dotter sörja sitt barn för resten av sitt liv.”

Bagheri, Marjam och Alieh kommer fram och ställer sig mellan Masoud och Marzieh för att få slut på grälet. Alla var trötta och ledsna på ett eller annat sätt.

Pary har kramp och värk men inte tillräckligt för att föda normalt. Läkaren undersöker henne.

” – Jag hör inte barnets hjärta. Modern har inte tillräckligt med ork för att kunna föda normalt. Vi för att utföra kejsarsnitt annars dör barnet inne i livmodern. Dessutom är det livsfarligt för modern själv.”

Pary är livrädd men sjuksköterskan och läkaren tröstar henne för att hon inte ska oro sig och allt kommer att ordna sig. De beskriver för henne att hon kommer att sövas ned så att hon inte märker nåt och genom detta kan de rädda barnet.

Pary säger till sig själv:

” – Jag ger mitt liv för att barnet ska födas utan problem och vara friskt. Jag har i nio månader haft det som min vän. Det har varit vittne till min misär. Det är det enda som sörjt med mig varje gång jag varit ledsen och mått illa. Jag minns hur det stannade med all rörelse i min

livmoder de gånger det känt att jag mår uselt, att jag var ledsen och sorgsen. Och de gånger jag känt mig bättre och varit glad, har mitt barn också visat sin glädje med sina små rörelser. Kanske det är en flicka?! Nej, oh Gud nej! Om det är en flicka då kan hon förvänta sig samma öde som jag. Vi tjejer är fördömda. Jag hoppas att det blir en pojke. Då behöver han inte underkasta sig männen. Då kommer ingen man att vara honom överlägsen och fördärva hans liv.”

Pary är inne i sina tankar när hon tas till operationssalen. Syrgasmasken läggs över ansiktet på henne. Pary pratar i sina tankar med sitt barn.

” – Mitt kära barn, håll ut! Du får inte dö! Du får inte lämna mig ensam! Din mor väntar på dig. Hon vill se ditt vackra ansikte. Jag vill ta dig i min famn och krama dig, kyssa dig. Jag vill leka med dig. Vad ska jag kalla dig? Vilket namn ska jag ge dig? Om du är en flicka, vill jag kalla dig Shirin. Om du är pojke kallar jag dig Said. Nej förresten, Said är likt din fasters namn. Varför har jag inte tidigare tänkt på vad du ska ha för namn?!”

Pary sövs och nu är hon i läkarnas händer. Efter två timmar som känns som en livstid kom sköterskan till hela familjen och meddelar glatt att Pary har fått en flicka.

Alieh blir inte så glad och säger:

” – Nu har det tillkommit ännu en stackare i världen. Någon kommer att suga hennes blod. Varför en flicka?! Varför inte en son?!”

Masoud säger:

” – Är jag lycklig i egenskap av son? Mor, barn är barn oavsett kön. Barn är bara till besvär och i vägen för föräldrar. Ett barn är en mun till att mata. Det här barnet måste ändå vara glad att hennes morfar är rik och jag som är hennes fader, är åtminstone akademiker. Jag har i alla fall lite sparpengar och någorlunda inkomst, annars var Pary illa tvungen att jobba som piga hemma hos folk för att mätta sitt barn. Det är ...”

Masoud var inte klar än då Alieh med brysk ton avbryter honom och säger till honom att hålla tyst. Bagheri, Marzieh och Marjam tittar på varandra och med sina blickar undrar de vad Masoud menat med alla dessa ord. Har Alieh varit piga hos någon och försörjt sina barn så?!

Marzieh frågar sköterskan om när de kan besöka Pary. Sköterskan informerar att just nu sover Pary, samt att besökstiden snart är slut och därför kan de komma imorgon istället när de ändå ska ta henne till en annan avdelning på eftermiddagen. Marzieh undrar om det går att få se barnet men hon får svaret att de får komma dagen därpå.

” – Bagheri, det verkar som om det inte tjänar något till att vi stannar här. Som sköterskan säger måste vi komma imorgon. Vi åker hem. Vi har varit här sen igår natt och inte kunnat få en blund i ögonen. Vi får åka hem och vila oss till imorgon. Alieh och Masoud, ni bör också åka hem. Om ni vill är ni välkomna till oss och övernatta hos oss. Vi bör gräva ner stridsyxan och lägga allt groll bakom oss, åtminstone för barnets skull. Stackars Pary måste ha lite ork och kraft för att kunna amma barnet. Hon bör ha lite sinnesro för att kunna ta hand om sitt

barn. Varsågod, säger Marzieh till Masoud och hans mamma, vi åker hem till oss och tar en kopp te.”

” – Nej tack. Det behövs inte. Dessutom behöver ni inte spela oskyldiga och barmhärtiga. Min hustru, denna så kallade Pary, får dra åt skogen. Jag skiter i om hon vill amma vårt barn eller ej. Jag köper välling om det behövs och skiter i hennes moderliga kärlek. Min mor, min kära mor Alieh tar bra hand om mitt barn. Jag ska snacka med Pary om det imorgon.”

” – Masoud min kära svärson, vad pratar du om?!”

” – Om barnet förstås. Som sagt min mor ska ta hand om barnet. Min stackars mor är van vid det. Hon har tagit hand om två faderlösa barn. Nu kan hon ta hand om ett moderlöst barn.”

Bagheri är förbannad. Han vänder sig till Masouds mor Alieh och säger:

” – Vet du vad din son babblar om?! Varför ska du ha barnet hos dig?! Har barnet ingen mor?!”

” – Jo herrn, hon har sin mor Pary. Men hon har inget hem. Om hon växer upp hos sin morfar och i hans hus är hennes framtid förlorad. Barnet måste vara hos sin far och farmor. Jag kan ta hand om min sons barn.”

Bagheri vill svara på Aliehs dumma resonemang men Marzieh hoppar in mitt i och säger:

” – Ni är också som oss utmattade och trötta. Vi får prata om det här senare. ”

Moster Marjam säger:

”-Varsågoda och kom hem till oss, vi har grönsaksgryta hemma. Vi kan sätta oss och ta en bit mat.”

Masoud säger:

” – Räckte det inte med er, har vi nu fått en till i denna församling. Jag ser att Parys moster Marjam också har anslutit sig till er pakt. Jag är Parys make och jag bestämmer. Kom mor! Med detta snack går det inte att lura oss. Ni lyckades lura oss en gång och kasta Pary in i vår släkt men nu med skitsnacket kring ert jävla barnbarn, som dessutom lagligen är mitt barn, kan ni inte lura oss en andra gång.”

Masoud tar Alieh med sig och går därifrån utan att säga nåt. Bagheri är så frustrerad att han är röd i ansiktet efter Masouds vansinnesutbrott. Han lägger händerna på huvudet och sätter sig.

” – Innan detta giftermål levde vi med anseendet i behåll. Vi hade med ansvarsfullt folk att göra. Nu måste vi handskas med oäktingar och oförskämt folk. Bara Gud vet vad deras rötter är för något. Hur ens anseende och respekt går till spillo och blir skvallerämne hos vänner och släkt.”

” – Snälla Bagheri, bry dig inte om sånt. Det ordnar sig. Vår dotter är stark. Gud är stor, han hjälper oss. Kom vi går hem nu och tar en kopp te. Du får vila lite och samla tankarna. Du är trött. Jag har det inte bättre. Min rygg tar livet av mig. Tänk dock, min make, på att jag också är sönderslagen av det hela. Marjam kom! Vi går. Att stanna här löser inget. Vi kommer tillbaka imorgon.”

Samma dag hemma hos Masoud pratar mor och son om händelsen på sjukhuset.

” – Vad du är otålig Masoud! Sa jag inte till dig att inte ta upp detta och att inte ställa till med en scen. Om du vill nå dina mål, går det inte att göra på detta sätt. Tänk till innan! Att ställa till med bråk löser inget. Hur mycket måste jag snacka med dig om det? Kom nu så går vi hem till dem för att snoka lite om hur de har tänkt sig det hela. Var snäll och artig mot dem! Var smart och diplomatisk för att få Pary tillbaka hit till oss. Så som du gör, når du aldrig målet. Du förvärrar bara situationen och det kommer då att ta längre tid för dig att nå ditt mål. Om du blir kräsen mot dem går alla planer till spillo. Du väcker dem ur dvalan och kommer hem tomhänt. Då är det du som får leva på avstånd från ditt barn.”

” – Jag är förvirrad! Allt vad du sagt har jag gjort. Ändå påstår du att det är jag som sabbar allt. Jag förstår ingenting. Vad har du för tankar om mitt liv i din skalle? Varför gör du inte så mot min syrra? Din kära dotter Saideh har det bättre än jag och slipper allt ditt tjat. Hon är också ditt barn. Varför ska jag dra hela lasset och tåla all skit du fått i ditt jäkla liv? Varför måste jag sota för ditt usla liv?! Om du inte hade snärjt fadern min i sängen, hade du inte fått mig. Då hade den jäveln också levt nu. Du har sabbat allas liv för din egoism. Du låter inte mig vara lycklig. Jag önskar jag vore en tjej och hade gift mig med en man. Då skulle du ha låtit mig leva i fred som min syster Saideh. Du har förgjort mitt liv och ändå har du mage att säga jag är otålig.”

Alieh tog till gråtknepet och medan hon gråter och spelar oskyldig säger hon:

” – Gud ta mitt liv! Ta mitt liv för att bli fri från dig så du kan andas fritt. Har jag gjort fel när jag uppfostrat dig och tagit hand om dig?! Du som idag är någon och är stolt över dig själv. Är det tacken du visar mig?!”

” – Okej mor, snälla för Guds skull sluta. Dina uttryck är föråldrade. Att gråta och svära har ingen verkan på mig längre. Jag hade mitt liv

med Pary i deras hus. Det var du som dag och natt tjatade att vi skulle bo hos dig. Jag vet varför, för du är gammal och ensam och visst du behöver tillsyn. Du ville ha oss för att ta hand om dig. Det var du som började snacka skit om Pary. Det var du som skvallrade om Pary. Det är du som har åstadkommit allt detta. Hur mycket vill du att jag ska dansa efter din pipa?! Jag har tröttnat och orkar inte längre. På sistone har jag ofta tänkt på att ta mitt liv och befria mig från detta helvete. Jag vill inte leva ...”

Alih som hör dessa ord, låter inte Masoud fortsätta och börjar gråta högljutt så att det nästan blir till skrik. Masoud slutar snacka och kommer fram till henne för att trösta henne.

” – Okej, okej! Ta det lite lugnt! Sluta nu, jag har inte begått självmord än. Jag ber dig låta mig vara lite och klandra mig inte som du ofta gör på ett eller annat sätt. Säg istället vad ska jag göra nu?”

” – Kom min son, vi går och snackar med Parys familj för att en gång för alla veta hur vi ska göra när Pary skrivs ut från sjukhuset.”

Marzieh håller på med att servera middagen och Marjam dukar bordet. Precis när de skulle sätta sig till bords ringer det på dörren. När de öppnar ser de Alieh och Masoud stå vid dörren. De blir glada och bjuder in Masoud och hans mor. Efter lite småprat om ditt och datt insisterar Marzieh att de ska komma till bords och äta med dem. Som vanligt växlar de några artighetsfraser och försöker hålla sams och undrar om det skulle gå att dra streck över allt gammalt groll?

Efter maten kommer Alieh till tals.

” – Jo, anledningen till vårt besök är att Masoud har bestämt sig att hämta Pary och barnet hem till sig. Detta för att barnet ska vara hos sina föräldrar och Pary ska också vara hemma hos sin make.”

Aliehs meddelande sprider en tung stämning till omgivningen. Alla håller andan och blir tysta för några sekunder. Det verkar som om det måste först smältas innan någon reagerar. Marzieh samlar sig och frågar hur det hela ligger till och varför Masoud så plötsligt har bestämt sig efter så lång tid. Men Marzieh får inte avsluta sitt då Alieh avbryter henne och fortsätter:

” – Vad som hänt är passé. Gjort är gjort och vi får glömma det förgångna. Masoud är ung och oerfaren. Nu när han har fått bli far, vill han ha sitt barn i sitt eget hus hos sig. Han vill låta barnet växa upp i sitt hem. Han är också människa och har faderskänslor. Alla begår misstag och gör fel. Men nu har Masoud tagit sitt sunnda förnuft och jag tackar Gud att han nu också fått ett bra jobb på ett bra företag. Han är i alla fall kemiingenjör. Hans inkomst kommer att räcka till uppehälle och familjeförsörjning. Därför vill han att barnet ska få leva med sin mor och far. Dessutom kommer jag också att vara där och Pary kommer inte att känna sig ensam. Jag har hursomhelst uppfostrat två barn som passar bra i samhället. Ni ska vara glada och stolta att Pary har min son till make. Hon är som min egen dotter. Särskilt nu när hon har fått barn och blivit mor kommer hon och jag att förstå varandra bättre. Man måste vara mor för att förstå andra mödrar och mödrars känslor.”

Marjam är konfunderad och frågar om de ska till sjukhuset imorgon.

” – Visst, jag och min mor ska dit imorgon. Vi ska se barnet. Jag ska prata med min fru. Jag är säker att Pary kommer att bli glad att komma hem till sig och bo med mig och sin svärmor.”

Marzieh blir orolig.

” – Nu när Pary är på sjukhuset och ska vara där i några dar, är det inte bättre att inte ta upp detta och låta henne först bli utskriven därifrån? Min dotter har gått igenom ett svårt kejsarsnitt. I det läge hon befinner sig, behöver hon lugn och ro samt att hon måste få vila.”

” – Jag vet! Men vad är det jag ska säga till min hustru? Jag vill att hon ska hem till sin man. Vad har det med hennes tillstånd att göra? Hon måste veta att hon ska hem till mig.”

” – Jo, men hon kanske inte är redo just nu för att höra det ena eller det andra. Eller att hon kanske inte är psykiskt redo att komma dit än.”

” – Okej då, hon kan komma när hon känner sig redo. Jag kommer i alla fall att hämta mitt barn hem till mig. Sen när hon känner att hon vill komma hem, då är hon välkommen. Det handlar om mitt barn och det ska växas upp i mitt hus, inte hemma hos "herrn och frun"! Ursäkta morföräldrar men barn behöver sin far och mor inte sin morfar och mormor.”

Bagheri kan inte hålla sig i skinnet längre.

” – Du min svärson, varför var du inte så kaxig den dag du friade till Pary? Då skulle jag på direkten ha sparkat ut dig ur mitt hus. Nu när du har ditt på det torra, sjunger du en kärleksvisa för oss. Du har förstört en hel familjs liv. Du har skadat min dotter både psykiskt och fysiskt. Hon är illa därän. Min Pary har fått så många men i kropp och själ av dig. Och på det hela, har du gjort henne med barn som du nu babblar om faderskap och vill jävlas på ett nytt sätt. Du har rätt, jag förstår dig. Om din far hade sett dig och om du hade vuxit upp i en

riktig familj med anständiga föräldrar, hade du åtminstone haft en gnutta hyfs för att inte vara så oförsämd mot äldre.”

Masoud och hans mor blir så arga av Bagheris utbrott att de på direkten går till attack mot honom och vill ha en förklaring, om inte rent av en ursäkt.

Bagheri försvarar sitt utbrott och säger:

” – Ni tror ni kan låtsas att inte veta något och vara i den tron att ingen annan ser vad ni har i görningen. Är ni verkligen så dumma att ni tror att vi inget vet om ert privata liv? Eftersom vi håller tyst och försöker ha respekt för er, har ni mage att trotsa oss och vara fräcka. Ni har tydligen vänt på steken och fått allt om bakfoten. Min dotter är fördärvad på grund av er. Ni ansvarar för den misär ni försatt min dotter i. Och nu räcker det inte med det, ni vill även röva bort hennes barn och åsamka barnet samma öde som dess mor. Om du "Mr. Masoud" har förmågan och är kunnig att ha hand om någon ska du ha hand om din mor och dig själv. Du din ohyfsade typ som så många gånger har slagit min dotter och slängt ut henne med blåtira och sönderslagen själ. Jag vill inte ens höra ditt namn! Du har förnedrat oss inför vänner och släkt. Nu har du mage att predika för mig om att ta hand om fru och barn. Nej du! Det ...”

Bagheri var inte klar med sitt då Masoud och Alieh lämnar huset och slänger igen dörren kraftigt bakom sig.

Marzieh mår bedrövligt. Hon gråter och slår sig i huvudet medan hon svär över Masoud. Samtidigt grälar hon med sin man om varför han har gjort något så överilat.

” – Bagheri, Gud vara dig barmhärtig! Varför gjorde du så? Du förvärrar Parys situation. Nu kommer Masoud och hans kärring till mor att koka ihop något. Han kommer att ta barnet ifrån Pary. Den här oäktingen med sin hora till mor har tillräckligt plågat min dotter. Men nu kommer de att krossa henne och ta barnet ifrån henne.”

” – Fan ta dem! Avkomma från en sån jävel! Det vore bättre om överdjävulen själv tog hand om sin avkomma. Din jäkla dotter vill jag

också påminna att hon själv bär ansvaret för allt som händer henne. Det var hon som ville ge sig in i detta eländiga äktenskap. Minns du hur blint hon var förälskad i jäveln?! Det var inte jag som tvingade henne till "herrn". Det var hennes egen förälskelse som åsamkat henne allt hon får nu. Ack, att det inte är bara en period utan hela hennes liv som har gått åt skogen. Vad vill du nu då? Ska jag gå och be och böna till Masoud? Ska jag vädja till honom att förlåta oss. Ska jag också välkomna honom att ta vår dumma dotter. Hon som inte längre har någon framtid på grund av honom. Ska han få ta med sig henne hem och slå livet ur henne? Gud, vad är det för liv vi har? Låter man sin dotter vara fri och ha ett fritt liv är det ett dilemma, och vara diktator och auktoritär är ett annat dilemma. Vad i helvete ska man göra då?!"

Moster Marjam säger:

" – Herr Bagheri, det ordnar sig. I stället för att sitta och svära åt det ena och det andra, som inte ger nåt resultat, får du och min syster Marzieh tänka ut någon lösning. Jag tycker att barnets existens kan få make och makan att komma närmare varandra. Det kan leda till att de tar sitt förnuft tillfånga, vem vet? Alla har smärre problem i början av sitt äktenskap."

" – Fru Marjam varför säger du så? Pary hade ingen tanke på att bli gravid på så kort tid. Min dotter borde ha tagit preventivmedel och väntat tills hon blivit säker på vem han är. Hade hon väntat med att bli gravid hade hon insett vilken jävel han är. Som make och far åt ett stackars barn. Problemet var inte löst då ett barn kom in i bilden. Vad säger ni om det? Vad ska vi göra nu då?"

Marjam svarar:

" – Ni får nu vänta till imorgon. Frågan är vad Pary har att säga. Hennes åsikt är viktig att ha i beaktande. Vi får höra vad hon har att säga. Som jag har förstått och sett är Pary trots allt fortfarande kär i Masoud. Det enda min systerdotter är orolig för är Masouds mor Alieh. Eftersom Alieh har ett försnack med Masoud varje kväll han kommer hem innan han går in till Pary. Då är Masoud fullproppad med en massa dumt snack som han fått om bakfoten för att ställa till det i deras liv. Ni har ju hört hur Masoud är mot henne, efter att ha

kommit hem och efter att ha varit hos sin moder. Att sitta i minst en timme och låta sig matas med skit om sin egen hustru. Särskilt för männen som är himla beroende av sina mödrar. Det kan leda till mord i familjen. Som Pary har sagt:

Masoud är inte densamma efter att han snackat med Alieh. Hur som helst måste vi föra dem Saman och få dem att börja om. Det går inte så här längre. Pary är ung med ett nyfött barn. Hon kan inte vara hos er livet ut. Det ...”

Marzieh avbryter henne och säger:

” – Vi får se vad som händer imorgon. Vi får åka till sjukhuset och besöka min dotter. Marjam låt oss vila till imorgon. Gud vet vad ödet har i beredskap för oss.”

Samma natt på sjukhuset när Pary vaknar ur narkosen, har hon fortfarande yrsel och värk efter operationen. Hon är ensam i sitt rum. Med tyngdkänsla i skallen och omplåstrad mage kan hon inte röra sig så mycket. Sjuksköterskan kommer in, tröstar henne och frågar hur hon mår. Pary mår någorlunda bra trots yrseln men hon känner sig illamående och vill spy. Sköterskan förklarar att det är effekten efter narkosen och att det inte är någon större fara. Pary frågar efter sitt barn.

” – Jo, hon mår bra. Det är en liten söt flicka du fått. Hon är just nu på barnavdelningen. Jag tar henne till dig imorgon.”

Pary undrar varför hon inte kan se barnet nu men sköterskan övertygar henne om att hon får vänta tills imorgon. Efter det flyttas Pary till en annan avdelning. Hon får dela rum med annan kvinna som också har fått barn. Hon sover när de kommer in med Pary. Eftersom det var sent på natten, ber sköterskan Pary att vara försiktigt för att inte väcka sin rumskamrat. Pary är fortfarande yr och narkosverkan har inte försvunnit än, därför somnade hon om nästan direkt efter att sköterskan gått.

Morgonen därpå får Pary se sin vackra flicka. Hon tar henne i sin famn, luktar på henne och kysser henne om och om igen.

Moderskänslorna har väckts i henne. Hon är stolt, glad och tillgiven sin flicka. Att få ha en sån liten söt tjej gör henne upprymd och det ger henne hopp om liv och lust. Hon kramar henne som om hon är en del av henne. För första gången kallar hon henne "Shirin". Det upprepar hon högt flera gånger.

" – Shirin, shirin min älskade flicka. Mitt söta barn. Min kära, öppna dina vackra ögon. Din mor vill beskåda dina små vackra ögon. Min söta lilla. Jag vill se deras färg."

" – Försök amma barnet. Hon måste vara hungrig nu. Som barnmorska vet vi att det är bra att du börjar snarast med amningen."

" – Hur? Jag vet inte inget om sånt."

" – Du lär dig. Det sitter i alla mödrars ryggmärg. Låt henne ligga på ditt bröst och stoppa bröstvårtan i munnen på henne. Resten sköter hon själv med instinkt. Akta dig bara så att du inte somnar. Det finns då risk att barnet kvävs."

Efter några försök, tog Shirin bröstet i munnen och började suga. Pary kände av stor värk i sina båda bröst, dock ändå med en känsla av obeskrivlig härlighet. Shirin suger i sig modersmjölken och Pary är fokuserad totalt på hur barnet gör. Samtidigt njuter hon av stämningen så innerligt att hon glömmer allt annat i sitt liv. Pary tänker inte på annat än sin lilla flicka. Denna stund ska bevaras i hennes minne för evigt. Shirin med slutna ögon och med bröstet i mun faller i sömn. Pary vill ha henne kvar på sitt bröst. Hon vill gärna vänta tills Shirin öppnar ögonen för att se hennes ögonfärg. Men barnmorskan tar tag i Shirin och vill ta henne tillbaka till barnavdelningen.

Parys rumskamrat är också en nybliven mor, som bor i en annan stad. Det är också hennes första barn hon har fött. Hon har fått en pojke.

Efter lunch var det dags för besök. De kom med blommor och tårta. Det var rumskamratens make som heter Nasser. Resten av hennes släkt var inte i stan och därför kunde de inte komma på besök. För Pary var det annorlunda. Rejhane med sin mor, Alieh med Saideh och hennes man samt Masoud, herr Bagheri och Marzieh till Samans med moster Marjam samt grannen Simin är alla på besök hos Pary. De gratulerar henne, kysser Pary på kinden och småpratar. Sedan gick alla till barnavdelningen för att se Shirin. Det är då Masoud och Pary blir ensamma en stund. Masoud kysser Parys kind och säger:

” – Pary, min käraste förlåt! Hoppas du verkligen förlåter mig. Jag älskar dig. Nu när vi har fått en söt flicka, önskar jag ha dig och henne hemma hos oss. Jag vill att du kommer tillbaka till ditt hem. Jag vill börja om. Vi ska leva till Samans. Jag skäms för vad jag har gjort. Jag är ledsen för det du har fått stå ut med. Jag lovar att härnäst vara en god make till dig och en god far till vårt barn ... Förresten vad har du gett henne för namn?!”

” – Jag har gett henne namnet Shirin”

Masoud funderar lite och sedan säger att han ska fråga sin mor om vad hon tycker om namnet samt att hon kanske också har tänkt ut nåt namn för barnet.

” – Men Masoud, din mor har själv bestämt vad du och din syster ska ha för namn. Jag vill också själv bestämma om mitt barn. Det är jag som har burit på henne i nio månader inte din mor. Det är jag som genomgått kejsarsnitt och det är jag som ammar barnet. Jag tycker att det inte är mer än rätt att jag bestämmer om sånt. ”

Masouds ansiktsuttryck visar hur han mår. Han är mörkröd i ansiktet av ilska. Han biter sig i läpparna men han har lärt läxan av sin mor att hålla sig i skinnet. Därför samlar han sig och försöker behärska sig. Inte visa vad han tycker och tänker. Han vänder kappan efter vinden för tillfället och börja hålla med Pary.

” – Jo, du har rätt Pary! Men vad har jag för rätt då? Är det inte rättvist att jag också får ha nåt att säga om mitt barns namn?”

” – Visst, men jag tycker om namnet Shirin. Det sitter fint i mitt hjärta.”

” – Okej, om du säger så! Jag godtar det dock på ett villkor. Att vi från och med idag ska vi vara två att bestämma om saker och ting. Förresten, du ska få din present senare av mig.”

Han pussar Pary på kinden. Pary känner sig varm i kroppen. Hon mår bra. Det var länge sedan hon känt sig så lycklig. För henne verkar allt falla på rätt plats nu.

På kvällen var det bara hon och rumskamraten. De börjar snacka lite med varann. Mahnaz som är Parys rumskamrat berättar om sitt liv. Hon är nöjd med det hon har. Hennes make Nasser är affärsman och har det ekonomiskt bra. Släkten hon har bor alla i en stor stad i väster som heter Mashhad. Men Mahnaz och Nasser bor ensamma i huvudstaden Teheran. Mahnaz berättar att de ska besöka släktingarna i Mashhad efter det att hon blivit bättre och när det är varmare. Hon vill ta med sitt barn till släktingarna där och stanna ett tag för att vila och koppla av. Pary frågar om hennes make också ska med eller om hon åker ensam.

” – Nej, Nasser har en stor firma som säljer elektronik. Om Nasser ska med vem ska då ta hand om firman? Vad har din man för yrke Pary?”

” – Masoud är kemiingenjör och jobbar på ett statligt verk?”

” – Har du svärmor?”

” – Ja, det har jag. Hon heter Alieh.”

” – Bor du med dem?”

” – Jaaa!!! Men ...”

Pary vill berätta för Mahnaz hur det ligger till för henne och om allt elände som hon råkat ut för. Sedan tänker hon efter och undrar varför hon ska berätta sanningen för en främmande? Särskild nu när Masoud verkar ha kommit till rätta med sig och är snäll mot henne. Kanske just för att de fått barn. Kanske de får ett bättre liv nu efter allt som varit?!

Mahnaz vill gärna prata ut och tala med Pary om allt. Hon är nyfiken av sig och vill veta allt om Pary. Men Pary visar ingen lust för småprat. Just då kommer sköterskan in. Hon har bådars barn med sig för att låta mödrarna amma dem. Mahnaz frågar Pary om vad hon har fått för barn, och Pary svarar. För att vara artig frågar Pary vad Mahnaz har fått.

” – Jo, jag fick en pojke. Min man ville att första barnet skulle vara en pojke. Han brukade säga att en son är föräldrars stöd, när de bli äldre, men en dotter är inte annat än till besvär. Jag menar förstås inte att det gäller er dotter utan min man tycker så.”

Pary reflekterar inte utan hon börjar amma Shirin. Shirin öppnar ögonen. Pary tittar på hennes ögon med glädje. Hennes ögon är gröna! Pary känner inte längre av värken av sina sår när hon tar Shirin i sin famn. Hon pussar sitt barn några gånger. Hon lät Shirin somna i hennes famn. När sköterskan kom för att hämta barnet frågade Pary om hon fick ha henne hos sig lite till?

” – I framtiden kommer du att ha henne så mycket hos dig att du tröttnar. Just nu måste jag bädda hennes säng och sedan få henne att sova. Imorgon tar jag henne hit igen. Försök vila så mycket du kan dessa dagar du är inskriven här. För senare hemma hos dig kommer du inte få en blund i ögonen på grund av barnet.”

Mahnaz får besök. En vacker och stillig kvinna kommer med en fin blombukett till Mahnaz och hon hälsar också på Pary och gratulerar henne innan hon börjar prata med Mahnaz.

Efter de sedvanliga hälsningsfraserna och artighetsgesterna hör Pary vad hon och Mahnaz pratar om. Väninnan heter Nahid och verkar snart vara på väg till altaret.

” – Nå Nahid, hur går det, nåt nytt?”

” – Inget, jag väntar. Han har lovat att allt snart kommer att ordna sig. Jag håller från min sida på med att övertala min far att ge sin välsignelse.”

” – Vad ska han göra med sitt barn då?!”

” – Han ska ordna det på nåt vänster. Det är hans bekymmer. Jag bryr mig inte.”

” – Om han vill ha det hos sig och du ska uppfostra det, vad gör du då?”

” – Nehej du! Han gör inte så. Han vet hur mycket jag hatar barn. Jag bara förväntar mig att han fixar det innan.”

” – Hursomhelst, jag hoppas ni får ordning på ert liv och du få det du önskar.”

” – Jo, om det inte var min farsas motsträvighet och om han då hade gått med på giftermålet hade jag också fått ordning på mitt liv för länge sen.”

” – Det är inte för sent än. Som det brukar sägas allt tar sin tid men för eller senare är tiden inne. Det ordnar sig, var inte ledsen! Titta, vad vi som gett oss in i äktenskapet har fått. Tror du att du kommer att få mer än vi, va?!”

” – Jo, men alla vill gifta sig och få lite ordning på sitt liv. Man vill ha kärlek och ömhet i sitt liv. Man vill ha någon att dela sitt liv med.”

Snart är det dags för besökare. Det syns olika människor i sjukhusets korridor. Bland alla dessa syns Nasser, Mahnaz make, som kommer fram till Nahid och frågar:

” – När ska vi få se ditt bröllop tjejen? Skynda på gumman, nu har vi fått en son och du är fortfarande ungmö.”

” – Mahnaz svarar:

Nej Nasser, det är inte av hennes egen vilja att vara ungmö och ensam. Om herr Zandi inte hade varit så svår att göra med, hade Nahid också nu fått vara gift och haft barn.”

Nahid skrattar och påminner om att Nasser inte kan låta bli att prata om bröllop varje gång han ser henne. Hon skojar om att om det fortsätter så, kommer inte Nasser att få någon inbjudan till hennes bröllop.

” – Jaså Nahid, vadå! Är det nåt på g eller?”

” – Jodå Nasser, som Nahid höll på berätta innan du kom, verkar det som om Gud håller på att ordna allt. Hennes far håller på att mjukna och ge sin välsignelse. Brudgummen håller också på att ordna med arrangemanget.”

” – Så, vad bra! Då är det snart efter så mycket elände klart med ert liv. Så mycket som ni har kämpat för att uppfylla er önskan.”

” – Tack Nasser! Jag hoppas också att allt utfaller som vi planerat. Nå, det är dags för mig att ge mig av. Vi syns!”

Inte så lång tid efter det att Nahid gett sig iväg, kommer Masoud in till Pary. Han är som alltid arg och förbannad. Men han försöker hålla sig lugn och sansad. Han vill inte visa sitt rätta jag. Han pussar Pary på pannan och efter några minuter tar han barnet i sin famn. Med likgiltig min tittar han på Shirin men hans tankar är helt på annat håll. Vad han tänker på, vet ingen!

Nasser kommer fram och gratulerar Masoud. Han tillönskar dem allt det goda i Masoud och Parys framtida liv tillsammans med barnet.

” – Barn är det bästa som händer en. Jag och Mahnaz är verkligen lyckliga att ha fått ett så sött barn in i våra liv. Det känns härligt, eller hur?”

” – Jo du, men innerst inne är det inte så häftigt som du påstår.”

” – Vad säger du?! Varför inte?! Barn är Guds gåva. Det bringar ljus i hemmet. Skapar glädje i livet. Ger hopp och väcker känslorna till liv. Vet du varför? Då vet man varför man kämpar dag och natt i livet, tycker du inte så?!”

” – Tja, jag tycker att barn är inget mer än till besvär för en. Det gör bara livet svårare att leva. Det handlar om att ta ansvar livet ut. Nej, barn är bara i vägen för ens egen framgång.”

” – Du verkar inte vara så glad för ditt barn.”

” – Nej, inte så jättemycket. Kanske inte alls helt enkelt.”

” – Vad skulle du säga om du hade fått en pojke?”

” – Det spelar ingen roll! Jag vill inte alls ha barn, oavsett ...”

Pary avbryter Masoud och Nasser:

” – Masoud har ännu inte fått vara så mycket tillsammans med Shirin. Jag är säker på att han efter det kommer att tycka annorlunda och bli förtjust i barn.”

Masoud håller tyst och vill inte yttra sig. Han lämnar barnet till Pary och går ut ur rummet.

Marzieh som också är där och bevittnar allt, vill också säga nåt för att mildra läget.

” – Hursomhelst tar allt sin lilla tid. Man måste ha tålamod. Först när man får barn, blir man både glad och orolig. Det är just för att man saknar erfarenhet men sen med tiden återgår allt till det normala. Marzieh pussar Pary på kinden och fortsätter. Så kära dotter, du blir utskriven imorgon. Vad har du bestämt?”

” – Jo mor, jag ska hem till mig. Nu när Masoud och Alieh inte är som förr, är det bättre att jag bor hos min make så att Shirin också få vara med sin far. Vem vet, kanske allting blir bra. Människor förändras!!”

” – Ja, hoppas min kära, jag hoppas det! Men din far litar inte på dem. Han tror inte på hur de än bär sig åt och vad de än säger.”

” – Säg till far att inte vara så hård mot sig och andra. Allt ordnar sig!”

Morgonen därpå kom Masoud till sjukhuset tillsammans med Alieh och Marzieh för att hämta hem Pary och Shirin.

Pary tar farväl av sin rumskamrat. Eftersom hon känner till Masoud och hans moders inställning till främlingar och umgänge med dem, kunde hon inte växla telefonnummer och adress med Mahnaz. Dock hade Mahnaz tidigare nämnt var hennes makes affär ligger. Masoud och Alieh vill inte umgås med främlingar. De är inte så sociala av sig.

” – Pary om du någon gång skulle handla elektronik, är du alltid välkommen till min makes affär, Nasser. Du vet adressen. Du kommer att få bra rabatt där.”

Masoud tar Pary under armen och Marzieh tar Shirin i famnen. Tillsammans lämnar de sjukhuset. När de kommer hem, föreslår Marzieh att man ska ordna ett "efterfödelsbad" åt Pary. Alieh höll inte med och säger:

” – Jag mår inte bra och kan därför inte ordna med sånt”.

” – Alieh, vad säger du? Var inte Pary oskuld? Jag fick ha en riktig fest i sex dygn till och med samt att vi senare även fixade med en tillställning vid dopet.”

” – Visst fru Marzieh, er make har det ekonomiskt väl ställt. Min Masoud har nyligen fått jobb. Han har så många omkostnader, sådana fester är bara till besvär och innebär extra kostnader.”

” – Visst, men ni behöver inte oroa er för arbetet och kostnaden. Vi fixar rubbet.”

” – Vill du göra Masoud upprörd igen? Han accepterar aldrig att ni ska stå för sådana kostsamma arrangemang. Min son är stolt av sig. Jag vet, strunta i det och låt mig tala med min son om detta. Om han övertalas, meddelar jag er hur vi då gör. Förresten, ni kan gå hem till er om ni önskar så. Vi är tacksamma för att ni följde med. Vi vill inte besvära er mer. Jag ska ta hand om min svärdotter och mitt barnbarn.”

” – Menar du att jag ska lämna min dotter ensam och åka hem nu när du själv säger att du inte mår bra och är sjuk.”

” – Nej, det är ingen större fara med mig. Jag kan ta hand om läget. Om du ska stanna kvar och kommendera eller lägga dig i allt, tappar Masoud humöret och ställer till ett elände. För din dotters skull bör du åka hem nu.”

Pary lyssnar oroligt på mor och svärmors diskussion. Hon vet inte vad hon kan säga och vad som komma skall. Hon är rädd för Masouds utbrott. Hon omvärderar i tankarna om hon gjort rätt att komma tillbaka hem till Masoud. Hon tycker kanske hon borde ha gått hem till sina föräldrar istället?

Marzieh är besviken och tar oroligt farväl av Pary och Shirin och åker hem. När hon är hemma undrar Bagheri varför hon kom hem så tidigt. Självklart hade varit att Marzieh skulle stanna åtminstone till sent på kvällen.

” – Jo Bagheri, jag fick ont i ryggen och orkade inte stanna längre. Tänkte komma hem och vila mig lite.”

” – Marzieh, säg sanningen! Vad har hänt?
Jag vet att ditt ryggbesvär bara är en bluff. Har ni bråkat igen?! Har du gått därifrån och lämnat Pary och barnet ensamma i händerna på bödeln och häxan?”

” – Nej du, vad frågvis du är! Alieh bad mig lämna dem. Hon sa att hon själv kan sköta läget och ta hand om Pary och Shirin. Hon sa att min närvaro kan orsaka att Masoud blir upprörd.”

” – Fan ta Masoud och hans familj! Vem fan tror han att han är? Har han köpt min dotter? Är hon hans betjänt och slav?!”

” – Sluta Bagheri! För Guds skull sluta! Bli inte upprörd! Pary ville vara där hos dem. Vi kan inget göra. Vi får bara vänta och se vad som ödet har i sitt sköte. Låt det vara och ha förtroende för Gud. Guds vägar är outgrundliga.”

Dagarna går och Pary är fullt upptagen med sitt barn. Hennes föräldrar ser henne sällan. Shirin växer upp för varje dag som går. Hon blir bara sötare och sötare. Parys dagar är inte bättre än förr. Nu har hon också ansvar för Shirin. Hon måste ta hand om sitt barn. Fast i dessa dagar måste hon även skydda Shirin från Masouds heta temperament och lägga sig som sköld emellan far och dotter för att Masoud inte ska slå Shirin.

Masoud lämnar som vanligt Pary och Shirin varje kväll med falska påhitt för att vara med Gud vet vem.

Shirin är nu tre månader gammal. En kväll när Masoud kommer hem berusad höll Pary på att amma Shirin. Masoud kommer in i rummet och börjar skrika glåpord. Pary försöker lugna honom och vädjar till honom att inte skrämma upp barnet.

” – Fan ta barnet, din jävla hora! Jag hatar det här barnet. För denna lilla skit är jag tvungen att se dig och ha dig här hela tiden. Jag måste komma hem för det varje jävla kväll.”

Han rusar fram till Pary för att slita barnet ur hennes famn. Pary gör motstånd. Barnet tappar bröstet och börjar gråta upprört. Masoud blir ännu mer förbannad och skriker rasande:

” – Få tyst på den där jävla oäktingen till barn. Jag vill inte höra ungjävelns röst.”

Alieh rusar in i rummet och frågar Pary bryskt:

” – Vad i hela världen har du nu gjort Pary? Vad har du gjort igen som har upprört Masoud? Hur mycket ska min son lida och bli upprörd på grund av dig? Du blir hans död. Han kommer att få hjärtinfarkt på grund av dig. Då blir jag ensam och olycklig i världen. Du berörs inte och du kommer säkert att gifta om dig medan mitt hjärta svider för att ha mist min son.”

” – Jag lovar svärmor, jag har inte gjort nåt. Masoud är onykter och han var redan på dåligt humör. Han väntade bara på en orsak för att bråka.”

Masoud som hör det, är ursinnig och skriker som ett djur:

” – Håll käften din satmara! Jag vill inte höra din jäkla röst.”

” – Masoud, jag vet att du har en annan som du är förälskad i. Så om du inte vill ha mig, befria mig så att jag kan gå hem till mina föräldrar och du kan i stället få leva med den du vill.”

” – Visst, vi ska skilja oss. Upp med dig och packa dina prylar. Stick hem till farsan nu. Jag kommer dit imorgon för att hämta dig och gå till tingsrätten.”

Pary börjar med tårfyllda ögon att packa sina och Shirins saker, då Masoud skriker igen.

” – Vad fan gör du? Du ska inte ta med dig barnet hem till pappsen. Du ska ut, inte barnet”!

” – Men Masoud, varför gör du så?! Alieh, snälla säg nåt! Prata med honom du! Du är mor också och förstår mig bättre. Barn behöver sin mor. Hon behöver modersmjölk.”

” – Vad ska jag säga om det. Han är i alla fall barnets far. Jag kan inte lägga näsan i blöt.”

” – Kära Alieh, Masoud kan inte ta hand om barnet. Du är också sjuk och har annat att tänka på för ...”

” – Jag är för det första inte sjuk och inte gammal. För det andra har jag tänkt hur vi ska sköta barnet. Jag köper välling och mjölkpulver. Du kan gå om du vill och du behöver inte oroa dig för något.”

” – Vart ska jag utan mitt barn. Masoud, erkände du inte dina misstag och ångest för mig på sjukhuset?! Sa du inte att du vill att vi ska börja på nytt? Du sa att du vill vara en bra make och far för oss. Var det så du menade med dina ord och löften? När ska vi få ha ett lugnt och bra liv tillsammans? Du och jag är föräldrar nu. Vi har stort ansvar mot

Shirin. För denna oskuldens själ, måste vi förändras och bli bättre. Vi måste ta vårt ansvar.”

” – Sluta predika fruntimmer! Sluta tjafsa om etik och moral för mig! Jag börjar få ont i öronen. Ta barnet med dig. Jag vill inte ha med det att göra. Ta det hem till vem faan som helst! Jag vill varken se dig eller ungen. ”

Alieh klandrar Masoud bryskt.

” – Vad i hela världen menar du?! Vill du att ditt barn ska uppfostras hos andra?”

” – Varför inte! Jag växte upp hos andra. Jag såg ingen far heller. Låt mitt barn också uppleva samma skit som sin far. Låt det uppfostras hos morfar. Åtminstone är de av samma kött och blod. Det är inga främmande människor vi pratar om. Dessutom, han är rik utav helvete och har råd med en liten skit till.”

” – Jag är besviken på dig min son. Jag förlåter dig inte om du betar dig så som du gör. Gud förbjude mig att låta dig vara som en mulåsna. Du blir min död Masoud. Jag är illa därän på grund av dina dumheter. Jag önskar att jag inte hade dig. Du som filar ner mina nerver till intet.”

” – Jag kom inte på egen hand. Det var du som tog min jävla far ovanpå dig i sängen och lurade honom så att du fick mig. Jag skiter ...”

” – Håll klaffen! Lagg av med dina vulgära kommentarer! Tid för tjafs finns alltid. Stäng din mun! Du din ...”

Pary avbryter Alieh:

” – Om det är så att ni vill dölja något för oss, allt vet jag och min familj redan.”

Masoud hoppar som en sårad och vild tiger på Pary för att slå till henne. Pary går undan i en snabb manöver så att Masouds knytnäve träffar väggen hårt.

” – Fan, skit, min hand! AAAJJ! Jag bröt min jävla handled.”

Alieh kommer fram för att se vad som hänt Masouds hand. Så fort hon tar tag i Masouds hand skriker Masoud som en galning. Hans handled är skadad.

De åker till akuten. Där gipsas Masouds hand. Ingen säger något varken på väg dit eller på vägen hem. När de efter några timmar kommer tillbaka hem, sitter Masoud med sin ingipsade hand i ett hörn av rummet i sina egna tankar. Pary ammar Shirin oroligt och nervöst och Alieh gör sig upptagen i köket med att laga mat.

Pary vill på något sätt trösta Masoud men vet inte hur. Hon tar till sig allt mod hon har och börjar prata.

” – Masoud, jag vet allt om ditt liv och din familj. Jag vet vem du är förälskad i och vill gifta dig med. För min del är det ok, men jag ber dig inte ta mitt barn ifrån mig. Om jag hittills levt med dig är det bara för att jag har älskat dig och att jag har barn med dig. För barnets skull är jag villig att vara dig tillmötesgående. Jag gör vad du vill. Min framtid är redan förlorad. Jag är redan fördärvad och misslyckad. Jag har inget anseende längre hos någon. Alla mina drömmar har gått åt skogen. Jag måste ta med mina drömmar till graven med mig. Du som envist försökt få ditt liv ordnat med Nahid. Du som gjort allt för att få Nahid, har i stället raderat mitt liv. Åtminstone var barmhärtig mot barnet och ta inte henne ifrån sin mor. Låt mig ha något att leva för. Jag är oskyldig i det hela, varför har du gjort så mot mig?
Jag ...”

” – Vad vet du egentligen? Vad fan snackar du om? Jag vet! Jag vet!”

” – Jo, jag kan allt om er bakgrund och ert liv.”

” – Det har säkert Rejhane berättat för dig?”

” – Nej, nej, om Rejhane hade sagt det, hade detta äktenskap inte kommit till.”

” – Vem i hela friden har upplyst er om det då?”

” – Efter vårt bröllop, pratar din bror Bahram med min kusin Hamid. De är arbetskollegor.”

Masoud böjer huvudet i skam och frågar hur mycket Pary vet.

” – Jag tror jag vet allt.”

Masoud kan inte hålla masken längre. Det är som om en tung börda har lyfts från hans axlar. Han börjar gråta. Medan han torkar sina tårar säger han:

” – Pary, jag är en olycklig man med ett eländigt liv. Min stackars mor har lidit enormt. Jag känner att det är min plikt att ta hand om henne.”

” – Visst, jag förstår dig! Men varför plågar du mig då?! Om du inte ville ha mig, varför tog du mig som din hustru?!”

” – Jag vet inte! Jag har gjort dig olycklig. Jag tog ifrån dig ditt ljuva liv, jag vet. Värst av allt gjorde jag dig med barn och nu har vi fått ett barn i detta miserabla liv.”

” – Tror du inte, om vi köper oss ett eget hus och får bo för oss själva, får vi det bättre. Vi kanske kan få leva på ett bättre sätt. Du kan också besöka din mor när du vill som din syster Saideh gör. Det kanske ...”

Pary fick inte säga sista ordet då Alieh kommer in i rummet.

” – Vad i helsike viskar du med Masoud om?! Så fort jag gick ifrån, har du börjat med dina planer för att ta min son ifrån mig. Gud, vilken satmara du är. Du är inte alls välkommen hit ändå vill du sabba det för oss andra. Tjejen, om jag vore du, skulle jag först skaffa mig ett starkt eget fotfäste innan jag knuffar andra. Om det inte hade varit jag som övertalat Masoud, hade han skilt sig och låtit dig leva ensam hos dina föräldrar utan barnet.”

Alieh börjar gråta. Hon vill med sin gråtmildhet dra fördel av läget och få Masouds empati. Pary vill inte låta Alieh påverka Masoud med sitt skådespeleri.

” – Fru Alieh, har din förre detta tagit barnen med sig, när han skilde sig och gick med en annan kvinna?! Var det så som du vill göra mot mig?! Varför vill du ta mitt barn ifrån mig? Du är mor, du skulle aldrig ha låtit din man ta dina barn hem till sig. Varför vill du göra så nu? Vet du vad, det hela är ditt fel som inte låter oss leva ...”

plötslig känner Pary sveda i sitt ansikte. Hon har för några sekunder hamnat i ett chocktillstånd. Hon fattar inte vad som plötsligt hände. Masoud slår Pary i skallen med sin ingipsade hand och skriker högt:

” – Din hora, håll käften!!! Hur vågar du tala så till min mor?! Vem har gett dig rätten att vara oförskämd mot min mor?! Du får inte bete dig så mot min mor, hör du det?”

Pary förstod då, att hon förutom att ha fått en rejäl örfil av Masoud, har hon också börjat blöda i huvudet efter slaget. Blodet rinner från pannan ner till näsan, vidare på kinderna, hakan och ända ner på barnet i hennes famn. Pary skriker på hjälp. Hon har ett kraftig sår i huvudet. Hon är illa därän.

Den här gången vågar de inte besöka akuten. Hur ska Masoud förklara vad som hänt med Parys huvud? Därför tar Alieh fram förbandslådan och plåstrar om hennes huvud och tvättar av hennes ansikte.

Pary lägger sig i ett hörn med Shirin vid sin sida, med plåstrat huvud och blekt ansikte. Men Shirin ser konfunderad ut. Det verkar som om hon inte längre känner igen sin mor eller att hon är lite rädd för moderns nya utseende. Hon verkar inte vara bekant för henne. Pary orkar inget, inte ens gråta. Masoud har efter slagsmålet gått ut ur huset.

Två dagar har gått sen incidenten. Masoud har ännu inte kommit hem. Alieh och Pary undviker att prata med varandra. Stämningen är tung. I allt detta, kommer Marzieh på besök. När hon ser hur Pary har det, vill hon inte längre ha sin dotter där och ber henne komma hem till dem.

” – Nej mor, låt mig dö här! De tar mitt barn ifrån mig om jag kommer hem till er. De låter mig inte ta Shirin med mig. Jag lämnar aldrig henne ensam hos någon. Jag går ingenstans utan henne.”

” – Dotter var inte så envis! Du utsätter ditt liv för fara. Din hälsa är inget vidare. De kan inte sköta ett barn. Om du inte finns med i bilden, blir de tvungna att lämna barnet tillbaka till dig. De ger upp utan dig. Dessutom är du ung och ditt liv är värt tusen barn. Du kan bli med barn igen. Offra dig inte för ett nyfött barn! Plåga inte oss mer med det! Hur länge ska vi oroa oss för dig? Hur länge ska vi sitta och vänta på att vi ska få din döda kropp? De här människorna har inget vett och ingen skam i kroppen. De är djur.”

” – Mor, vad är det du säger! När har du övergivit mig som du nu begär av mig att överge mitt barn?!”

” – Du är från en bra familj Pary. Jag har inte varit en dålig mor för dig. Din far är ingen ond person.”

” – Vadå, om min far hade varit en ond och dålig person, så hade du övergett mig och gått din väg?!”

Marzieh svär åt Masoud medan hon gråter och fortsätter:

” – Tillslut måste du bestämma dig. Antingen lämnar du barnet här och kommer till oss eller får du sitta här, bo med dessa djur och tåla allt elände. Tro mig, i Guds namn är vi trötta på allt det som händer. Vi har åldrats i förtid på grund av din sorg.”

” – Jag tål allt detta som händer mig men jag lämnar inte mitt barn. Jag låter inte mitt barn komma i händerna på någon annan, särskild inte Masoud och Alieh. Dessa bödlar får bara drömma om att sätta

klorna i mitt barn. De vill förgöra mitt barns liv. Han vill ta Shirin till sin nya fru för att jag inte längre ska kunna få se henne. De säger att de ska ut ur landet. De ska ta mitt barn med sig. Då måste jag sucka sorgens suck efter mitt barn för resten av mitt liv.”

” – Det är bara dumheter Pary. Tror du att vi lever i en anarki, där vem som helst får göra enligt sin egen vilja. Landet har lagar och regler att rätta sig efter.”

” – Du ser ju min mor, just nu finns det inga lagar som skyddar mig. Han har rätten att slå mig till döds om han så behagar. Vilken instans, vilken lag finns det för mig?! Vem skyddar mig?! När Masouds far lämnade Alieh med två barn, fanns det någonstans som Alieh kunde vända sig till. Vad har lagens väktare gjort för henne? Vem bryr sig om kvinnor och deras rätt? Kvinnor i det här samhället är fördömda. Vi är i händerna på männen. Vilken lag har stiftats till fördel för kvinnor?! Dessutom, vem är de som stiftar lagarna, männen, eller hur?! Män utan skam i kroppen. Känslolösa män. Därför vill jag nu skriva mina egna lagar. Jag överger, under inga omständigheter, mitt barn. Tills döden skiljer oss åt!!!”

” – Pary snälla, vad är det med dig?! Jag bryr mig om dig. Jag vill inte heller att du ska överge barnet, utan jag vill att du ett tag komma till oss och låter dem ta hand om Shirin för ett tag. Då tröttnar de och lämnar gärna henne över till dig.”

” – Mor, varför säger du det?! Hur många barn har du offrat, missat, övergett eller lämnat över till andra för ett tag som du så lätt begär av mig?! Hur många barn har lagen tagit ifrån tyranner till fäder och lämnat över till deras mödrar i stället?! Hur ofta har rätten röstat till moderns fördel?! Så många barn som fått leva under styvmödrars styre och fått skador för livet. Vilken instans har tagit dem i försvar?! Min mor, du vet inget om den här familjen. Vet du hur elaka och fulla av avund de är. Det är bara för att tortera mig som de tar mitt barn.”

” – Pary, kära dotter! Visst du har rätt. Sant som du säger, men hur länge ska Masoud slå dig i huvudet och skada dig så här?! Har du tänkt på vad som händer ditt barn om du hade dött.”

” – Jag vet inte! Jag hann inte tänka så långt. Jag är trött. En vacker dag ska jag ta livet av mig och mitt barn så att alla kan andas fritt.”

Marzieh slår sig i huvudet och säger:

” – Va, Gud ta mitt liv först före en sån dag! Pary varför säger du så?! Har du blivit galen?! Tjejen, gör inget överilat! Tänk inte med hjärtat, använd ditt sunnda förnuft istället! Man ska inte envisas i livet. Du har en gång begått misstaget att ingå detta äktenskap och sjunkit till botten i det. Nu hittar du på nya lösningar!”

” – Nej, jag menar inget. Glöm det jag sa! Du behöver inte oro dig. Jag har nu vant mig vid detta liv. Alla dessa gräl och bråk hör nu till min vardag. Allt ordnar sig till slut.”

Några månader senare håller Pary på med hushållsarbetet och Shirin kryper runt henne. Alieh höll på med en av sina böner till sin Gud. Mitt i allt detta öppnas dörren och Masoud kommer in, men inte ensam utan med Nahid. Masoud ropar på Alieh:

" – Mor var är du? Kom, vi har fått en celeber gäst."

Pary kommer ut ur köket och ser för första gången den mystiske Nahid. Vid första anblicken känner Pary inte igen Nahid men hon kände på sig att hon måste ha sett henne nånstans. Hon visste inte var. Pary går fram och hälsar:

" – Masoud, din mor ber nu. Är det din arbetskollega?!"

Masoud svarar inte. Pary ber Nahid komma in och sätta sig. Hon går för att hämta te. Shirin kryper hela tiden runt om Pary. Nu när de är ensamma, frågar Nahid om Shirin är Masouds dotter. Masoud som inte kan undvika hennes fråga svarar ja på frågan. Nahid ropar på Shirin att komma till henne. Pary vänder sig till Shirin och säger:

" – Gå fram till damen min älskling. Jag ska gå och hämta te. Gå!"

Men Shirin vill inte lämna Pary. Masoud tar ett kraftigt tag i Shirins arm. Shirin börjar gråta. För det första har hon fått ont i armen, för det andra är Masouds sätt att tvinga barnet till sig skrämmande för barnet. Dessutom är Shirin inte så van med att umgås med sin så kallade far Masoud.

Pary vill ta Shirin tillbaka till sig. Hon lägger märke till Masouds sura min och hårda ton när han befäller henne att dra sig tillbaka och hämta teet i stället.

Pary går till köket, besegrad. Shirins gråt hörs tydligt. Det gör Pary orolig. Pary vet att Shirin är rädd för Masoud. Hon känner sig främmande med sin far. Eftersom hon fått stryk av sin far, känner hon sig inte avslappnad hos honom. Parys tankar är hos Shirin. Hennes händer darrar så att hon håller teet på handen och det svider rejält. Det

ena leder till det andra. Så fort hon känner av svedan, tappar hon tekannan som går sönder mot golvet.

Det ser så stökigt ut nu. Köksgolvet är besudlat med te och terester. Ljudet av krossat porslin har hörts av andra i huset. Alieh kommer rusande in i köket. Hon är förbannad på Pary.

" – Kan du inte göra en enda sak rätt! Du får själv städa efter dig, skynda på nu! Jag får själv brygga te. Du kan inget!"

" – Förlåt, men jag har bränt handen."

" – Håll den under kallvattenkranen. Det är ingen fara. Du har ju inte träffats av ett slag av ett svärd. Du överdramatiserar det hela."

Masoud och Nahid håller på att småprata med varandra. Masoud vill på detta sätt avleda Nahid från händelsen och allt runtomkring. Han ignorerar det hela och struntar i vad som hänt Pary men Nahid är nyfiken och frågar Masoud vad som har hänt.

" – Strunt i det! Det är inte första gången sånt händer. Hon är så klumpig att vi har vant oss vid hennes slarv."

Shirin gråter fortfarande. Masoud lämnar henne genom att putta på henne och uppmana henne att gå till Pary i stället. Alieh kommer in i rummet och hälsar Nahid välkommen. Hon sitter och pratar artigt med Nahid.

" – Mor, Nahid insisterade att komma och hälsa på er och Shirin. Hon vill gärna prata med er och lära känna er lite bättre. Hon och jag har pratat färdigt. Vi har också talat med Nahids far. Det är nu bestämt att du och jag ska hem till Nahids far och formellt fria till Nahid."

Pary som med svidande hand håller på att städa i köket, råkar höra ordet frieri. Dock vet hon inte till vem och vad det innebär. Därför blir hon mer uppmärksam och spetsar öronen.

Alieh frågar vad som då ska göras med Pary och Shirin.

" – Pary ska självklart flytta hem till föräldrarna tills jag skiljer mig från henne. Barnet ska vi se vad vi kan göra åt."

" – Har du min son talat om det för henne? Har du överhuvudtaget pratat med Pary?"

Masoud säger nej som svar till Alieh och säger att han nu på direkten ska meddela Pary. Därför ropar han på henne och vill att hon ska komma in till dem.

Pary kommer in med svidande, mörkröd och inflammerad hand till Masoud. Hon har Shirin i sin famn. För henne var det uppenbart vad Masoud ska säga till henne, för hon hade redan hört deras diskussion.

" – Pary, det här är Nahid. Om Gud vill ska vi äntligen gifta oss, efter så många års avskildhet och plåga. Jag ska också skilja mig från dig och du får gå hem till din far. Det enda som blir kvar är Shirin."

Tårarna börjar rinna från Parys ögon en efter en. Hon är krossad. Vad kan vara värre än att ens egen make sitter med sin nya brud och meddelar sin hustru inför hennes svärmor att han ska gifta sig. Vad är mer förnedrande än det?

" – Masoud, jag visste att du saknar samvete och moral. Men jag visste inte att du är totalt känslökall. Du har inget vett och ingen skam i kroppen. Förlåt fröken Nahid, ditt ansikte verkar mycket bekant för mig men jag kan dock inte placera var jag har sett er. Men det enda jag undrar är hur du kan låta en redan söndrad familjs liv splittras och gå om intet? Du förstör mitt barns hem. Den man du vill gifta dig med är redan gift och har barn. Hur känns det att dela på den här familjen?"

Masoud protesterar våldsamt mot Parys utbrott och försöker resa sig ur sin stol men hindras av Nahid.

" – Jo Pary, du såg mig på sjukhuset när du hade fått ditt barn. I samma rum fanns en annan kvinna nämligen Mahnaz. Hon är min väninna."

Pary fick en känsla av en ridå som går upp och filmen börjar. Allt minns hon nu.

" – Pary, jag och Masoud var förälskade långt innan du kom in i hans liv. Vi skulle ha gift oss innan du gifte dig med honom. Vi är kära i varandra sedan länge ..."

" – Men jag vet, din far var emot. Jag vet allt om er. Men nu är Masoud inte som förr. Han är gift och är far till sitt barn."

" – Det gör inget. Kärlek har inga om och men. Det finns ingen begränsning för två som älskar varann. Dessvärre är det så att kärlek aldrig går ihop med logik. Om det inte var för min fars envishet och motsträvighet i alla dessa år, hade vi kunnat gifta oss för tre år sedan."

" – Men du Nahid, du kan inte uppfostra mitt barn. Det går inte. Du kan inte ta mitt barn."

" – Varför inte Pary? Det är Masouds barn också. Om jag är kär i Masoud, är jag också kär i hans barn. Jag kan vara en bra mor till hans barn. Shirin blir som mitt eget. Du behöver inte oroa dig. Vi har tänkt på allt. Vi ska flytta utomlands och tar Shirin med oss. Hon ska gå på dagis där. Vi ska även se till att hon får gå på bra skolor och få en bra utbildning. Det finns gott om bra skolor utomlands."

" – Masoud, ska du lämna mig, din gamla mor ensam här?! När har ni bestämt att åka? Vart ska ni och hur blir det med mig då?! Vad ska jag ..."

" – Mor, bekymra dig inte. Det är inte nu. Oroa dig inte för framtiden. Allt kommer i sinom tid att ordna sig."

Pary kan inte hålla tillbaka gråten i bröstet längre. Hon brister i gråt. Hon tar Shirin med sig och går till rummet intill samtidigt som hon säger:

" – Över min döda kropp Masoud. Du får barnets livlösa kropp av mig och inget annat. Jag överger inte mitt barn. Över min döda kropp."

Marjam kommer en dag på besök hos sin syster Marzieh på sjukhuset. Marzieh är sedan några dagar i sjukbädden på grund av sitt diskbråck som ska opereras. Herr Bagheri sitter sorgsen och orolig i stolen i rummets hörn. Han mår inte så bra heller, psykiskt.

” – Hur är det syrran?”

” – Som det syns! Värken tar livet av mig.”

” – Har de ordinerat medicin och lugnande till dig?”

” – Bara lugnande och morfin.”

” – När ska du till operationen?”

” – Imorgon tror jag!”

” – Förresten, hur är det med Pary? Har ni hört nåt?! Har hon inte varit på besök än?”

” – Nej du, Masoud har förbjudit henne och meddelat att innan Pary har gått med på skilsmässan och innan hon lämnat barnet till honom, får hon inte gå ut ur huset. Samtidigt säger han att vi inte heller får åka dit och besöka henne.”

” – Jag fattar ingenting! Vad är det för attityd den här mannen har?! Vill han inte ha Pary okej, men varför plågar han henne som en tyrann? Är det Pary som är skyldig till att han inte fått gifta sig med Nahid? Gud vete hur han tänker!”

” – Nej fru Marjam, det är i egenskap av hennes far som jag bär det totala ansvaret. Det är jag som är den skyldige, som utan att ta reda på nåt, gav bort min dotter till en främmande bödel. Jag har slängt henne mitt i en brinnande eld. Gud förlåte mig! Jag tänkte inte på någon annan än mig själv. Jag ville bara att min dotter ska bli läkare och uppfylla min och bara min egen önskan. Så många fina och värdiga

friare som hon hade. Så många som jag avböjde just för min egen skull och till slut slängde jag hennes liv in i en djup avfallsbrunn.”

” – Herr Bagheri, du får inte skylla på dig själv. Det var inte ditt fel. Hur skulle du veta vad som komma skulle? Det ni bör göra nu är att tänka ut en lösning så att denna oskyldiga dotter med sitt barn inte ska plågas mer.”

” – Vad, hur, vem. Det är inte lätt. Vad vi än tänker, vart vi än vänder oss, får vi svaret att han är hennes make och han bestämmer. Det svaret får vi som ett slag i ansiktet vart vi än går. Vi kan inget göra. Säg mig fru Marjam, du som är hennes moster, vad ska vi göra?! När lagen inte kan göra ett dyft, hur ska vi då kunna göra nåt? Vi har inget bevis mot honom heller. Värst av allt, Pary ville inte stämma honom heller.”

” – Vad då har ni inte bevis?! Parys brutna arm och skadade huvud, hennes mörbultade kropp, hennes blåtira och alla blåmärken på kroppen är mer än bevis.”

” – Hon bara försvarar Masoud och påstår ha ramlat eller någon annan dum förklaring. Dessvärre jobbar hans framtida svärfar, alltså som ni vet Nahids fader, på tingsrätten och han har många inflytelserika kollegor runtomkring sig.”

” – Är ni säkra på att Nahids far har kännedom om hur Masoud har betett sig mot Pary? Vet han hur Masoud är som person och som ska gifta sig på nytt med hans dotter Nahid?”

” – Jag vet inget, men så mycket vet jag att han har välsignat deras giftermål och efter så många år har han äntligen gått med att ge sin dotter till Masoud.”

” – Borde ni inte ta ett snack med Nahids far? Borde ni inte upplysa honom om läget? Kanske han kan göra nåt.”

” – Nej syrran, Bagheri har rätt. Jag tror att om Bagheri pratar med Nahids far, händer det inget mer än att det förvärrar Parys situation.

De kommer inte att tro oss. De kan till och med få för sig att vi vill sabba för Nahid för att få behålla Masoud för Pary. Gud vet, jag kommer inte på nåt i alla fall. Vänta tills jag skrivs ut ur det här sjukhuset, då ska jag verkligen tänka ut nåt och göra nåt för Pary.”

” – Tänka vad syrran? Parys liv går inte att få ordning på bara genom att sitta och tänka. Vi måste göra något.”

” – Vi ska se vad som händer. Just nu ligger jag här i sjukbädden med skadad rygg och kan inte lyfta ett finger. Jag vet inte när jag åter kan komma på fötter. Gud hjälpe mig. Tror du att jag inte bryr mig om min dotter?

Jag och Bagheri har inte haft lugn och ro sen den dan Pary gifte sig.”

Marzieh brister i gråt. Marjam pussar henne på kinden och säger:

” – Lugn syrran, du ska inte oroa dig. Försök vila! Jag ska komma tillbaka imorgon så att du slipper vara ensam. Herr Bagheri, ska ni inte hem nu?”

” – Jo, men gå du! Jag stannar ett tag till.”

Hemma hos Pary är allt som vanligt. Masoud kommer in i köket och frågar mor vad han ska göra. Han vill ha råd från Alieh. Han måste bestämma hur han ska ha det samt hur han ska handskas med läget.

” – Mor, vad ska jag göra? Om jag förlorar Nahid en gång till, tar jag livet av mig. Jag måste få gifta mig med Nahid. Det är henne jag har velat ha i hela mitt liv.”

” – Vad är det du säger Masoud. Varför babblar du om att ta ditt liv? Så lätt ska du inte ge upp. Du skrämmer mig när du säger så. Gud förbjude den dag en mor ser sitt barns bortgång. Önska att Gud förgör din fiende istället. Oroa dig inte min son. Jag ska snacka med Pary. Hon vet hur mycket du hatar henne. Hon kommer till slut att ge upp. Hur länge orkar hon kämpa förgäves?!”

Alieh går till Pary. Ja, den tjejen som en gång hade en välformad kropp och en livlig själ. Den som en gång i tiden var full av lust och liv ser så nerlagen, mager och blek ut. Hon har fått beröra bödelns själ och smaka ondskans beska dryck.

Pary sitter sorgsen med tårfyllda ögon medan hon har sin Shirin liggande i famnen och ammar henne. Shirin suger moderns bröst i hopp om att kunna få näring av moderns mjölk, ack vad finns det kvar. Hon är så svag att kroppen inte orkar producera mjölk åt det nyfödda barnet. Shirin tror inte att hon får något ur bröstet på sin mor. Efter så mycket som har hänt henne, är det förståeligt att det blev så.

” – Pary varför envisas du så mycket? Se hur du har försvårat allt för dig och andra. Titta, vilket liv du nu har fått. Varför gör du så mot dig och ditt barn? Masoud har det också eländigt och miserabelt. Han plågas också av allt det som händer. Han vill inte ha dig. Varför accepterar du inte det då? Varför går du inte med på skilsmässan? Det gör livet lättare att leva för dig också om du går med på det han vill.”

” – Jag lämnar aldrig mitt barn till någon annan. Det här barnet är mitt liv. Om han inte ville ha mig, varför tog han mig då? Var det för att

göra Nahid svartsjuk som han förgjort mitt liv? Och lämnat ett barn i famnen på mig?”

” – Gjort är gjort! Ingen kan vända tiden tillbaka. Gör som han vill. Ta ut skilsmässan och lämna Shirin till dem. Jag lovar att de efter ett tag tröttnar och lämnar henne tillbaka till dig, särskild om de får eget barn. Då har de ingen ork och lust att ha hand om Shirin.”

” – Jag struntar i om de vill gifta sig med varann. Det är mig helt likgiltigt. De får mer än gärna börja ett liv tillsammans. Men varför vill de ha mitt barn? Varför vill de ta henne ifrån mig?! Jag kan uppfostra mitt eget barn. Jag kommer inte att be att få nåt av Masoud. Jag behöver inte hans pengar och underhåll.”

” – Nahid vill vara säker på att din relation med Masoud är helt slut. Hon vill bryta alla band mellan dig och Masoud, därför vill hon inte att du och han ska ha barnet som länk emellan er. Hon vill inte att Masoud ska ha någon kontakt med dig överhuvudtaget.”

” – Jag har inget med Masoud att göra längre. När han inte vill ha mig, vad ska jag då ha med honom att göra? Men Shirin är mitt barn och om de tar mitt barn ifrån mig, då ska de få med mig att göra. Jag kommer inte att låta dem leva lugnt. Det är bäst för dem att låta mitt barn vara. Jag vet, Masoud vill jävlas med mig genom att ta Shirin till sig. Alieh, prata med honom. Jag går med på skilsmässan men på det villkoret att jag behåller barnet.”

När Alieh berättar för Masoud vad Pary har sagt, blir Masoud rasande.

” – Mor varför tror du på den här satmaran? Är du dum?! Hon lovar guld och gröna skogar men jag vet att hon bara låtsas. Jag vet att hon senare kommer att söka upp mig för barnets skull och i dess namn. Pary är smart. Hon vill behålla Shirin för att senare hämnas på mig.”

” – Nej min son, så är det inte. Du vet lika väl som jag att du är inte så förtjust i ditt barn. Nu när du innerst inne inte älskar ditt barn Shirin, blir hon inget mer än besvär för dig och Nahid. Ni kommer inte att ha något eget liv om hon är med i bilden. Gå nu och prata med Pary. Tala

om dina villkor och se till att hon går med på dem. Sedan är det bara att skiljas och gå vidare. Gå du och red ut det och befria dig från allt det eländiga livet. Du måste få ordning på ditt liv.”

” – Nej morsan, så går det inte. Jag ska visa henne. Om hon vill jävlas med mig, ska jag visa henne vem som bestämmer. Jag ska bryta hennes kontakter med alla. Hon ska tvingas stanna hemma tills hon ger sig. Hon får totalt utgångsförbud under obestämd tid.”

” – Masoud hon går med på att skiljas och överlämna allt.”

” – Nej, jag låter inte henne ha barnet. Hon får inte behålla Shirin.”

” – Jag förstår mig inte på dig. Jag börjar bli trött på dig och ditt sätt att hantera allt. Du strular med allt. Vet du vad, jag fattar inte varför du överhuvudtaget gifte dig med Pary!!!”

Marzieh besväras av sin ryggvärk och får ingen lugn stund medan hon ligger i sängen. Hon får syn på Pary stående vid fotändan.

” – Det var ett tag sen! Äntligen får jag syn på dig min dotter. Äntligen har tyrannens fängelse gett dig permission. Hur har du kunnat befria dig från bödeln och hans häxa till mor?”

” – Mor jag har bestämt mig. Vi ska skiljas. Masoud har gått med på att låta mig ha Shirin men på ett villkor att jag inte begär barnunderhåll och inte stör honom på något sätt.”

” – Fan ta honom! Hoppas han brinner i helvetet! Jag önskar att han får ett helsike till liv. Den oäktingen har förgjort vår familj.”

Bagheri hör Pary och deltar i diskussionen.

” – Vänta tills han skilt sig, jag ska ta hand om barnet. Jag är fortfarande vid liv. Om pengar är så viktiga för honom, låt honom missa sitt barns liv. Vänta, låt honom gifta om sig. Vi ska se om han sköter sig den här gången som han påstår. Han säger att han har en brinnande kärlek till den stackars tjejen Nahid. Vänta till hans kärleksglöd avtar. Nahid kommer säkert att gå samma öde till mötes som du min dotter. Som våra förfäder sagt: ’ skorpionen sticker ej av hat, det ligger i dess natur’. Den här killen har heller inte fått växa upp med föräldrakärlek för att veta värdet av familjevärme och samvete.”

” – Det struntar jag i. Det viktiga är att min dotter Pary är tillbaka. Han får göra vad han vill och hur han vill. Jag var i alla fall ingen dålig svärmor för honom som lät honom behandla min dotter så illa. Det enda jag önskar mig är att han lämnar oss i fred.”

Dagarna går bättre nu sedan Pary fått bo hemma hos sina föräldrar tillsammans med sitt barn Shirin. Shirin börjar nu lära sig att ta några steg. Hon har också kommit igång med några enkla ord som mor och far. Men trots allt är hon ett nervöst och envist barn. Att sköta henne var ingen lätt uppgift.

Anledningen till det hela låg i den oroliga miljön som hon fick vistas i som nyfött barn. Masouds gräl och fysiska våld mot Pary och värst av allt mot Shirin har satt sina spår i Shirins psyke. Därför var Shirin ofta grinig och tjatig. Hon tjuvar nästan jämt över vad som helst. Det krävs en hel del med tid och ork för att ha med Shirin att göra.

Parys liv har efter skilsmässan sammanfallit med Shirins liv. Pary tillbringar all sin tid endast med Shirin. Ändå är hon alltid orolig för Masoud. Något säger henne att allt inte är slut än. Hon brukar ofta tänka för sig själv och i sina tankar ställer hon sig frågan om vad hon ska göra om Masoud kommer tillbaka. Om Masoud ska ta hennes barn ifrån henne. Då har hon inget att leva för längre. Hon är livrädd för en sådan dag. Det enda hon kommer på är att hon inte finner någon annan utväg än att begå självmord om Masoud tar Shirin ifrån henne. Hon orkar inte leva utan Shirin.

Moster Marjam är jämt på besök hos dem. Hon har stor empati för Pary och Shirin plus att hon alltid kommer med färska nyheter om Masoud. Hon försäkrar alltid Pary om att Masoud är djupt involverad i sitt nya liv och inte ska vara henne till besvär.

” – Vet du Pary, Masoud hade ett stort och häftigt bröllop. Han har också flyttat till ett nytt hus och bor ensam med Nahid. Hans mor bor ensam nu. Nahid har inte gått med på att bo med sin svärmor under samma tak. Han betalar sin mors underhåll med Nahids godkännande. Nahid har sagt att hon vill vara ensam med Masoud. Han har också fått lov att besöka sin mor en gång i veckan. Masouds mor och syster får inte komma hem till dem, eftersom Nahid inte har någon lust att vara gästfri mot Masouds släktingar. Dessutom går Nahid aldrig hem till Alieh och vill inte ha med henne att göra alls. En dag har Alieh insisterat på att bjuda dem på middag hemma hos sig. Hon har fått bemöta Nahids sura min. Dessutom har Nahid sagt till Alieh att hon inte får störa dem och blanda sig i deras liv. Nahid har påpekat för Alieh hur stora svårigheter och hur stor kamp hon och Masoud har haft för att få varandra. Därför har de ingen tid över för andra. Jag har också hört att Alieh har undrat hur Nahid som gillat henne i början, nu kan handla så efter att ha fått hennes son?

” – Moster Marjam, varför ...”

” – Lyssna tjejen! Nahid svarar Alieh att hon inte vill gå samma öde till mötes som hon ordnade för dig. Förstår du Pary. Nahid är rädd att svärmodern tillagar samma soppa som hon gjorde för dig.

Hursomhelst verkar det som om Alieh har fått sparken ur Masouds nya liv. Nahid har kapat av hennes fingrar.”

Pary som hör allt detta blir bara ledsen. Hon suckar av sorg. Hon funderar på varför hon inte kunde få ett lika bra liv med Masoud som Nahid fått?

Pary har fortfarande starka känslor för Masoud. Hon har Masouds kärlek kvar i hjärtat. Masoud är i alla fall hennes första stora kärlek, om än inte den sista. Hon ingick sitt äktenskap i tron på stor kärlek. Hon har fått barn med honom. Det är inte lätt att bara erkänna att allt skulle vara slut. Visst var Masoud ond mot henne och har skadat henne på alla sätt. Alla vet att det mesta har hänt på grund av hans mor Alieh. Hon har eller hade stort inflytande på sin son. Alieh har alltid velat hämnas på sin man på nåt sätt men istället har hon omedvetet förstört sin sons liv. Hon har också förstört sitt liv i det hela.

Pary tänker på hur kvinnor är förtryckta. Men värst av allt tycker hon är hur kvinnor skadar varandra mer än vad männen skadar kvinnorna. Varför är kvinnor mer avundsjuka på varandra än vad männen är mot varandra?!

Vad som än händer oss kvinnor har det för det mesta med relationen mellan oss kvinnor att göra. Det intressanta är att om en kvinnas liv utfaller i olycklighet, vill hon inte se en annan kvinna lycklig i sitt liv. När Alieh visste hur hon haft det och vilket liv hon fick ha med sin man, varför fick hon då inte lära sin läxa av det och hindras göra om samma misstag mot andra, särskild mot sin son, svärdotter och sitt barnbarn.

Så fort Pary får vara ensam, brukar hon sjunka ner i sina tankar på vad som hänt henne. Vilket mörkt liv hon fått ha. Den enda skyldige ur Parys ögon i det hela är Masouds mor, Alieh. Varför ska Shirin växa upp i morfars hus och inte kunna få vara med sin far? Varför och varför, frågar Pary sig utan att få något svar.

När Pary småpratar med sin mor eller sin moster, pratar hon inte om något annat än sitt eget liv och allt som hänt henne. Hon är den typen som alltid ska vara modig och inte gråta. Pary vill inte väcka andras sympati. Hon vill inte ha uppmärksamhet och empatiska människor

runtomkring sig. **Pary vill inte visa hur hon plågas av allt som hon förlorat och bor nu igen hemma hos sina föräldrar. Det känns som ett stort nederlag. Vad har man för självkänsla och självförtroende kvar?**

Hon plågas av att alla hennes drömmar har gått upp i rök. Hennes barn ska få växa upp utan sin fars närvaro.

När Pary tänker på sitt upp växt blir hon ledsen, för att hon fick växa upp hos sina föräldrar, men tyvärr det hon inte kan erbjuda sitt barn. Samtidigt har Pary fått smaka på förlustens beska smak. Pary känner sig besvärad av att ha svikit sin far och mor som hon gjort. Föräldrar med så stora drömmar för sin dotter, som får se allt gick till spillror. Alla hennes jämnåriga vänner har fått fortsätta studera och har framtiden framför sig. Även de som har gift sig har det mycket bättre **än vad Pary har fått ha det.** De är lyckliga men inte Pary.

Pary tänker på sin kusin som gärna hade gift sig med henne. Hon suckar och är ledsen över att hennes mor inte gick med på det giftermålet innan Pary grävde sin grav. Om hon hade gift sig med moster Maryams son, kanske hon hade haft det bättre och varit lycklig. Kanske kunde hon ha fått det som Nahid har det nu med Masoud.

Dagar och nätter kommer och går. Det enda Pary gör är just att sänka sig i dessa tankar och göra sig mer och mer sorgsen utan att kunna göra något åt saken.

Bagheri har observerat hur Pary har det. Han är väl medveten om Parys psykiska tillstånd. Han ser Parys bleka ansiktsuttryck, hennes sorgsna min och röda ögon som vittnar om smygande gråt. Bagheri sjuder av ilska i kroppen utan att kunna avslöja något. Men en dag diskuterar han saken med hustrun Marzieh.

” – Det kan vara bra för Pary att börja skolan igen. Åtminstone för att ta skolbetyget.”

” – Vi får prata med henne om det.”

Så föräldrarna frågar Pary om vad hon själv tycker om iden. Och till deras förvåning godtog inte Pary deras idé utan tog upp Shirins skötsel som orsak för att inte göra som de vill.

” – Pary, det är ingen anledning för att inte gå i skolan. Du vet ju att jag kan ta hand om mitt barnbarn. Du kan även söka till kvällskurser och ta ditt betyg. Vad vet du! Om Gud vill, kanske du kommer in på universitet efter det. Oroa dig inte för Shirin. Vi är inte handikappade än.”

” – Vad menar du mor?! Vilka är vi?! Du och far orkar inte längre. Ni har tillräckligt med egna psykiska och fysiska besvär. Kolla på dig själv, hur du lider av ryggbesvär. Eller far som kämpar med sitt hjärtbesvär. Tror ni att ni kan ha hand om ett tvåårigt barn?”

” – Min dotter, jag vet vad du tror om din far. Men jag är inte förlamad eller annat. Hjärtbesväret har inte sänklagt mig. Din mor är också fortfarande på fötter och kan ta hand om ett och annat. Vi är inte så gamla som du påstår för att inte kunna klara av Shirin. Du behöver inte bekymra dig om det. Det enda du ska göra är att börja skolan, resten sköter vi. Bry dig inte om annat. Vi kan till och med anställa en

barnsköterska för Shirin. Jag ska inte ta med mig mina pengar till graven.

Allt detta är för att ni ska vara lyckliga. Din framtid är viktigare för mig än pengar och allt annat. Får du en bra utbildning, har du bättre möjlighet att ta hand om och uppfostra ditt barn samt att stå på egna ben.”

Moster Maryam är där och än så länge tyst lyssnat på familjens diskussion. Men hon är glad över Marzieh och Bagheris förslag om att skicka Pary till skolan igen.

” – Kära Pary, var inte orolig! Jag har sagt till din mor att jag också ska ge henne ett handtag och hjälpa henne att ta hand om Shirin. Kära Pary, jag är din moster men du är som en dotter för mig. Jag ska också hjälpa till så att du ska kunna få ditt gymnasiebetyg.”

Efter alla om och men samt efter alla Parys försök till undanmanövrer, övertalade alla henne att fortsätta med studierna på gymnasiet med kvällskurser. Hon ska läsa om sista årskursen och ta sitt slutbetyg.

De första dagarna var inte - och kändes inte lätta för Pary. I och med att hon fick lämna Shirin hemma, kändes det olustigt. Detsamma gällde för Shirin. Hon blev rastlös de första dagarna när hon inte såg sin mor i närheten. Efter ett tag börjar allt falla på plats och alla har vant sig vid det nya läget. Marzieh, Bagheri och Maryam håller sitt löfte att sköta Shirin.

På nätterna efter det att Shirin har somnat, sätter sig Pary och läser sina läxor. Ibland stiger Marzieh upp mitt i natten och kollar om det lyser i Parys rum. Då värmer hon mjölk och tar den till henne med kakor för att hon ska få mer ork och kraft för studierna.

Allt verkar vara på väg att ordna sig. Livet börjar kännas normalt igen, med visst undantag. Pary är upptagen med sina studier. Shirin blir större och större för var dag som går. Ibland visar Pary Masouds bild för Shirin.

” – Shirin, vem är det gumman?”

” – Pappa!”

” – Var är han, älskling?”

” – Han köpa godis!”

” – När kommer han?”

” – Imorgo”

Dessa fraser växlas ofta mellan Parys och Shirin, något som andra inte gillar. Marzieh är en av dem som visar sitt ogillande för sådana frågor.

” – Gör inte det, kanske hon aldrig ser sin far!”

” – Det är just därför jag gör det mor. Jag vill inte att hon känna sig faderlös och skämmas för det när hon blir stor.”

” – Visst, med om hon inte får se sin far även när hon blir stor. Om hon då frågar dig om sin far, vad ska du då säga till henne?!”

” – Jag ska säga att hennes far dog i en bilolycka. Men åtminstone har hon bilden på sin far.”

Dagarna går, en efter en i rasande fart. Livet fortsätter sin färd mot den destination ödet har bestämt. Pary förbereder sig nu för universitetsprovet. Livet går som vanligt framåt. Men inget kunde få Pary i total sinnestro. Hon är alltid orolig för det oväntade. Hon känner alltid sorg och ensamhet. Fortfarande tänker hon på Masoud och sin obesvarade och misslyckade kärlek.

Samtidig lever hon i ständig rädsla för den dag Masoud ska komma och ta Shirin med sig. Det är något som jämt plågar henne. Vad ska hon göra då? Just därför har Pary ibland ett häftigt temperament. Sånt gör henne illa till mods när hon verkligen sjunker in i dessa tankar. Därför tappar hon besinningen och skriker åt alla, även åt Shirin.

Marzieh och Bagheri tycker inte om hennes skrikande, fast de kan inte göra något åt det heller.

Pary kämpar hårt inför högskoleprovet. Hennes far är glad över att hans dotter ska börja på universitet. Han ser sin dröm gå i uppfyllelse.

Marzieh, Bagheri och moster Maryam är strängt upptagna med att snacka med varandra, då Pary kommer in. Maryam blir tyst. Pary blir lite nyfiken och vill veta vad de snackar om.

” – Vad höll ni på att skvallra om?! Varför tystnade ni så hastigt och lustigt?! Var det om mig?!”

” – Nej kära Pary. Jag och dina föräldrar pratar om livet i allmänt.”

” – Nå, varför tystnade ni så fort jag steg in?! Varför inte fortsätta istället? Jag kan också vara med fast som lyssnare.”

” – Sanningen min dotter är den att din moster berättar om Masoud. Jag och din far lyssnar på henne.”

” – Så varför leker ni kurragömma? Det är inget hysch-hysch. Masoud är i alla fall mitt barns far, eller hur?! Han är ingen främling!”

” – Det stämmer, men vet du! Jag håll på att berätta för din far och mor att Masouds fru, Nahid, har åter igen misslyckats med att bli med barn. De har hittills varit hos läkare flera gånger men det har inte hjälpt. Hon har tagit en massa mediciner utan resultat. Nu ska läkarna operera henne för de tror att det är fel på hennes äggstockar. Nahid vill desperat ha barn med Masoud.”

” – Vad är det för något som är så speciellt med Masoud så att någon önskar sig få barn med honom? Jag förstår ingenting. Min dotter fick sitt liv fördärvat på grund av honom och nu vill hans andra fru desperat ha barn med honom!!!”

” – Jo mor, han är i alla fall hennes man. Kanske Nahid älskar Masoud mycket mer än vad vi tror. Hon måste ha ändrat uppfattning om honom. För såvitt jag minns, sa Nahid till sin vän Mahnaz på sjukhuset hur mycket hon hatar barn. Jag var nämligen i samma rum och hörde det.”

” – Var du kär i honom då du blev med barn min dotter?! Jag tror inte att du ...”

” – Okej, lägg av nu Marzieh! Vi ska inte bråka med varann över Masoud och Nahid som inte får barn. Har ni inget annat att prata om?! Fru Maryam, jag ber dig för Guds skull att inte strö salt i såren genom att berätta de senaste nyheterna om Masoud. Vi vill varken veta om honom eller något som har med honom att göra. Det har nu gått några år med samma visa hela tiden. Den här jäkla killen har blivit ert vardagssnack. Låt oss glömma honom och gå vidare!”

” – kära far, det spelar ingen roll vad du tycker och säger. Även om ni glömmet honom. Även om ni låtsas ha glömt honom, kan jag varken låtsas ha gjort det eller låtsas vilja göra det. Jag har, hur ni än tycker och tänker, min Shirin att tänka på. Hon måste få veta vem hennes far är.”

” – Vad ni fruntimmer är oförnuftiga. Ju mer någon förnedrar er, desto mer älskar ni honom. Det spelar ingen roll vad han har gjort dig och ditt barn, du bara blundar, just för att du älskar honom. Rannsaka dig

själv min dotter! Tänk efter! Se inte ner på dig själv! Vad spelar det för roll om Shirin vet vad och vem hennes så kallade far är?! Vad finns det för stolthet i det? Vad ska hon säga till sina kompisar om sin far? Hon kan bara berätta att min far brukade misshandla min mor. Eller att han slängde ut oss för en annan kvinnas skull. En far som inte ens vill veta av sitt barn är inget mer än ett djur. Vad ska man med honom till?! Vad har han gett dig Pary?! Masoud har till och med berövat dig allt du en gång haft. Han har förnedrat dig, förstört ditt självförtroende, rubbat din hälsa, bränt din själ och övergivit dig medan du hade ett barn i famnen. Medan han har det skönt och bra utan samvetsqual, sitter du här och sörjer för ditt liv. För Guds skull dotter, tänk lite på dig själv!!! Glöm denna hatiska kärlek!”

Pary vill brista i gråt. Hon vet redan allt hennes far har påmint henne om. Ändå försöker Pary hålla sig för gråt och tyst lyssna på sin faders predikan. Marzieh blir ledsen men hon vill inte delta i samtalet. Maryam som känner av lägets känslighet inser att hon ganska snart måste sticka hem. Därför passar hon på och tar farväl för dagen. Maryam hann inte berätta huvudnyheten för sin systers familj. Hon är orolig för hur hon ska kunna säga vad Masoud har för planer. Maryam vet att systemens liv omvandlas till ett helvete när de får reda på Masouds onda planer.

Efter stort kämpande gick det bra för Pary med inträdesprovet till universitet och hon blev intagen på läkarlinjen. Nu är det nya tider. Det gäller för henne att satsa järnet och inte tappa modet. Första läsåret är tufft på läkarutbildningen. Samtidigt som hon måste sköta sitt barn. Oavsett hur mycket hjälp hon får från föräldrarna och sin moster, kan hon inte sluta tänka på Shirin, särskilt nu när hon har vuxit till ett busigt barn, som i sina unga dagar vill leka och dra allas uppmärksamhet till sig. För allt detta krävs en person som på heltid ska vara med henne och vaka över henne.

Hemma hos Bagheri har de anställt en medelålders kvinna som barnskötare för att både sköta Shirin och göra hemsysslorna. Marzieh har fått ryggbesvären tillbaka och är inskriven på sjukhus. Det är andra gången hon ska opereras, vilket skrämmer henne rejält. Maryam, hennes syster är hos henne.

” – Maryam, jag ber till Gud att jag inte blir handikappad eller förlamad. Annars kommer inte min Pary att kunna fortsätta sina studier. Med ett barn att ha hand om, kommer hon inte kunna klara av det.”

” – Sluta syrran! Först och främst ska du tänka på din hälsa! Allt ordnar sig. Du får inte älta allt. Tänk inte på sånt då mår du sämre. Gud beskyddar alla. Jag är med er och ska ge Pary ett handtag. Var inte orolig!”

” – Om Gud skulle beskydda alla och om Gud verkligen är så mäktig som det påstås, hade vi inte fått lida så in i helvete.”

” – När ska du opereras syrran?”

” – Jag vet inte. Idag ska läkaren meddela det. Men jag vet att det mesta av värken är på grund av stress och läget vi har. Varje gång jag ser min dotter svider det i hjärtat på mig. Det gör ont att se sitt eget barn få ett helsikes liv. Hur hela hennes liv gick åt pipan. Det är ännu värre för barnbarnet. Visst alla påstår att det är Parys eget fel att hon blev kär i den där jäkla oäktingen. Men hur skulle hon veta vilken

djävul han är? Vi hade ingen aning vilka de var. Vi var bara glada att Masoud är akademiker. Att han snart ska bli ingenjör. Det räckte för oss. Men ack att han blev en ligist i stället. Det är sant att utbildning och pengar inte är några tecken på karaktär.”

” – Syrran, vila nu! Gjort är gjort! Det som hänt går inte att ändra på. Nu har det gått fyra år sen denna olycka drabbat er familj och ni kan inget göra än att acceptera det och gå vidare. Åtminstone tacka Gud att Pary nu har börjat läsa på skolan och snart blir någon. Vad vet du, kanske Gud vill och en dag blir hon en stor personlighet. Då har allt annat fallit i skymundan.”

” – Maryam, du vet inte. Innerst inne är jag orolig. Tankarna kokar som vattenbubblor i hjärnan på mig. Jag litar inte på Masoud. Jag vet inte om han verkligen låter oss vara i fred. Han är en ond varelse. Jag vet inte om han till slut låter Pary leva sitt liv med Shirin i lugn och ro. Om de inte hade barn ihop, hade det varit annorlunda. Men du vet, när man har barn med någon är relationen mellan makarna evig. Det är den länken som kan orsaka trubbel.”

” – Vet du vad jag tycker? Jag tror att Masoud och Nahid kommer att få barn ihop. Då kan du vara helt lugn. Det hela hänger på att de två får barn ihop och sedan är ni helt fria. Men nu får du vila dig. Du har en operation framför dig. Jag kommer och hälsar på dig imorgon.”

Nahid och Masoud väntar oroligt på läkaren. De ska få höra resultatet av operationen och proven. Nahid håller hårt i Masouds hand. Hennes hjärta bultar som klocktornets slående timmeshammare. Hon tänker sig:

'Gud vad händer om jag ej skulle kunna få barn? Jag dör av sorg då. Varför ska jag drabbas?! Masoud får barn. Det är inget fel på honom. Det är jag som är otillräcklig. Det är jag som är den felande länken. Jag är krymplingen i gåtan. Om jag inte blir gravid av Masoud, kommer alla att tycka att Gud har hämnats på mig för att jag har förstört Parys liv och gjort hennes barn faderlöst. Gud hämnas på mig för att jag tog Masoud ifrån dem. Att jag i stället för Pary och Shirin bor med Masoud.'

” – Masoud tycker du inte att Pary har förbannat oss så att vi nu lider så här?!”

” – Nahid, vad är det för tankar du har?! Det är inte likt dig att en så högutbildad stillig dam som du är ska vara vidskeplig. Sådana tankar är analfabeters och obildades vardag.”

Läkaren ropar på Nahid och Masoud. Båda två blir nervösare för nu är det dags att få veta sanningen. De går in till läkaren. Nahid kan inte hålla sig i skinnet. Hon vill få det ur världen genom att få veta svaret. Läkaren börjar fråga hur Nahid mår psykiskt. Nahid säger som det är, att det kokar i magen på henne. Att hon är så hemskt orolig så att hon har tappat aptiten.

” – Du måste behärska läget och vara modig Nahid.”

” – Doktorn, vad har ni fått för svar på proven snälla, säg?!”

” – Tyvärr, jag måste meddela er att svaren är negativa. Ni kan inte få barn. Jag är ledsen.”

Båda blev bleka i ansiktet. Som luften går ur en ballong, vissnar Masoud och Nahids ansikten. Nahid darrar av besvikelse. Hon vänder

sitt huvud från läkaren och brister i häftig gråt. Masoud mår inte bättre men han måste trösta Nahid. Ändå tänker han att han redan har ett barn. Om Nahid inte kan få barn gör det inte så mycket. De kommer att tänka ut nåt.

Nahids läkare tröstar Nahid och säger:

” – Det gör inget. Det är inte hela världen. Ni kan adoptera barn. Det finns många barn i världen som saknar föräldrar. Eller familjer som inte har råd med barn och är villiga att lämna barnet till annan familj. Ni kan också besöka barnhemmen för att ...”

” – Ja doktorn, jag och min hustru ska tänka ut nåt. Men är ni säkra på ert svar. Har ni gjort allt som står i er makt? Finns det inget annat man kan göra? Vad säger ni om att åka utomlands och söka sjukvård där?”

” – Det vi har utfört är de senaste och bästa metoderna som finns i hela världen. Ni får samma svar även på andra sjukhus. Det finns inget mer vi kan göra. Tyvärr!”

Bägge två är sorgsna, arga och trötta och går ut ur sjukhuset. Nahid är försjunken i sina tankar medan hon gråter. Masoud stannar vid en juvelaffär på vägen hem. Han tar Nahid in till juveleraren och köper henne en vacker och dyr diamantring. Han kysser Nahid.

” – Min käraste, var inte ledsen. Jag är mer än glad att ha dig som hustru oavsett. Vad spelar det för roll att få eller inte få barn? Jag vill ha dig.”

” – Visst Masoud, jag är också glad att ha dig som min man. Men om vi fick ha ett barn i vårt liv, hade vi haft det bättre. Det skulle kännas annorlunda. Dessutom en kvinna med barn tillfredsställer sin moderskänsla och sin stolthet. Hon ser själv som en hel människa.”

” – Där har du fel Nahid. Min älskling, jag ser dig redan som en hel människa. Jag vill bara ha dig och endast dig. Annars har du sett mig och Pary fått barn ihop utan att jag velat ha henne. Har barnet kunnat förändra något i vårt liv och föra oss närmare varann?!”

” – Om din familj senare får dig på andra tankar och påstår att din hustru inte kan få barn. Då är det bäst att du skiljer dig från henne. Vad ska du göra då?!”

” – Vad har mitt liv med dem att göra? Det angår ingen annan hur vi har det. Det är vi som räknas, ingen annan. Jag har valt dig. Jag vill vara med dig och ingen kan få påverka mitt val. De får inte rätten att blanda sig i. Jag tillåter ingen att ens säga ett ord om dig. Strunt i andra!”

” – Masoud, vad säger du om att vi adopterar ett barn från barnhemmet. Det...”

” – Vet du vad? Jag tycker egentligen inte om barn. Jag är innerst inne mot att överhuvudtaget ha barn. Du ser ju! Jag har inte velat ha mitt eget barn. Ska jag adoptera ett från ett barnhem? Någon annans barn som bara Gud vet vad de har för rötter? Ett barn som vi inget vet om vilka dess far och mor varit?”

” – Vad är det för fel med det? Vi uppfostrar det. Särskilt om det är ett litet barn kan vi få uppfostra det så som vi vill.”

” – Nej kära Nahid. Glöm barnhem och främlingars barn... – förresten, jag kom på en sak. Vad säger du om att vi tar Shirin till oss? Du ville det tidigare och också att uppfostra henne.”

” – Visst, men det var då när hon var liten. Men nu är hon tre år gammal. Det blir svårt. Hon vet nu vem hennes mor är.”

” – Så vadå, det gör inget. Hon får tro att hennes mor har dött. Vad skulle hon göra då?”

” – Hursomhelst har Shirin vant sig vid sin familj. Hon är hemmastadd där hos dem. Hon vet vilka de är och det ...”

” – Var inte orolig. Bry dig inte om nåt! Jag ska fixa det. Jag vill överhuvudtaget inte att mitt barn ska växa upp och vara hos någon annan än hos oss.”

” – Vem är jag då? Jag är också en främling. Åtminstone är hon med sin egen mor nu.”

” – Jo, men hädanefter ska hon vara med sin far istället. Då är du inte främling längre, eftersom du är min fru och bor med mig. Då kan du som en mor ta hand om henne. Minns du vad du brukar säga: ’ om du älskar mig, ska du också älska mitt barn!’. Så nu gäller det.”

Masoud kör hem till Pary. Han parkerar bilen i närheten av deras hus.

” – Sitt kvar i bilen Nahid. Jag är strax tillbaka!”

” – Vart ska du Masoud?”

” – Jag ska ta ett snack med Pary.”

” – Masoud det är för tidigt nu. Låt oss tänka noga igenom det innan... .”

” – Nej, ju tidigare, desto bättre.”

Pary har nyligen kommit hem från universitet. Hon är trött och håller på att äta mat. Pary ber hembiträdet Kobra att gå hem.

” – Fru Kobra, du kan gå hem nu. Jag är här. Min far ska komma tidigare från sjukhuset och sitta barnvakt för Shirin för att jag ska åka och besöka min mor.”

Kobra packar sina saker.

” – Fröken Pary, hälsa fru Marzieh gott ifrån mig. Jag ber att hon snart ska bli frisk och komma hem till er. Jag ska, någon dag, åka och hälsa på henne innan hon skrivs ut.”

” – Det behöver du inte göra Kobra. Hon ska opereras idag och ska snart vara hemma. Gör dig inte besvär.”

Shirin sover, Pary håller på att äta medan hon tänker igenom hela sitt liv, hur hon hittills haft med allt elände, misär, misslyckanden och besvären hon orsakat sin familj. Hon tänker på det barn hon fött till världen som hon uppfostrar utan far.

En oviss framtid får hon. Ödet som orättvist ordnat hennes dagar i det jordiska livet. Pary är djupt inne i dessa tankar då det ringer på dörren.

” – Det är säkert far som återigen glömt sina nycklar!”

Hon går slappt och **olustigt fram till dörren och öppnar. Masoud att uppenbarar sig mitt** i dörröppningen. Pary blir chockad. Hennes hjärta börjar slå fortare. Blodet forsar snabbare hit och dit i kroppen på henne. Hon känner en plötslig stark oro inom sig. Hennes ansikte bleknar till vit gips. Hon kan inte prata. Hon stammar. Vet inte vad hon ska säga. Hjärnan får inte tillgång till ordförrådet. Åtkomst nekas.

Äntligen samlar hon till sig allt mod hon kan.

” – Ville du nåt?!”

” – Japp, jag vill se mitt barn!!!”

” – Efter två år?!!!”

” – Vad spelar det för roll? Hon är mitt barn också. Oavsett om det är efter två år eller tio år.”

” – Var vi inte överens om att jag inte kräver underhåll och du låter mig och Shirin vara?”

” – Tjejen, det syns att du inte har lärt din läxa än. Vilken lag ska ta mitt barn ifrån mig, ha?! Är du dum eller?!!!”

” – Under de senaste åren som du haft det bekvämt och roligt, tänkte du då inte på ditt barn och hennes uppfostran. Men nu plötslig vill du spela far?”

” – Jo, jag har alltid haft det i tanken men jag håller på att återhämta mig. Har du glömt hur du har plågat mig så jag var illa därän? Just nu känner jag mig må illa av att stå här och tjafsa med dig. Jag börjar få huvudvärk och ...”

” – Masoud, varför är det alltid du som känner dig sviken och fördärvad? Du betar dig alltid som den oskyldige i det hela. Du har gjort vad du ville göra. Du har skadat mig tusen gånger. Nu har du fått ordning på ditt liv som det syns. Varför vill du förstöra för mig? Vad är det du vill nu? Vad har du i kikaren? Vill du jävlas med mitt liv igen? Har jag inte lidit tillräckligt nu? Efter två långa år, är det fortfarande så att du bara dyker upp ur tomma intet och istället att vara lagom hyfsad, är du oförsämd och vill bråka med mig.”

” – Jag vill se mitt barn sa jag, vilken del var det svårt för dig att förstå? Jag vill se Shirin, är det för mycket att begära?”

” – Hon sover just nu. Kom in och sätt dig tills hon vaknar.”

” – Gå och väck henne! Jag har ingen tid att sitta och vänta.”

” – Om jag väcker henne nu, blir hon på dåligt humör och gråter. Säg mig en sak. Varför har du kommit att sakna ditt barn efter så lång tid?!”

” – Jag har mina skäl. Du ska snart få veta. Men nu vill jag att du går och väcker henne. Jag vill se henne. Nahid sitter i bilen och jag måste snart iväg. Hon kan inte sitta länge i bilen och vänta på mig.”

” – Du kunde ha ringt innan och kommit när barnet är vaket. Förresten har ni inte fått ett eget barn?”

” – Inte än. Vadå, är det nåt för dig att glädjas över?”

” – Nej, vadå glädjas? Vad spelar det för roll för mig? Vi har i alla fall haft nöjet att ha ett minne från er prominenta dynasti in i vår släkt. Därför är vi fria från alla bekymmer.”

Pary blir gråtfärdig. Det är just vid dessa tillfällen hon djupt kunde förstå hur hon hatar Masoud och hans familj. Just därför oroades hon för att en dag få samma uppfattning och känsla mot Shirin.

Några sekunder går i tysthet emellan dem.

” – Var sover Shirin? Jag ska till henne och se henne.”

” – Hon är på sitt rum grabben.”

” – Tack och lov att mitt barn har fått ett eget rum i denna djungel.”

” – Masoud, vad har du emot mig? Varför är du så fientligt inställd mot mig? Du har fortfarande din skarpa och stickande ton kvar mot mig. Vad har jag gjort dig för ont? Du som har förverkligat dina drömmar och fördärvat mitt liv med ett barn i handen. Vad vill du mig?!”

” – Bekymra dig inte gumman! Jag ska snart göra dig av med ditt elände.”

Pary får hjärtstillestånd. Hon är mållös. I ett ögonblick går hela hennes liv framför ögonen på henne som en filmrulle. Hon blir paff.

” – Va, vaa, vad var det du, du sa?!!!”

” – Precis som du hörde. Hon är mitt barn med. Jag har rätt att ha henne hos mig.”

” – För Guds skull, vad är det du säger Masoud. Har du tappat förståndet? Vad är det med dig? Vad har hänt nu då? Gud, vad ska jag göra med dig och dina elaka lekar med andras liv.”

” – Inget har hänt. Jag såg att du har börjat universitetet och är fullt upptagen med att förverkliga din pappas drömmar. Och därför har du dåligt med tid att ta hand om Shirin, tänkte jag. Så för att lätta på din börda, ska jag ta hand om henne så att du lugnt kan hinna bli framtidens läkare. Jag tar mitt barn under mitt tak. Hon ska växa hos sin far, varken hos betjänten eller hos sin sjuka morfar och mormor.”

Medan de grälar, hörs Shirins röst från rummet. Masoud vänder sig till Pary och säger:

” – Så, nu verkar hon vara vaken. Hämta henne!”

” – Okej, men kom in då! Det går inte vid dörren.”

” – Varför inte? Hämta henne sa jag!”

Pary går tankspridd med darrande knän till rummet för att hämta Shirin men hon är livrädd. Hon tänker att Masoud säkert vill kidnappa Shirin. Hon önskar mest av allt just nu att hennes far ska hinna hit medan tid är. Hon är rädd för att Masoud tar tillfället i akt nu när hon är ensam och inte kan stå emot honom.

” – Gode Gud hjälp mig! Vad ska jag göra? Gud, gör så att far kommer hem innan Masoud hinner tänka ut något. Gud du vet att jag inte kan kämpa med honom. Hjälp mig, snälla!”

När Pary kommer in i rummet till Shirin, ser hon henne sitta i sin säng och leka med sin docka. Hon tar henne i famnen och går ut till Masoud.

Masoud har kommit in innanför dörren. Han står i gården med öppna armar för att ta henne i sin famn då dörren öppnas och herr Bagheri kommer in.

Hans min mörknar så fort han ser Masoud framför sig.

” – Vad i hela världen gör du här?”

” – Jag vill se mitt barn.”

” – Vad har hänt? Har du slagit dig i huvet eftersom du plötsligt kommit på att du har barn?!”

” – Jag har alltid haft henne i tankarna. Jag väntade bara på rätt tid. Jag har bidat min tid som det sägs.”

” – Har du väntat tills din smekmånad är över?”

Masoud är likgiltig och oberörd av Bagheris uttalande. Han går fram till Pary och tar barnet ifrån henne. Shirin är förvirrad. Vilket är detta nya ansikte? Hon känner sig obekvämt i famnen på en främmande. Det är vanligt för ett barn att uttrycka sitt obehag genom att gråta.

” – Är hon fortfarande tjurig och kräsen?”

” – Nej Masoud, hon vill inte vara i famnen på främmande folk.”

” – Jaså! Jag är inte främmande. Jag är hennes far.”

Bagheri säger med en ilskande ton:

” – Visst, men du vet, kära före detta svärson, eftersom hon har för mycket och för ofta umgåtts med sin fader och eftersom hon har sett mycket av sin fader är hon övermättad av umgänget.”

” – Besvära dig inte Bagheri! I framtiden ska hon få se sin far varje dag. Pary kom fram!

Shirin kom gumman, kom till pappa. Vi ska gå och köpa godis, kom älskling!”

Pary brinner av hat och ångest. Hon minns hur hon envisades mot sin mor när Marzieh rådde henne att inte visa Masouds bild för Shirin. Pary ångrar att hon inte lyssnade på sin mor. Nu när Shirin känner igen sin far, vad kan hon göra om han nu ska ta henne hem till sig? Ingenting!

” – Pary, hörrudu, hallå var är du? Vad tänker du på? Ge mig barnet.”

Masoud tar Shirin i famnen igen och pussar henne.

” – Gumman, ska vi gå och köpa godis, va?”

Shirin verkar vara lugnare nu. Hon ler lite efter Masouds olika knep att göra sig lustig inför henne. Hon går med på pappas fråga och godtar att gå med pappan och köpa godis.

” – Okej lillan, lägg händerna runt om min hals gumman och vi går för att köpa godis.”

Shirin lägger sina små händer runt nacken på sin far.

” – Pussa far på kinden gumman!”

Shirin som nu verkar känna igen sin far, pussar honom på kinden.

” – Ska vi gå och köpa godis nu?”

Pary som verkar befinna sig i skymningszoner kommer plötsligt till sans och tar Shirin ifrån Masoud.

” – Okej Masoud, det räcker för idag. Nu har du sett tillräcklig av ditt barn för dagen. Du kan gå nu. Hon är tre år och du behöver inte prata

med henne som med ett småbarn. Sa du inte att Nahid sitter i bilen och väntar? Gå du!”

” – Visst du, jag ska gå nu. Men jag är snart tillbaka. Det är min rätt att besöka mitt barn, om inte mer.”

” – Du har, men som jag minns, du avstått den rätten i rättegången. Jag som barnets morfar var med och bevittnade det hela för att Pary inte ska ställa krav på underhåll och sin hemgift. Men det vet du ju. Så du har fått avstå din rätt att få se barnet. Har du glömt det grabben?”

Med hemgift menas i detta fall att mannen skriver på en skuldsedel som han ger till kvinnan om de skiljer sig. Så måste mannen betala summan på skuldsedeln till kvinnan.

” – Nix mr, men jag har lagen på min sida. Jag kan återkalla min rätt för att få ha mitt barn.” (Masouds svärfar är domare och Masoud tror sig kunna påverka sin svärfar i saken.)

Masoud sa det medan han gick fram till dörren och gick ut utan att säga hej då.

Nahid har oroligt väntat i bilen.

” – Varför dröjde du så länge? Jag fick nästa panik i tron att ni kanske börjat bråka. Det var nära att jag kom dit och frågade efter dig.”

” – Nej nej, ingen fara. Tror du hon har mage att resa sig mot mig. Hon vet vad jag gör den dag hon försöker bli våghalsig. Tack och lov har hon fått smaka på stryk tidigare och vet hur jag behandlar den som vill jäklas med mig. Men hennes far lade näsan i blöt. Jag måste ge honom en fingervisning.”

” – Var han hemma?!”

” – Nix, men som ett spöke ur källaren dök han plötsligt upp.”

” – Säg mig, fick du se barnet?”

” – Jo, men hon sov. Därför dröjde det. Jag fick vänta tills hon vaknade. Hon är verkligen söt och gullig. Hon kom direkt in i famnen på mig.”

Det kändes som ett nålstick i hjärtat på Nahid. Hon fick känslan av att Masoud, som påstår att han inte tycker om barn, inte säger hela sanningen. Han vill bara trösta henne. Avundsjukan uppenbarade sig som taggar i hjärtat på Nahid. Hon känner sig oduglig för att inte ha kunnat få barn. Innerst inne hatar hon hela världen och förbannar sitt öde för det. Men på ytan måste hon hålla masken och visa sin falska glädje för Masouds skull.

” – Nå, vad tänker du göra nu?”

” – Inget! Jag ska först besöka barnet några gånger till. När hon vänjer sig vid mig, ska jag slå till och ta henne till oss.”

Hemma hos Pary är stämningen dystert. Orolighetens spår syns mer tydligt än förr.

Pary lämnar Shirin till sin far och säger:

” – Far, jag måste gå och besöka mor.”

” – Men säg inget till henne om Masoud. Just nu är det fel tillfälle att berätta om det. Vi får vänta tills hon kommer hem.”

” – Jag ska göra mitt bästa.”

Marzieh ligger trött och orkeslös i sjukbädden. När Pary kommer in öppnar hon ögonen och ler.

” – Hur är det med min dotter?”

” – Jo tack, det är bra med mig. Hur mår du?”

” – Tja okej, jag är bara slapp i halva kroppen. Det måste vara på grund av medicineringen.”

” – När skrivs du ut?”

” – Ingen aning. Läkaren säger det imorgon.”

” – Förresten, var det den sista operationen eller blir det en till senare?”

” – Jag vet inte. Resultatet av denna operation visar om det är tillräckligt.”

Marzieh, som alla mödrar, anar en oro hos Pary, särskilt eftersom Pary blivit så frågvis. Hon tittar på Pary och frågar:

” – Vad är det? Har det hänt nåt? Varför ser du så ledsen ut?”

” – Nej, det är inget. Jag är trött och har många läxor att göra.”

” – Hur är det med Shirin?”

” – Hon är också bra och saknar dig.”

Pary vill helst av allt prata med sin mor om vad som hänt och berätta allt. Men faderns begäran upprepas i hjärnan på henne om och om igen. Därför håller hon skenet uppe så att inget avslöjas.

” – Mor, var är moster Maryam?”

” – Hon åkte hem till sig. Hon var verkligen trött. Stackaren har lämnat allt och hjälper oss i stället. ”

Moderskänslan låter inte Marzieh vara ouppmärksam. Sjätte sinnet är i **högsta grad hos henne.**

” – Pary, vad är det? Har det hänt något? Du ser bekymrad ut? Jag ser det på din min. Säg mig är det nåt du vill berätta? Har Shirin råkat ut för något?”

” – Nej kära mor. Varför tror du det? Du ska inte oro dig i onödan. Om det hade det varit något, hade jag berättat för dig. Då så, jag måste iväg. Besökstiden är snart slut. Jag har en hel del att göra hemma. Far är trött och Shirin kan besvara honom. Vi syns. Sköt om dig, hejdå!”

Hon pussar mor och för att inte låta henne oroas mer, sticker Pary därifrån i all hast. Dessutom hade hon tur för att besökstiden närmade sig sitt slut.

Masoud gör sitt ordinarie besök hos sin mor. Denna gång när han är hos henne, berättar han om sin plan för Alieh. Hon blir nyfiken och det leder till en del frågor.

” – Vad ska du göra Masoud? Vad är det du säger nu?”

” – Jo, som sagt vill jag ta Shirin till mig. Det är mitt barn med.”

” – Vad säger Nahid om det?”

” – Det är just för hennes skull jag gör det, annars är jag inte så värst förtjust i barn. Jag har egentligen ingen lust att ha barn hemma hos oss.”

” – Om Nahid kunde få barn, hade du varit tvungen att ...”

” – Mor sakta i backarna! Det är inte upp till henne för det första. Det är Gud som inte vill det. För det andra vill jag att du inte tar till den tonen och inte snackar så om Nahid. Jag vill inte göra henne ledsen för nåt hon kanske senare få höra via någon annan om ditt uttalande om henne. För då som du vet kan jag inte ens komma på besök hos dig längre. Just nu ser du mig åtminstone en gång i veckan. Går du mot henne blir det noll.”

”Det är sant som det sägs att ’den som gör ont mot annan, ger ödet tillbaka det via annan’. Stackars Pary!”

” – Hur kommer det sig att du nu tar Parys parti?! Har du gått med i hennes förbund?”

” – Nej min son. Åtminstone när hon var min svärdotter och din hustru, bodde vi under ett och samma tak och jag var inte ensam. Men nu måste jag som fånge vänta på min besökstid en gång i veckan för att få se dig för vadå, högst en timme.”

” – Mor, skyll dig själv! Minns du hur elak du var mot Pary? Minns du hur du baktalade henne så fort du fick tillfälle? Har du glömt vilket

helvete du skapade för henne? Så vill inte Nahid ha det. Hon har lärt sin läxa när hon såg hur du behandlade din första svärdotter. Hon är smart nog att inte låta dig omvandla livet till ett helvete för henne. Du gjorde mitt förra liv till brinnande lågor. Din roll som en elak fångvaktare som klagar på sin fånge hos chefen blev din undergång också. Minns du hur du hela tiden tjatade på att Pary gjorde si och Pary gjorde så? Se hur du har det nu. Du har det lugnt och vi har vårt liv kvar. Dessutom tar jag hand om dig som alla andra män gör för sina mödrar. Ekonomiskt sett har du det inte illa. Jag betalar ...”

Alieh börjar gråta. Hon såras av hur Masoud tycker och tänker om henne. Hon börjar svära åt Masoud och förbanna honom.

” – jag önskar Masoud att Gud hämnas mig på dig som gör så mot mig. Jag fick mitt liv förstört just på grund av dig. Jag som ägnat mitt liv för att du ska bli någon, får nu sitta och som en betjänt höra dina sarkasmer.”

Masoud är oberörd av läget och det som hans mor säger. Han stiger upp och går ut ur huset. Han lämnar Alieh ensam.

Hemma hos Pary är Maryam på besök. Marzieh är nu utskrivnen och vilar sig hemma.

” – Hur är det med dig Marzieh?”

” – Det har varit bättre.”

” – Har ni hört nåt från Masoud förresten?”

” – Jag väntar på den dag någon kommer med kondoleansen. Nej inget än. Sist när han var här, vet jag inte vad han har sagt till Pary. Hon är sen dess orolig och tystlåten. Hon mår inte bra. Hur jag än frågar henne vad det är som tynger henne, vill hon inte svara. Jag har till och med frågat rak på sak om vad Masoud har sagt. Men hon säger inget.”

” – Syster, så vitt jag vet har Bahram berättat för Hamid att Masoud håller på att köpa barnkläder och annat liknande. Han håller på att göra ett barnrum. Jag vet inte hur mycket du vet men rummet är till för Shirin. Bahram har sett dem köpa leksaker. Jag tror han ska ta Shirin till sig.”

” – Gud vet vad han planerar för Parys. Du vet syster, jag är vettskrämd. Jag är hemskt orolig för att något ska hända Pary.”

” – Nej, låt inte rädslan få övertaget! Jag ber till Gud. Allt blir bra.”

” – Hur Maryam?! Som det syns, blir det bara värre och värre. Jag var åtminstone glad över att Pary nu är upptagen med skolan och lever ett drägligare liv. Jag var glad att hon nu har fått lite sinnesro i livet. Men återigen håller allt på att rasa Saman.”

” – Var inte orolig! Gud är stor och mäktig. Han hjälper oss.”

” – Vad naiv du är syrran! Gud är stor eller liten, vad spelar det för roll. Han har sin storhet för andra och inte för oss.”

” – Marzieh skymfa inte Gud! Tänk på dig och din familj!”

Shirin sover och Pary gör läxorna. Marzieh kommer in till Pary. Hon har hämtat te åt henne.

” – Hur är det med min dotter? Jag tänkte att du kanske är lite trött och har hämtat te åt dig. Drick lite! Det är bra för nerverna. Pary, varför är du så sorgsen? Du ser ledsen ut, varför? Om det är något, ber jag dig att säga det till mig. Jag är din mor min kära.”

” – Mor, jag är bara trött. Jag har massor med läxor att göra och du vet ju, det känns lite olustigt.”

” – Är du sur på mig och din far?!”

” – Nej inte alls. Varför ska jag vara det? Ni har inget gjort. Nej mor det har inte med er att göra.”

” – Har Masoud sagt något? Gumman för Guds skull berätta! Jag håller på att dö av oro. Jag har tillräckligt med problem och besvär för egen del men din oro tar kål på mig.”

” – Nej mor var inte orolig! Allt ska snart bli bra och ni ska andas ut.”

” – Gud förbarme sig! Vad är det du säger Pary?”

” – Jag sa inget konstigt. Vänta några dagar och se. Då har allt ordnat sig.”

Det kändes konstigt och samtidigt skrämmande. Något ligger i Parys röst. Något obehagligt som gjorde Marzieh ännu mer orolig. Håller hon på att tappa förståndet? Är hon på väg in i en depression? Marziehs röst darrar av rädsla.

” – Pary, snälla du, säg vad det är! Du skrämmer mig. Vad är det för sätt att snacka?”

” – Nej mor, var inte rädd! Jag har ju inte sagt nåt. Gå och vila nu. Du mår fortfarande inte bra och behöver vila. Jag måste också hinna med läxorna.”

Morgonen där på vaknar Marzieh med en känsla av trötthet och olust. Som om hon inte har kunnat sova bra men ändå måste upp och börja med dagens göromål. Hon kommer ut ur rummet och ser Bagheri leka med Shirin.

” – Hur är det min opererade hustru?”

” – Nej, det är inget vidare. Jag sov inte så bra inatt. Å ena sidan hade jag mycket värk och å andra sidan var det Parys konstiga och skrämmande prat som inte lät mig få en blund i ögonen.”

” – Vad har Pary sagt då?!”

” – Så som jag såg, lät hon deprimerad, som om hon var omtöcknad av allt runt omkring. Med märklig betoning nämnde hon att allt snart skulle ordna sig och att vi inte längre behöver vara oroliga.”

” – Varför sa hon det?!”

” – Vet ej, men sen den dag Masoud var här och särskilt efter hans enda och sista telefonsamtal är Pary inte den Pary jag känner. Jag känner verkligen inte igen henne. Hon betar sig så konstigt. Hon pratar tvetydigt och det syns att hon mår sämre än förr.”

Marzieh tar Shirin i famnen och pussar henne.

” – Trots att jag älskar det här barnet så mycket, tycker jag ändå att hon skulle ha haft det mycket bättre om hon inte hade barn med honom. Då hade hon kanske kunnat gifta om sig och få ordning på sitt liv. Det här barnet är med henne livet ut. Det är det som låser hennes öde mest av allt.”

” – Ja, men bekymra dig inte! När hon är tillbaka från skolan, ska jag ta ett snack med henne. Jag ska fråga henne vad som hänt.”

Just då öppnas dörren och Pary kommer in.

” – Pary, är du hemma så tidigt?”

” – Jo, jag har huvudvärk och orkade inte stanna kvar i klassen. Tänkte komma hem och vila lite.”

Pary går fram till Shirin och tar henne ur famnen på Marzieh. Hon håller Shirin hårt mot sig och går in till sig. Marzieh vill följa henne till hennes rum men Bagheri fick henne att avstå.

” – Låt henne vara! Hon behöver vila lite och vara med sitt barn. Kanske hon mår bättre efteråt. Då kan vi prata med henne.”

Hemma hos Masoud och Nahid är de fullt upptagna med att dekorera och göra i ordning Shirins rum. Masoud placerar dockorna på olika ställen i rummet.

” – Nahid, älskling, vad tycker du? Från och med imorgon har vi en liten söt flicka hos oss. Då är vårt bekymmer, för att vi ej har barn, över. Tänk, vi tar henne i handen och går till parken. Vi ska åka Pariserhjul med henne. Köper glass åt henne. Vi leker tillsammans här hemma hos oss. Vi får henne att känna sig hemma och ha det kul. Hon ska lära känna oss och börja älska oss. När hon vänjer sig vid oss, då ska vi tänka på dagis och förskola åt henne. Det blir himla kul eller hur?”

Masoud talar varmt om hur kul och spännande det blir. Nahid är däremot tyst och lyssnar sorgset på honom. Egentligen lyssnar hon inte alls på Masoud, utan hon är inne i sina egna tankar. Tankar som börjar slå rot i hjärnan på henne.

‘Tänk om Masoud inte hade gift sig med Pary och de inte hade barn ihop. Tänk om jag kunde få barn. Då skulle vi inte ta en annan kvinnas barn hem till oss. Jag som inte har någon känsla för det här barnet. Tänk om min far inte hade varit så tjurskallig och låtit oss vänta så länge så att Masoud redan ingått äktenskap. Pary älskar sitt barn men jag älskar inte hennes barn. Dessutom kan Shirin stärka länken mellan Masoud och Pary. Kanske Masoud en dag lämnar mig för att jag inte kan få barn. Kanske han bestämmer sig att gifta om sig med Pary. Hon är i alla fall moder till hans barn.’

Alla dessa tankar snurrar runt i skallen på Nahid. Hon är gråtfärdig. Tårarna börjar en efter en falla från ögonen ner på hennes ansikte.

Masoud håller på att babbla utan att märka något. När han blev klar med sina fantasier om ett liv med sitt barn, vänder han sig om för att fråga Nahid om vad hon tycker om allt detta. Men det fanns ingen Nahid i rummet.

” – Nahid, Nahid var är du? Älskling var är du?!”

Han tittar in i alla rum.

Nahid var på toa och tvättade bort tårarna ur sitt ansikte.

” – Älskling vad hände? Hur är det gumman? Har du gråtit? Varför, vad hände?”

Masoud torkar av Nahids ansikte, kramar henne och tröstar henne.

” – Vad är det min vackra fru? Vill du inte berätta för mig älskling vad det är som gjort dig ledsen?”

Nahid kan inte hålla sig längre och brister i gråt.

” – Masoud, jag tycker synd om mig själv. Shirin är hur som helst ditt barn. Förstår du mig? Du är hennes far. Men jag har ingen känsla för henne. Jag bara tänker på att du kanske lämnar mig en dag och gifter om dig med Pary. Då är ...”

Masoud pussar Nahid och låter henne inte fortsätta.

” – En sådan vacker varelse som du, tänker nonsens. Älskling, du är inte klok! Varför ska jag gifta mig med Pary igen? Varför skilde jag mig då? Mitt första äktenskap var ett himla misstag. Jag gifte mig bara för att hämnas på din far. Jag har bara med det fördärvat Parys liv och lämnat henne med ett barn i famnen. Men nu kanske Gud ville att det här barnet skulle till världen för att komma väl till pass för ditt och mitt liv tillsammans. Du behöver inte tänka på det. Hon är barn och du vänjer dig vid att ha henne. För Shirin är det ännu lättare att vänja sig vid oss. Jag lovar att allt blir bra. Jag ska få Pary att gå med på det. Jag ska betala henne så mycket så att hon kan få leva ett bra liv. Vem vet, kanske hon hittar en lämplig man och gifter sig och på nytt skaffar barn. Då har hon glömt bort Shirin. Du vet väl att hon hatar mig. Men ibland får jag den känslan att Pary kanske hatar Shirin, för att hon är mitt barn. Hur som helst, bry dig inte om något. Allt blir bra. Imorgon ska jag hämta Shirin och då är våra bekymmer borta.”

” – Har du berättat det för din mor att du ska ta Shirin till oss Masoud?”

” – Ja, det har jag. Hurså?”

” – Inget! Jag vill att din mamma kommer med dig för att hämta barnet om det går.”

” – Varför det?!”

” – Jo, för jag vill inte vara där och se Pary i ögonen.”

” – Jag ser inget fel på det. Det är ingen fara om Pary ser dig. Dessutom tycker jag att du ska vara med från början och vara med barnet så att hon lär känna dig.”

” – Okej, men jag vill ändå att din mor ska vara med.”

” – Visst, jag ska säga det till henne.”

På kvällen samma dag hemma hos Pary, håller familjen på med att äta middag. Bagheri ropar på Pary för att hon ska komma och äta med dem.

” – Jag kommer far. Börja ni.”

Vid bordet är Pary väldigt tyst. Hon har nästan ingen aptit. Shirin sitter på morfars knä och leker med hans öron. Hon tycker att hans stora hängande öronsnibb är lustig. Hon hindrar morfar att äta genom sin lek. Marzieh vänder sig till Pary.

” – Min dotter, varför äter du inget?”

” – Jag är inte hungrig mor.”

” – Pary, kära dotter, om det är något vill jag att du berättar det för oss. Kanske kan vi hjälpa till på nåt sätt. Inget löser sig med din tysthet. Du gör oss oroliga när du betar dig så hemlighetsfullt. Förresten vet du nåt nytt om Masoud?”

Pary börjar gråta. Shirin går ner från morfars knä och går till Pary. Hon omfamnar sin mor med sina små händer runt hennes hals.

” – Mamma, gota inte, skratta!”

Pary tar henne till sig och gråter ännu mer. Hon hickar av gråt. Marzieh går fram till Pary. Hon smeker henne på huvudet och pussar henne.

” – Min dotter, du har hållit oss på halster i evigheter. Säg för Guds skull vad det är som tynger dig till döds. Vad har hänt?!”

” – Min dotter, din mor har rätt. Hon och jag, vi är en familj. Jag är din far. Om det är något vi kan göra så säg det. Vi stöttar dig livet ut. Vill du inte berätta för oss. Vill du att jag ska be moster Maryam komma hit? Kanske du kan berätta för henne.”

” – Nej far. Ingen kan hjälpa mig. Vi kan inget göra. Imorgon kommer Masoud och vill ta Shirin med hem till sig för gott.”

” – Hur vet du det? Vem har sagt det?”

” – Han kom till universitetet för två dagar sedan och sa det. Han ska ha ordnat med ett rum till barnet hemma hos sig. De har förberett sig för Shirin. Eftersom Nahid inte kan få barn, vill han ha Shirin hos sig. Mor, de vill bara plåga mig. Jag är trött på allt detta. Men vad kan jag göra åt det?

Han säger att han betalar mig så mycket jag vill, men barnet ska vara med sin far. Han har med hjälp av Nahids far, som jobbar på justitiedepartementet, lagligen fått vårdsnaden om Shirin. Eftersom jag saknar inkomst och inte har ett arbete samt för att bor jag hemma hos er, får han ha barnet hos sig.”

Marzieh börjar som alltid att förbanna Masoud och hans familj med alla skymford hon kommer på.

” – Kvinna, inget blir bättre med förbannelser och skymford. Pary, jag är din far. Jag förstår inte varför du inte sa det då för två dagar sen? Vi kanske kunde ha gjort nåt då.”

” – Far snälla, vad skulle ni ha gjort då? Han arbetar. Han har pengar. Han har kontakter. Utöver allt detta är lagen på hans sida. Du vet ju att lagen är på männens sida. Männen har stiftat lagar till sin fördel. Vi kvinnor måste alltid vara männen underlägsna och brinna i deras eld. Vi föder dem men vi blir de underordnade. Det är som att man uppfostrar en tyrann till världen. Vi uppfostrar dem, matar dem, sköter och tar hand om dem men till sist tar de livet av oss först av allt.”

” – När sa du han kommer och hämtar barnet?”

” – Han sa imorgon förmiddag. Jag sa till honom "över min döda kropp". Lustigt att han svarade att han inte är ett dugg rädd för mina tomma hot. Han sa jag får göra vad jag vill, han ska ta Shirin med sig ändå.”

” – Vad ska du göra nu?”

” – Inget. Jag vill bara vara ensam med Shirin ikväll.”

Pary stiger upp, tar Shirin i handen och går ut ur rummet.

” – Shirin, säg god natt till morfar och mormor!”

” – go na!”

Bagheri och Marzieh pussar Shirin god natt. Hon går med Pary in till sig.

” – Jag är mycket orolig Bagheri. Det som Pary sagt till Masoud som hot att han får Shirin över hennes döda kropp, ger mig gåshud. Det skrämmer mig hemskt. Jag ber till Gud att hon inte gör nåt överilat och varken skadar sig själv eller barnet. Hon är psykiskt illa därnär.”

” – Nej Marzieh, det ordnar sig. Pary är inte oförståndig. Låt oss vänta och se vad som händer imorgon. Jag ska prata med honom. Kanske vi kan avtala något annat.”

Pary ligger bredvid Shirin. Hon börjar berätta en saga för henne. Sagan om vargen och lammen. När bonden stänger alla ladugårdens dörrar och ödet inte vill det, öppnar det en dörr för sitt syfte. Vet du varför vargen fångade och tog med sig lammen?! Just för att en dörr var öppen ...

Som om ridån gått ner efter en film på bioduken, fick Pary sin uppenbarelse.

Hon tänker att hon inte har så mycket tid kvar. Masoud har sagt att han ska komma tidigt på förmiddagen.

Medan hon gråter och svär åt ödet, världen, lagar och förordningar samt åt alla elaka män i världen, förbereder hon Shirins mjölkflaska och lämnar den till henne för att hon ska dricka och börja somna.

Hon skakar om det glas vatten hon har i sin andra hand, dricker upp det och lägger sig bredvid Shirin igen.

Gryningen närmar sig. Det börjar bli ljus. Klockan hinner bli åtta på morgonen då Marzieh knackar på och vill komma in i Parys rum.

” – Pary, min dotter, vakna, Masoud är här.”

Hon knackar några gånger utan att få något svar. Masoud som står bredvid Marzieh tappar tålamodet.

” – den här tjejen vill bara retas och inget annat kan hon.”

Bagheri är också där hos dem.

” – Masoud lugna ner dig! Höj inte tonen. Inget blir bättre av att du gapar. Hon mår inte bra av det hela.”

Medan de växlar ord har Marzieh öppnat dörren och gått in. Plötsligt hörs Marzieh skrika. Allt blir tyst för en lång stund. Som om alla har träffats av blixten, stannar de bara på sin plats. När de alla rusar in i rummet ser de Pary och Shirin medvetlösa liggande i sängen bredvid varandra.

Marzieh slår sig i ansiktet och för bröstet medan hon förbannar allt och alla men mest av allt Masoud. Hon attackerar honom några gånger och slår honom i ansiktet. Bagheri slår huvudet i väggen och gråter. Masoud är blek i ansiktet. Hans min har frusit till is. Detsamma gäller Alieh som är chockad av vad hon fått se. Nahid gråter och innerst inne skyller allt detta på sig själv för att hon uppmuntrat Masoud till det hela.

Moster Maryam och grannen Simin går gråtande till telefonen för att ringa efter ambulans.

” – Du din oäkting, är du nöjd nu? Du tog livet av min dotter. Har du nåt ditt mål din jävel? Du din ...”

Alieh kommer fram och vill ta Masouds parti men Nahid säger bryskt,

” – Allt är ditt fel Alieh. Du har orsakat allt detta. Du har fördärvat Parys liv.”

” – Om du ers eminens hade kunnat få barn och inte varit ofruktbar, hade min son inte varit tvungen att ta barnet från Pary. Förstår du? Hur som helst har Masoud också drömmen om att leva med sitt barn.”

Bagheri avbrott henne och sa:

”–Till det priset Alieh"? Min dotters liv. Jag och Marzieh hade bara Pary och ingen annan. Titta, menar du så? Ja! Till det priset, hennes och mitt barnbarns liv.”

Ambulansen har anlänt och tar Pary och Shirin snabbt till sjukhuset mitt under allas gråt och skrik. Alla följer med till sjukhuset i sina egna bilar.

På akuten väntar alla tårögda på jourhavande läkarens svar. Efter en tid, som för alla, har känts som en evighet kommer läkaren ut ur behandlingsrummet. Han meddelar att chansen för att bägge ska överleva är minimal. Han meddelar att bägge två har ätit ett stort antal sömntabletter. Nu har man magpumpat mor och barn. De är på intensiv. För lågt blodtryck är det som är faran.

Läkaren försäkrar att de ska göra så gott de kan för att rädda dem. Han meddelar också att polisen är underrättad och är på väg. Om det är någon som vill anmäla något kan man göra det hos polisen.

” – Masoud jag var från början mot det att du tar Shirin till oss. Jag utmanar dig nu. Om det här barnet överlever detta, vill jag inte och därmed har du ingen rätt att ta henne ifrån hennes mor och ta det hem till oss. Förstår du? Annars tar jag ut skilsmässa. Alieh, eftersom jag är ofruktbar, får du inte ha med oss att göra. Du får varken komma till oss, eller ens nämna vårt namn. Fru Marzieh, jag ber till Gud att Pary och Shirin klarar sig båda två samt från och med idag ska Masoud aldrig vara er eller Pary och Shirin till besvär. Om, och bara om, han någon gång, om ens en enda gång, besvärar er, meddela mig och jag skiljer mig på direkten.

Så mycket elakhet och kallblodighet kan jag inte tåla från min make.”

Del 2

Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige

Gud är med Parys föräldrar. Pary och Shirin överlever. Faran är över. Men mor och barn ligger på intensivvården för säkerhets skull.

" – Tack gode Gud! Mitt barn och mitt barnbarn kom tillbaka till mig. Gud förlåter oss alla. Vad har vi gjort? Ser du Bagheri, ser du hur nära det var?! Men vad händer härnäst?"

Masoud är lättad. Men vad är över?! För hans del hade drömläget varit att Pary hade försvunnit ur bilden. Då skulle han utan hinder ha fått vårdnaden om Shirin. Eller har han fått sin läxa och låter mor och dotter leva sina liv?!

Efter två dagar skrivs Pary och Shirin ut från sjukhuset. Polisen gjorde ingen rapport över händelsen. I ett sådant land som Iran finns det gott om folk. Så ett självmordsförsök begånget av en mor är inget intressant fall för myndigheterna. Vad har kvinnor för rättigheter? Det enda de har är skyldigheter mot maken och föräldrarna.

Pary som nu på nytt fått leva resten av sitt usla liv, är icke glad över det. Hon är tillbaks hos föräldrarna med mer skamsenhet än förr. Hennes föräldrar har henne mer under uppsikt hela tiden. De är livrädda för nytt självmordsförsök från Parys sida. Pary känner sig mer kvävd och instängd än förr. Ack, vad har hon för val?

Än så länge har ingen hört något vare sig från Masoud eller Alieh. Men Pary lever ständigt i rädsla för Masoud och hans mor.

Dagarna går, en efter en. Shirin och Pary är helt återställda. Men inget ger Pary hopp om en framtid, vare sig för henne eller för Shirin. En dag när Pary är ute och handlar tar hon en taxi på väg hem. I taxin sitter två andra damer med som passagerare. De ser ut att vara mor och dotter. När Pary stiger in i taxin märker hon en tystnad. Hon märker att föraren och damerna ser på henne.

Pary blir fundersam och känner lite obehag av läget. Hon hörde att de höll på att prata precis innan hon steg in men de tystnade direkt.

Efter ett tag då Pary har granskats och läget verkar vara godkänt för fortsatt snack, hör Pary damernas och taxiförarens konversation. De pratar om utlandet. Pary blir uppmärksam. De pratar om ett land i nordnorden. Ett land vid namn Sverige. Denna mor och dotter bor nämligen i Sverige sedan några år tillbaka. De pratar gott om landet. Om hur bra det är där, särskild för kvinnor och ensamstående mödrar.

Först undrar Pary, hur i hela världen de vågar prata så öppet om väsentliga skillnader mellan Iran och ett främmande land som Sverige. Hur kan de så öppet prata politik? Men kort därefter märker hon att dessa två damer och föraren är bekanta. Och nu när de ser att Pary inte kan vara någon fanatiker eller en anhängare av regimen, öppnar de munnen inför henne.

Pary blir mer och mer intresserad av vad hon hör om Sverige. Kvinnorätt, jämlikhet, yttrandefrihet, vårdnadsrätt. Männens skyldighet mot egna barn. En massa gott som nämns inför en ensamstående mor i skräck och fara, för sin före detta make.

Pary vill inte lämna taxin. Hon vill höra mer. När taxin är framme, ber Pary därför om att få höra mer om Sverige. Hon vill veta hur man kan flytta dit. Damerna faller för Parys söta och oskuldsfulla min. De ger henne sitt telefonnummer för att hon ska kunna ringa och träffa dem senare.

Det lyser i Parys ansikte av glädje. Hon verkar ha fått syn på en solstråle i allt mörker. Hon går glatt hem med Shirin, hand i hand. För

första gången utan bekymmer, som om allt ont har gått bort, öppnar hon dörren och går in. Hon hinner inte stänga dörren förrän hennes blick fastnar på något som hon alltid varit rädd för. Ja, Masoud som står där med en polis vid sidan. Marzieh och Bagheri står stumma som två fiskar.

Pary vet att något den här gången är allvarligt fel. Det värsta håller nu på att hända.

" – Så Pary, hoppas Shirin har tillfrisknat nu. Dags att ta itu med saken. Jag går rakt på sak. Jag är här för att hämta mitt barn. Enligt lagen har jag nu fått vårdnaden. Med tanke på vad du gjort mot mitt barn, är lagen helt på min sida. Så tjejen, jag ska ..."

" – visst Masoud. Jag förstår. Du har rätt. Jag har tänkt länge på vårt barns bästa. Men jag gör det på ett villkor ..."

" – Du är inte i det läget att du kan diktera villkor för mig. Jag har övertaget ..."

" – Snälla lyssna på mig. Jag gör inte det heller, utan det är snarare en vädjan. Låt mig träffa Shirin då och då. Inte ofta, utan då och då. Säg en halv dag varannan månad? Skulle du kunna göra mig den tjänsten?"

" – Jag får fundera på saken. Just nu vill jag ha mitt barn."

Marzieh och Bagheri finner ingen annan utväg än att stå där och beskåda det fasansfulla. Att lämna sitt barnbarn i händerna på en känslökall man till far är inget man önskar någon.

Masoud är något fundersam över hur smärtfritt det hela gått. Han visste att Parys föräldrar inget kunde göra, men att Pary skulle ge upp så lätt, är inget Masoud kunnat förutse.

" – Masoud låt mig packa Shirins kläder och ..."

" – Nej, gör inget besvär för min skull. Jag köper allt hon behöver. Kom lilla gumman! Kom så går vi!"

Shirin förstår inget av det hela. Hon vill inte släppa Parys hand. För att hon ska känna sig lugn, pratar Pary med henne.

" – Shirin, min älskade! Gå du med din pappa. Det är ingen fara. Ni ska ut och köpa glass. Pappa ska köpa dig godis. Gå nu min kära ..."

Masoud tar tag i Shirins hand och befäller henne att följa med. Shirin brister i gråt men denna okänsliga far har ingen skam i kroppen. Han tar Shirin i famnen och sticker ut tillsammans med polisen.

Pary sätter sig på golvet vid dörren. Hon orkar inte gråta längre. Det finns inga tårar kvar. Hon kan inte bryta ihop mer. Men vad var anledningen till att Pary gav med sig så lätt? Det är något som Marzieh och Bagheri också undrade.

" – Pary, kom så går vi in. Din mor och jag lider med dig. Vi får skaffa en bra advokat för att få tillbaka vårdsnaden. Det var modigt gjort av dig att låta det gå så. Han kommer inte att behålla Shirin så länge. Vi ska ..."

" – Snälla far, låt bli! Jag orkar inte prata om det. Låt mig vara! Jag går in till mig."

Far och mor är oroliga. De är rädda för att deras dotter än en gång ska begå självmord och lyckas den här gången. De tjuvlyssnar bakom dörren till Parys rum för att höra vad hon gör. Marzieh knackar vid flera tillfällen för att höra Parys röst genom att fråga henne om hon vill ha vatten eller om hon är hungrig.

" – Jag trodde inte att Pary så lätt skulle låta Masoud ta med sig barnet. Jag trodde att hon skulle ställa till med en scen. Vad tror du Marzieh?!"

" – Tja, jag vet inte. Det enda jag vet Bagheri är att så kan vi inte ha det. Jag är trött på allt elände vi råkar ut för. Vårt liv har förbannats sedan Masoud kom in i vår familj."

Några dagar går. Pary sitter ensam i sitt rum med stängda fönster, fördragna persienner och draperier så att ingen ljusstråle finner en väg in. Hon har Shirins kläder och leksaker runt omkring sig.

Shirins fotoalbum ligger öppet.

Marzieh och Bagheri är vaksamma den här gången. Av olika anledningar går de hela tiden fram och knackar på dörren för att få höra minst ett ja eller nej av Pary, som bekräftelse på att hon är vid liv. Marzieh ställer maten bakom dörren till hennes rum. De vill inte störa henne, men vill inte heller lämna henne i fred, i rädslan för ett nytt självmordsförsök. De har dock inte tänkt på att Pary kanske inte begår självmord utan sin dotter. Hon vill inte lämna Shirin i händerna på Masoud.

Bagheri och Marzieh vågar inte gå ut och lämna Pary ensam hemma. De är så illa tvungna att stanna hemma med Pary.

Pary har under dessa svåra dagar haft tillräckligt med tid att tänka. För första gången i sitt liv har hon bestämt att ta sig an sitt dilemma och göra något åt det. Hon gav inte upp för att en tyrann ska bestämma över henne och hennes barn.

Ensam i sitt rum sitter Pary och funderar. Hon vet att det enda sättet att bli av med allt elände, är att lämna landet. Sverige är ett nytt ord i hennes ordförråd som klingar gott i öronen på henne. Pary vill inte slösa mer tid längre. Hon tar telefonen och ringer till dem hon träffade i taxin.

" – hej, Jag skulle vilja prata med fru Monir. Mitt namn är Pary. Vi träffades idag i en taxi."

Hon vill träffa Monir och få veta mer om Sverige. Monir bjuder henne hem till sig dagen därpå.

De bor inte så långt bort. Med taxi är det en halvtimmes resa. När Pary är framme, ser hon en stor port till en gård. Det verkar vara ett stort hus. Hon ringer på dörren. När hon stiger in, ser hon en vacker stor trädgård med ett vitt fint hus i mitten. Framför huset en stor vattenbassäng med en vacker kvinnostaty i mitten, omringad av fontäner. Ett sagoland har hon kommit in i.

Det tar flera minuter att promenera fram till huset. Pary njuter av varenda steg hon tar. Doften av olika växter och blommor har berusat henne. För en kort stund har hon glömt alla sina bekymmer. Hon känner sig som att hon är i paradiset Sverige. Hon fantiserar om att vara i det land, hon på kort tid, hört så mycket gott om.

" – Hej, välkommen! Jag är Monir."

" – Hej, tack för att ni tog emot med så kort varsel."

" – Så kom in. Du blev visst förtjust i det vi snackade om häromdagen. Jag förstår. Så som det är i vårt land, gör att ingen vill vara här längre."

" – Vad fint ni har det här! Det är som om man är på en annan planet."

" – Jo, tack, Men vad tjänar det till. I det här landet är man en fånge i bur oavsett... Att ha pengar och bo fint hjälper inte mot förtryck och tyranni. Status och välstånd åsamkar bara skada och men åt dess innehavare i vårt land. Vill du ha något att dricka? Te, kaffe eller Cola?"

" – Nej tack det är bra som det är. Jag är så sugen på att få veta hur man kan flytta till Sverige. Berätta om detta land, snälla?"

" – Oj då! Det ser ut som att du har mycket elände eftersom du är så ivrig och fort som ögat vill härifrån. Jag har bott i Sverige sedan några år tillbaka. Jag flyttade dit genom äktenskap. Som du ser har jag det bra ställt. Min far är affärsman inom livsmedelsbranschen. Min mor är hemmafru. Jag är deras enda dotter. Du träffade min mor. Hon var

med mig i taxin. Hon är en snäll och förståndig mor. Men alla har sina brister. Jag hade det bra innan min mor träffade en annan kvinna på en religiös sammankomst för några år sedan. Hon och mor började umgås mer och mer. När hon såg mig, var det klart. Jag valdes ut till att bli hennes svärdotter. Hennes son bor i Sverige sedan många år tillbaka. Han flydde landet och kom till Sverige som politisk flykting. Han sökte asyl i Sverige som många andra iranier. Efter åren som gick, hade han studerat där och blivit ingenjör. Då var det dags för honom att gifta sig. Men han vill ha en iransk ung tjej som dessutom var oskuld. Lotten kom på mig att hans mor skulle se mig och välja mig som sin sons brud."

" – Vad sagolikt det låter fru Monir. Lyckliga du! Jag är ..."

" – Sakta i backarna Pary. Först, kalla mig bara Monir. Du behöver inte vara formell. Lyssna sedan på resten av historien. Jo, det tog inte så lång tid förrän han ringde mig och allt lät och såg så bra ut. Han var artig, vältalig och hade fin röst. Även när jag såg hans bild och filmer på honom, tyckte jag att han är snygg och charmig. Så med andra ord föll jag blint för honom."

" – vad heter din man Monir?"

" – du menar före detta. Nader hette han. Ja du, han kunde inte åka till Iran och jag fick ha en bröllopsfest, en stor sådan utan honom. Ingen märkte något konstigt med min blivande make och hans familj. De var så skickliga att hålla masken."

" – vad menar du?"

" – Jo, min familj är en rik familj. Vi har det bättre än bra. Då är det naturligt att gamar försöker sno sig en bit av andras kaka. Nader och hans familj tillhörde underklassen. Hans far är vaktmästare på en myndighet. Hans mor är städare. Men de var så skickliga att ingen av oss märkte något. Samt att allt gick så fort fram att ingen hann reagera på något. Hursomhelst vad beträffar Nader själv, är att han såg bra ut och så som han hade beskrivit sitt läge där i Sverige, kunde ingen ana

annat än det han matade oss med. Det hela tog en månad. Från den dag min mor träffade Naders mor tills jag blev Naders hustru."

" – Jag är ledsen Monir. Folks yttre visar alltid en falsk bild utåt för andra som inte leder till mer än avundsjuka. Man ser andra och avundas utan att ha någon aning om hur de har det i själva verket."

" – Så sant som det är sagt Pary. Du vet Naders föräldrar bor i en hyresrätt i en välbärgad stadsdel av Teheran. En stor lägenhet på 250 kvadratmeter. Men det gör de tack vare Naders bidrag de får varje månad. Annars skulle de inte haft råd att bo så som de gör. Allt de har är tack vare sonens månatliga bidrag. Hans far påstod sig vara kommunens tjänsteman. Visst, han är tjänsteman fast med befattningen vaktmästare. Modern påstod detsamma. För hon jobbar också åt kommunen men i egenskap av städare. De tjänar någorlunda bra men inte tillräckligt mycket för att ha råd med det liv de har. Det som bränner min själ är att de inte var ärliga från början. Dock är jag inte sur på dem, för de har inte gjort mig illa. Det är deras son som krossade mitt hjärta."

Pary kan inte hålla tårarna borta och gråter. Hon har hittat en själsfrände. En som hon kan lita på och öppna sitt hjärta för.

" – Vad är det kära Pary? Jag vet du har också lidit en hel del. Förlåt mig! Jag sitter här och babblar om mitt elände som säkert inget är jämfört med vad du har fått genomgå."

" – Nej Monir, du behöver inte ursäkta dig. Båda har vi ett brustet hjärta. Båda har vi råkat ut för livets sura min på ett eller annat sätt. Jag kan inte påstå att mitt elände är värre än ditt. Innebörden av var och ens dilemma kan ingen annan förstå. Har du barn Monir?"

" – Gudskelov nej! Det slapp jag undan. Det tog sex månader innan jag fick visum och kunde åka till honom. Jag minns hur det var. Det kändes så skönt. En sån lättnad att komma ut ur Iran och leva fritt utan slöja.

Klä sig hur man vill. Utrycka sig hur man vill och så vackert som det är i Sverige. Otroligt fint är det där. Du ser vår trädgård som ett

paradis. Du skulle se Sverige som är hundra gånger vackrare än det vi har här. Det intressanta är att Sverige är ett avlångt land med bara cirka nio miljoner invånare. Men vad de har uppnått, kan inte sextio miljoner iranier tillsammans ens komma i närheten av. Politisk åsiktsfrihet, religionsfrihet och sådant som vi fortfarande har bråk om här är inga bekymmer där. Sådant som folk sätter sina liv i fara för. Att ens kunna prata om det. Det är inget ämne där. Ett land i frihet. Vet du att Sverige har levt i fred längre än ett sekel. Hur har de lyckats att enas om saker och ting utan vare sig inbördeskrig eller krig med andra länder?"

" – Monir det börjar bli sent för mig. Jag måste hem, men jag skulle gärna vilja träffas igen om det är möjligt för dig Monir."

" – Jo min kära vän. För dig har jag all världens tid. I dessa dagar gör jag ingenting. Jag har rättare sagt ingen lust till något. Men nu när jag haft turen att få göra din bekantskap, är jag också glad att kunna få träffa dig Pary."

" – Du kan komma hem till mig Monir och se hur jag har det. Ska vi säga imorgon vid lunch?"

" – det går bra kära du. Jag ska ändå ingen annanstans. Min mor är just nu på semester med far för en vecka vid Kaspiska havet. De ville ha mig med, men jag hade ingen lust. Som du ser är jag ensam i min faders stora hus mitt i den, i dina ögon, fina trädgården. Det går bra. Ge mig adressen och vi syns då."

Pary åker därifrån med taxi. Underligt nog känner hon sig lättad. Det verkar som om hon har hittat sin andra halva. Men tanken på Shirin skär som en kniv i hjärtat och tar bort den korta stunden av lättnad. Hon har bestämt sig. Nästa stopp Sverige. Men hur ska hon få Shirin med sig?!

Nästa dag kommer Monir på besök hos Pary. En ny vänskap som bringat ljus i livet för två unga tjejer i deras bästa ålder.

" – Hej Monir, du är hjärtligt välkommen! Det låter konstigt men jag har saknat dig. Kom, jag ska presentera dig för mina föräldrar. Mor, far. Det här är Monir."

Bagheri och Marzieh välkomnar Monir. Det de ser är en ung vacker och välklädd tjej som fått deras dotters uppmärksamhet till sig så mycket att hon glömt sin vardag, dock inte saknaden efter Shirin. Pary tar Monir till sitt rum. Hon visar Shirins album. Nu vill hon berätta allt om sig själv för Monir. Om det hon fått genomlida hittills. Monir vill idag bara lyssna på Pary. Hon vet att Pary också har mycket att berätta. Hon vill också söka tröst hos någon. Vem är bättre än en vän i samma ålder och av samma kön? Särskilt en vän som nästan har levt ett likadant liv som ens eget.

Pary berättar allt, rubb och stubb för Monir.

" – Herre Gud! Du har inte haft det lätt. Och jag som igår babblade om mitt så kallade eländiga liv. Hoppas du förlåter mig Pary. Du har det mycket värre än vad jag haft."

" – Ingen fara Monir! Det ordnar sig. Jag vet det nu när jag fått lära känna dig."

" – Det gläder mig att höra. Men hur menar du med det?"

" – Jo, jag vill flytta till Sverige. Jag vill ta mitt barn med mig och fly till det förlovade landet Sverige. Du vet hur vi kvinnor har det i dagens Iran. I ett förfallet samhälle där männen dikterar villkoren för kvinnor, var och hur vi ska leva."

" – Jo, det är sant Pary. Men hur ska du kunna komma till Sverige? Var kommer jag in i bilden?"

" – Jag kommer till det. Berätta mer om Sverige. Vad är det för regim där och berätta allt, jag vill höra allt om Sverige!"

Monir känner för Pary. Hon ser hur hoppfullt Pary pratar om Sverige. Men Monir blir också konfunderad över hur hon skulle kunna hjälpa Pary med att flytta till Sverige.

" – Sak samma! Ja, ..."

" – Vad sa du? Sak samma?"

" – Nej inget, jag bara tänkte högt. Jo, om Sverige. Det är ett socialistiskt land. Socialdemokraterna är det största partiet och som länge haft folkets stöd där. Dom styr landet. Flera partier finns där varav fyra till fem finns representerade i landets riksdag. Dock är landet monarki också. Men kungafamiljen har inget politiskt inflytande. Tänk om vi haft det så under shahens tid. Om shahen i vårt land hade låtit det finnas en folklig riksdag. Om han hade funnits som landets symbol, hade vi inte haft det så miserabelt."

" – Jag vet. Gud förlåter dem som omedvetet revolterade mot shahen i hopp om att få en "utopi". De själva lurades av sin okunnighet och vrede. Nu får alla betala för deras misstag tills Gud vet när."

" – Ja. Du vet i Sverige är det val vart fjärde år. Alla partier får ställa upp för val. Får de fyra procent av rösterna, är de inne i riksdagen. Där finns höger-, mitten- och vänsterparti samt miljöparti och ett religiöst parti. Men de som mest av alla har styrt är socialdemokraterna. Det intressanta är att Sverige är ett välfärdssamhälle. De har byggt ett så komplext, bra och fungerande välfärdssystem. Ingen går utan mat eller bostad där. Även de som icke är anpassbara i samhället täcks av samhällets skyddsnät. Fattigdom, slumområden, tiggeri är ett osynligt fenomen i samhället."

" – Men är inte Sverige ett kallt och mörkt land? Titta jag läste i **atlasboken** om det igår efter det att jag fick bekanta mig med landets namn via dig. Här står det att solen går ner i sex månader. Stämmer det?"

" – Nej! Inte i hela Sverige för det första. För det andra är Sverige inte Nordpolen. Men klimatet är kallare och varar längre än här i Iran. Ändå är samhället så utvecklat och välanpassat så att ingen behöver frysa eller sakna något. Du vet vi pratar om ett välutvecklat industrisamhälle, inte om uland. Sverige tillverkar det bästa stålet i världen. De tillverkar bilar som Volvo och Saab. Skogsindustrin i Sverige är mycket välutvecklad. Järnmalm finns det gott om i norra delen av Sverige. Så de har hjärnan, teknologin och en bra del med naturtillgångar och har kommit långt. De har så många uppfinnare, forskare och vetenskapsmän. Ser du den här mobilen jag har med märket Ericson. Den är en svensk produkt."

" – Men hur ser folket ut där? Är de eskimåer eller?"

" – Nej, de flesta är ljushåriga. De har haft ett fredligt och sunt liv. Tack vare det så har deras generation från att vara kortväxta vänt till att vara långa och ha välbyggda kroppar. Ett folk med bra hälsa. Deras kost är så nyttig. Vet du att de äter mycket kokt potatis i stället för ris som vi äter. Grönsaker och annat nyttigt, särskilt mejeriprodukter är deras vardagsmat. Men jag vill inte säga att våra matvanor är sämre än deras. Tvärtom! Variationen på våra rätter är mycket större än deras. Men en sådan sak som mjölkprodukter, som vi i vårt land måste leta desperat efter, för att skaffa till våra barn, är lätt åtkomliga för svenskarna. Lika lätt åtkomliga som kranvatten. I deras kultur får de barnen att dricka mjölk hela livet. Men här säger vi att mjölk är bara för barn och att vuxna inte har någon nytta av den längre. Minns du hur det var på shahens tid då alla skolelever fick gratis mellanmål på förmiddagarna. Minns du vad vi elever gjorde när mjölkpaketen och kakorna delades ut. Allt som slängdes i väggarna i skolan eller som vi slängde på varandra för skojs skull. Vem brydde sig? En del av de vuxna var upptagna med sina bedrägerier. Att stjäla en del av mellanmålen för att sälja den till svarta marknaden och vi kastade den. Den lilla del av folket som kallade sig för intellektuell, försökte förgäves att upplysa andra. Men, men, vad blev resultatet av det hela: Jo, det som vi idag lever i, mitt i smeten."

" – Ja Monir. Säg det! Jag vet men just nu saknar jag mitt barn. Min älskade Shirin. Jag ger allt för att få ha henne hos mig. Jag gör vad som helst för att ..."

" – Säg aldrig så Pary! Andra kan missbruka din svaghet. Just nu är du djupt sårad. Det är hur lätt som helst att utnyttja dig i ditt läge. Så visa aldrig hur du har det eller vad du känner inombords."

" – Men Masoud har med lagens hjälp tagit mitt barn ifrån mig. Jag måste få henne tillbaka. Jag vill med alla medel ta henne till Sverige. Här har hon ingen framtid. Iran är hennes moderland men inte hennes framtid."

" – Vänta! Tids nog ordnar sig allt. Men det jag vill fråga dig är, vad du tidigare menade med att jag skulle vara din nyckel till Sverige. Vad vill du få mig att göra för dig?"

" – Vi kommer till det Monir. Just nu vet jag bara att jag vill ta Shirin till Sverige. Hur många iranier finns där i Sverige?"

Monir är nyfiken på vad Pary har i tankarna om det hela. Men hon vill inte pressa Pary varje gång hon ser hur Parys ögon fylls av tårar när Shirins namn kommer på tal.

" – Iranier?! I Sverige finns det bara inte iranier. Du vet Sverige har haft en öppen och vänlig flyktingpolitik. I flera decennier har flera hundra tusen invandrat till Sverige från många länder. Landet i sig är inte svenskt längre. Där bekantas man med folk från andra delar av världen. Det är det som är spännande med Sverige. Ett litet samhälle öppnar famnen för många andra, när de väl hade byggt sitt samhälle så att det kunde räcka sina händer och bli en fristad för många andra medmänniskor. I Sverige finns folk från många afrikanska, asiatiska, östeuropeiska och andra länder. Sedan jag kom till Sverige, har jag lärt mig en hel del både om mitt land och andra länder i världen."

" – Hur menar du om ditt land. Du är iranier. Du känner väl ditt land som du föddes i?"

" – Nej, det är just det jag menar. Vi vet ingenting om vårt eget land. Iran, ett land med så många minoriteter och folkslag. Vad vet du om kurder, turkar, araber, balucher, gilakier och mazandranier? Hur många kurder umgås du med? Hur många balucher känner du? ... Där ser du. Om sitt eget land är man så okunnig. När du bor i Sverige träffar du landsmän från olika delar av ditt eget land. Där de fritt propagerar om sin etnicitet, kultur, språk, historia och allt. Hur skulle det se ut här i Iran? I vårt eget fosterland om en kurd säger att jag vill att mitt barn ska få kurdisk språkundervisning i skolan. Jag vill bilda en **baluchförening**. Du vet hur sådant bemöts av makthavarna i vårt eget land."

" – Menar du att alla lever utan bekymmer? Hur är det med landets ekonomi?"

" – Bekymmer finns det överallt. Men deras bekymmer i Sverige är zero i skalan 1 till 10 jämfört med vad de skulle ha utsatts för i vårt eget land. Om ekonomin vet jag att den är bra men ekonomipolitiken i Sverige har blivit mer försiktig sedan den stora kraschen på nittioalet. Det går ändå bra för landet."

" – Förlåt Monir så mycket tid som gick och jag bara frågar och frågar. Min nyfikenhet tar aldrig slut verkar det som."

" – Ingen fara. Vad säger du om att gå ut och äta imorgon?"

" – Det är en bra idé men jag vet inte om jag orkar Monir. Jag längtar efter min dotter. Min lilla söta Shirin."

" – Skärp dig Pary! Om du verkligen menar att du vill flytta till Sverige med Shirin, måste du vara stark. När ska du träffa henne?"

" – En gång i månaden om han tillåter mig. Så jag ska ringa min före detta svärmor, Alieh, och fråga när han tar Shirin till henne för att jag ska få träffa henne. Jag undrar faktiskt hur det har gått med Nahid. Du vet, jag undrar hur hon har gått med på att Masoud ska få ta Shirin ifrån mig?!"

" – Jag förstår dig. Vi har bra med tid. Låt oss träffas imorgon och snacka vidare."

Så fort Monir går känns saknaden för Pary mer än förut. Hon tar fram Shirins fotoalbum och bläddrar i den. Marzieh och Bagheri håller ögonen på henne på avstånd i rädsla för dumheter. De är åtminstone glada över att Pary har fått en vän att prata ut med och **på så sätt lätta på sin börda.?**

Pary har mycket i tankarna. Att först ta upp sin plan för far och mor. Att ordna med resan. Att lura Masoud för att ta Shirin ifrån dem. Pary orkar inte gråta längre. Hon tror på vad Monir säger. Hon måste vara stark och tänka på Shirins bästa.

Under natten läser Pary mer i sin **atlasbok** om Sverige. Hon vill vara påläst. Därför går hon till flera bokhandlar innan träffen med Monir. Hon köper några böcker om Sverige.

Nu är Pary mer sugen på att höra om det förlovade landet Sverige. Hon är frågvis och nyfiken. Monir försöker så gott hon kan berätta det hon vet.

Nu är det dags att äta ute med Monir och få höra mera om Sveirge. Dagen därpå träffas de i mötesplatsen, men Paris bleka ansikte är bevis på hennes längtan efter Shirin. Hon saknar sin älskade dotter Shirin.

" – Hej Pary! Hur är det?"

" – Inget vidare utan min Shirin. Men hoppet om Sverige ger mig kraft. Ska vi till ett konditori och ta en kopp te medan du berättar mer om det avlånga landet Sverige?"

" – Så fru Pary, du vill veta mer. Ok! Så som jag vet, har svenskarna byggt ett bra välfärdssystem för sitt land. Där finns ingen som går hungrig. Har du av någon anledning inte pengar, finns det socialkontor som du som medborgare vänder dig till och får pengar till maten, hyran, kläder, hygien, transport och så vidare. För i Sverige ska alla ha ett liv. Det finns något som kallas för att leva på existensminimum. Ingen ska vara utan mat och utan tak över huvudet. När det gäller arbete och arbetslöshet var det bättre förr. De hade två procent arbetslöshet men på grund av omvärlden har den siffran gått upp. Ändå är det inte som i vårt land Iran. I Sverige får du pengar av samhället om du blir arbetslös. Det finns något som heter arbetslöshetskassan som du är medlem i för just dessa tillfällen."

" – Monir, hur är svenskarna?!"

" – kort sagt ett lugnt och sansat folk. Ett folk som inte alls har den sortens temperament vi har. De brusar inte upp så lätt över något. Men en sak de är mindre bra på är att de kan uppfattas som "kalla" i attityden. Det kan vara förståeligt av en orsak, det kalla klimatet. Vi iranier är så livliga. Kanske inte bara vi, utan alla som kommer från varmare länder. Men svenskarna uppfattas något mindre sociala. Jag måste säga att klimatet påverkar alla som bor där oavsett om du är svensk eller utländsk. För utlänningarna som är där blir också kalla i attityden, när de bott där efter några år. Varför jag skyller på klimatet är för att just när det blir vår och sommar ändrar sig människorna. När solen och värmen tittar förbi i deras land, blir de också som oss. De är mer ute. Glädjen syns i ansiktet på dem. Det är den enda nackdelen

med Sverige att där är vintrarna så långvariga. Visste du att det finns en period utan solnedgång i den nordligaste delen av Sverige. Det är då många från hela världen som turistar där just för att se detta vackra naturfenomen (midnattssolen).”

På vintern däremot går solen aldrig upp. Då tittar turisterna istället på norrskenet. Det är ett ljusfenomen på natthimlen i form av bland annat lysande bågar eller strålar.

" – Vad härligt! Monir du förtrollar mig när du pratar om Sverige. Berätta mer. Snälla, sluta inte."

Du skulle faktiskt få det bra där. Ditt barn kommer att få ha en tryggad framtid. Skolsystemet och dess undervisningsmetoder är helt annorlunda jämfört med vår skola. Där slår ingen ett barn, varken hemma eller i skolan ..."

" – menar du att inget sånt inträffar där?!"

" – Jo, barn- och hustrumisshandel förekommer. Missförstå mig inte. Slagsmål, brott och kriminalitet, misshandel och våldtäkt och allt som inträffar i alla andra länder, förekommer i ditt paradisland Sverige också. Men statistiken är lägre. För enligt lag får ingen slå sitt barn. Skolpedagogiken där går ut på att uppmuntra barn och inte aga dem. Jag såg faktiskt hur föräldrar tålmodigt pratar med sina barn. Hur de inte slår sina barn, utan med sunt förnuft, med logik och genom att prata få sina barn på rätt bana. Det är det jag menar. De är uppfostrade att inte ta till knytnävarna. Därför har svenskarna kunnat leva i fred under så lång tid. En gång såg jag två svenska män munhuggas. Jag väntade på att någon ska slå den andre på käften. Så som de grälade, var jag säker på att de kommer att slåss. Men ingenting hände. Absolut ingenting. De gick var sin väg efter att ha haft ett riktigt muntligt bråk om vi så ska kalla det. Jag tror inte att iranier, jag menar våra män skulle, kunna hålla händerna i styr i dessa lägen."

" – Ja, så sant som det är sagt. Vi lever under deras styre. Är det så där också Monir? Får fadern ta barnen ifrån deras moder?!"

" – Nej, barn ska i första hand vara hos modern. Däremot måste fadern betala underhåll till barnet tills det är arton år. Det är hans skyldighet. Han åker in i finkan annars. Lagen står i de flesta fall på moderns sida. Vårdsnadsrätten avgörs i normalfallet av lagen. Så vitt jag vet, har mödrarna det mycket bättre där. Svenska samhället är medvetet om modersrollen och dess värde."

" – Monir, hur hade du det där i Sverige? Jag bad dig aldrig att berätta din historia."

" – Nej, ingen fara. Du har tillräckligt med bekymmer utan att belastas med mina."

" – Jo, jag är idel öra, om du vill berätta och lätta på din börda."

" – Giftermål som jag nämnde tidigare var orsaken till att jag hamnade i Sverige. Nader hette han som fick sitt namn skrivet i mitt öde. Han påstod sig vara ingenjör. Men när jag anlände och fick bekanta mig med hur det ligger till med saker och ting där, insåg jag att han är spärrvakt på tunnelbanan. Han hade grundlurat oss alla. Ett av de lokala kommunikationsmedlen som finns där i Stockholm är tunnelbanan. Företaget kallas för SL. Han är SL:s spärrvakt. Sitter dag och natt i en liten glasburk och säljer biljetter. Du vet jobbet i sig är helt ok. Ingen ska skämmas för att ha ett hederligt jobb, men att lura och ljuga för andra på det sätt som han gjorde, visar hur dåligt självförtroende han har."

" – Skulle du gifta dig med honom om han hade varit ärlig mot dig?!"

" – Självklart nej! En spärrvakt. En arbetare, usch!!!"

" – Där ser du. Det har inget med hans självförtroende att göra. Det har med vår egen kultur att göra. Vi tjejer vill ha våra män att vara läkare och ingenjörer. Vi vill skryta. Våra föräldrar hypnotiserar oss redan sen födseln att vi ska bli läkare och ingenjörer. De ser inga andra alternativ. Deras barn har inte kommit till världen för att bli konstnärer, målare, murare, bussförare eller liknande. Iranska barn

kommer bara till världen för att bli läkare och ingenjörer. Sorry, du höll på att berätta och jag hoppade bara rakt in."

" – Ingen fara gumman. Jag håller med dig. Men så är det, ledsen. Konstigheter finns i alla kulturer. Men det var inte därför jag skilde mig."

" – hur gick det sen då?!"

" – när jag fick veta hur det hela ligger till med hans liv, blev jag besviken. Jag förstod med tiden att Nader har fört alla bakom ljuset. Hans föräldrar och släkt vet inte hela sanningen. De trodde att deras son var ingenjör. Men vad förväntade jag mig. Sådan far, sådan son. När hans föräldrar inget nämnde om deras arbeten. När de behöll en del av sanningen om sina liv och i stället ljög om sina yrkesliv. När de låtsades vara kommunaltjänstemän, hur kunde jag förvänta mig att deras son skulle vara uppriktig. Det är ett familjedrag hos dem att hålla skenet uppe med lögner om sina liv. Far och mor lurar andra och sonen lurar dem. Ironiskt! Eller hur?"

" – Jo, men hur var Nader som person? För min före detta man var en tyrann. Han som jag innerligt älskat, blev kniven i hjärtat på mig."

Pary brister i gråt. Alla minnen som blixtrar i hennes hjärna. Bilden på Shirin sätter sig ovanpå allt. Hon känner sig tung i hjärtat.

" – Sluta Pary! Vad sa jag till dig? Du måste vara stark. Det är så du ska till Sverige!"

Pary samlar ihop sig. Monir har rätt. Hon får inte tappa modet. Hon vill inte ge upp.

" – Jo, var var jag? Ja, Nader är stilig och värtalig som sagt. Han var snäll och omtänksam i början. Ändå kände jag på mig redan från första dagen jag kom till honom, att han håller ett visst avstånd. Har du hört hur vissa män säger att man inte ska vara så intim i relationen med sin hustru för att alltid ha sin auktoritet kvar."

" – Hur menar du?!"

" – Nader brukade inte berätta så mycket om sig själv. Han titulerade mig fru Monir. Du vet jag menar att hålla en artig men främmande stil mot sin hustru. En gång när jag på skoj sa att han är dum, blev han tyst och gav mig en reprimand. Han sa att man ska ha respekt för varandra. Att vi aldrig får kalla varandra sånt. Nader ville inte ha ett vänskapligt förhållande. En strikt make-/maka- relation som våra förfäders. Han levde fortfarande i Iran. Du vet hur våra förfäder hade det när de gick ut med sina hustrur. Att kvinnan skulle gå tio steg bakom maken. Så var Nader."

" – Varför det?! Slog han dig någon gång?!"

" –Nej, aldrig. Han var gammalmodig men i Sverige skulle han aldrig våga slå mig, såvida han inte ville hamna i finkan. Det finns folk som misshandlar sina hustrur där med, men lagen där är mycket sträng mot dessa män."

" – Så Nader var i alla fall en bättre man än min Masoud."

" – Är du alltid så snabb i bedömningen? Nader var en idiot. Han vill att jag skulle ha burka på mig. Förstår du? Jag var glad att kunna leva utan slöja och han ville ha burka på mig. Han hade blivit religiös av sig. Dock hans religiositet var konstig. Nader ville att hans hustru skulle vara hemmafru. Laga mat, diska och tvätta hemma och ha burka när vi ska ut tillsammans. Men jag fick inte gå ut ensam, svara telefon eller öppna dörren när han inte var hemma. Först skrämde han mig med att det finns försäljare som kan lura mig att köpa en dammsugare för trettiotusen spänn eller att främmande som ringer på dörren kan vara tjuvar som vill in, eftersom jag är ensam hemma."

Pary lyssnar inte vad Monir berättar om sitt liv, hon ville bara höra om sin dröm land Sverige.

" – Vad är Sveriges valuta och hur ligger det till med valutakursen?"

" – Valutan heter kronor i Sverige. Då under shahens tid var en krona lika med en toman. Men nu efter revolutionen och tack vare det goda

ekonomiska och politiska läget i vårt kära land Iran, har vår toman tappat så mycket av sitt värde så att en krona flyter mellan ett hundra till **etthundratjugo** toman. Så är det kära vän."

" – Förresten, titta jag har köpt böcker om Sverige. Jag ska hem och läsa på."

" – Det är bra Pary. Du har börjat lära dig något av ditt liv. Ska vi gå och äta en bit, är du inte hungrig?"

" – Jo, vi gör det!"

Monir och Pary har funnit varandra. De verkar komma bra överens. Denna vänskap har gett bägge styrka och en ny start i livet. Visst alla har ett liv fullt med egna bekymmer, men det är alltid bra att prata med en annan. En del går till psykolog, andra finner en vän att anförtro sig åt.

Bagheri har under dessa dagar inte suttit sysslolös. Han har pratat med några och fått namn på en bra advokat för sin dotter. Utan att Pary vet något, har Bagheri och Marzieh varit hos advokaten för en första rådgivning. De vill vara säkra på att det finns något att vinna innan de säger något till Pary.

Dessvärre har de inga goda nyheter för Pary, när de hör med advokaten. Enligt lag har maken rätt till vårdnaden när det går att bevisa moderns instabilitet. Parys självmordsförsök. Hennes mordförsök gällande sin egen dotter Shirin, försätter Pary i en dålig sits. Än så länge har hon haft tur att Masoud och lagen låtit henne vara. Detta är tack vare det kaos som råder i rättssystemet. Pary har försökt mörda sitt barn. Det är ett grovt brott. Att Masoud har låtit henne vara för det är schysst nog.

Vad advokaten råder Bagheri och Marzieh till är att låta det vara och inte väcka en sovande björn. Att de ska försöka komma överens med Masoud så att han låter Pary få träffa Shirin minst en gång i veckan.

Bagheri är förbannad. Han skulle göra allt för att få Masoud ur vägen. Hemska tankar dyker upp som blixtrar i skallen på honom, men sådan är han inte. Alla vill sina barn väl. Han får vänta och se vad morgondagen har i sitt sköte.

Pary räknar dagarna tills hon ska få träffa Shirin. Hon har läst böckerna. I och med att Monir skulle till föräldrarna i sommarstugan vid kaspiska havet, träffades dessa två vänner inte på några dagar. De har bara haft några korta telefonsamtal. Därför hade Pary tid att gå på internetcafé och surfa på Internet för att få veta mer om Sverige.

Hon minns att på den iranska statliga tv-kanalen gick några reportage om Sverige. De handlade bland annat om iranier utomlands samt om landet i sin helhet. Nu när hon har fått en djupare bild av Sverige märker hon att det mesta i reportaget inte stämde med verkligheten. Hon inser det falska politiska budskap som regimen i Iran vill mata folk med. Visst, att mullorna inte vill erkänna hur det verkligen ligger till. Att över fem miljoner har hastigt lämnat landet på grund av fara.

Flydde undan fienden som sköt på människorna som försökte fly till utomlands av olika orsaker. Och det är ett bra bevis på hur det var då och hur det är nu. Under shahens tid var det också förtryck och envælde, men antalet som flydde landet var bara ett hundratal.

Moster Maryam har kontakten med Marzieh. Men den här gången är hon mycket mer försiktigt för att inte vara en nyhetsbyrå familjer emellan. Efter det som hänt sist, då det var nära ögat att en familj miste sitt barn och barnbarn, vill Maryam inte vara orsaken till något. Moster Maryam vet en hel del om Masoud och Alieh. Hon vill inte längre berätta om dem. Hon vill vara en syster till Marzieh och en moster till Pary som de kan räkna med. Även ibland när Marzieh frågar om Masoud, svarar Maryam med att hon inte vet mer än de andra. Hon anstränger sig att inte yppa något eller att försäga sig. Däremot berättar Marzieh mycket om Pary. En dag har moster Maryam vägarna förbi. Marzieh berättar för Maryam om sin förundran över att Pary har ryckt upp sig.

" – Maryam, jag förstår inte riktigt hur Pary mår. Jag är rädd för att hon håller masken igen. När Masoud tog Shirin med sig, var jag och Bagheri livrädda för vad som ska hända med Pary. Men tacka Gud, att hon har rätt ut det hela med sin själ. Vi vet att hon saknar Shirin. Ändå är vi glada att hon hittat en vän och pratar av sig."

" – Tack gode Gud att det inte har hänt något. Jag skulle verkligen inte förlåta mig själv om Pary och Shirin hade gått bort. Så som jag ser läget nu är hon på bättringsvägen. Bara Alieh inte misshandlar Shirin ... Jo, jag menar ..."

" – Vad i hela världen sa du syrran?!"

" – Inget, jag måste iväg Marzieh. Vi hörs!"

" – Nej du, du går ingenstans förrän du berättar allt och sanningen."

" – Marzieh jag vet inget. Jag svär."

" – Maryam du går inte härifrån förrän jag vet vad du vet."

" – Men syrran lova vid mors grav att inte säga något till någon, särskild inte till Pary!"

" – Tror du jag är dum? Ska jag se mitt barn på dödsbädden igen. Men jag vill veta det."

" – Masoud har inte sagt något till Nahid. Han har utan Nahids vetskap tagit Shirins vårdnad och lämnat henne hos sin mor."

" – Menar du att mitt barnbarn bor hos sin jävla farmor? Menar du att Alieh, den satmaran, har fått mitt barnbarn hos sig? Jag ska ..."

" – Tyst med dig! Alla hör dig."

Bagheri kommer inrusande från rummet bredvid.

" – Vad har hänt?!"

" – Inget herr Bagheri. Syrran är orolig för Pary."

" – Vadå orolig! Vad försiggår här? Marzieh vad är det med dig?"

Marzieh samlar sig.

" – Inget! Jag vet hur vi kan hjälpa Pary. Jag bara kom av mig ett tag för min kära dotters jäkla liv."

" – Ni fruntimmer! Ni tror er veta allt. Jag vet att ni försöker gömma något. Men vad det än är, håll det för er själva i fall det är något som kan skada Pary. Jag vill inte överleva mitt enda barn."

Bagheri går in till sig, medveten om att något är riktigt fel.

" – Marzieh, du får inte nämna något. Du kommer att fördärva Parys liv."

" – Maryam, när hon om några dagar, för första gången på en månad, ska träffa sin dotter kommer hon ändå att märka det."

" – Nej du, Pary tror att Masoud tar Shirin till Alieh för att hon ska få träffa henne där. Pary vet inget om det."

" – Vad händer om Pary frågar Shirin. Vad händer om Shirin med sitt barnsliga språk få Pary att förstå sanningen ..."

" – Jag tror inte det. Du får inte gå händelserna i förväg."

Pary vet att snart ska hon, som utlovats, träffa Shirin. Det går inte en dag för Pary utan sorg och gråt. Tack vare hoppet om Sverige, tack vare Monirs vänskap och tack vare moster Maryam har Pary hittills klarat sig helskinnad.

Efter några dagar när Monir är tillbaka, kommer hon hem till Pary.

" – Hur var resan Monir?"

" – Det var ok!"

" – Hurså?"

" – Att vara där med far och mor är bra. Jag skulle helst ha velat vara där med en riktig man till make. Hur länge ska jag leva som frånskild?"

" – Vill du verkligen gifta om dig?"

" – Tja, varför inte? Visst är det riskabelt men vem vet? Det är som att dra lott, antingen vinner man eller ..."

" – Förlorar sitt liv med ett barn i famnen. Du vet inte värdet av att inte ha barn. För när man blir mor, lever man inte för sig själv längre. En mor ger livet för att ens barn ska få det bra. Jag vet inte om det är bra eller ej, jag vet bara att sådana är mödrar skapta. Monir du måste njuta av livet innan du får barn."

" – Just det, barn. Jag minns hur Nader tjatade om att ha barn. Stackaren! Hela hans värld rasade när han fick veta att han är steril."

" – Vad?! Kunde han inte få barn? Vad hände då?"

" – Inte så mycket! Han som ville ha en hemmafru i burka. Han som ville leva ett mansdominerat liv. Ett liv där han bestämmer över fru och barn. För vet du, Nader ville ha fyra, fem barn. Han trodde att jag skulle vara hönsamma. Jag ska vara herrn till behag och lyda honom blint. Han fick i stället ett slag i skallen av Gud den allsmäktige. En ofruktsam man. En som skjuter lösa skott, kunde inte längre hävda sig på något sätt."

" – Monir, vilka konstiga och komiska uttryck du använder. "Skjuta lösa skott", varifrån har du lärt dig sånt? Vad hände sen då?"

" – Han började festa, skaffa flickvänner, gå på diskotek och ha så kallat kul. Att komma hem vid fyra på morgonen, bakfull var inget nytt längre."

" – Jobbade han inte längre?"

" – Jo, där är det så att man jobbar fem dagar i veckan. Lördag och söndag är helgdag. Därför festar folk fredags och lördags kvällar. Egentligen är lördag dagen då alla ska hinna med privatlivets egna ärenden som att storhandla, tvätta och liknande. För min kära make gick allt i stöpet när han fick veta han är inte man längre."

" – Ja, jag vet att i västvärlden är det två dagars helgdag. Synd att vi har bara fredag som helgdag."

" – Du glömmer en viktig sak. Sverige är ett industriland. Arbetsdagen är åtta timmar. Men du och jag lever icke i ett industriland. Svenskarna måste jobba hårdare för att hålla standarden hög. I Iran lever vi på naturtillgångar. Vi kallas för u-land. Jag själv skulle inte kalla mitt land för u-land. Vad jag förstår är det så att världens tillgångar, som mycket annat, är orättvist tilldelade. Ett land har hur mycket som helst med olja, uran, guld, koppar och en massa annat. Ett annat land har antingen inte ett piss av något eller de har naturtillgångar av mindre värde. Jag tycker att det är den största synden att vi inte vet värdet av vad vi har. I stället för att lära av västvärlden hur man ska hushålla med resurserna, skapar vi bara kaos, krig och elände. Där i Sverige, uppfinner och upptäcker folk inom olika vetenskaper en massa saker. Vi i Iran har så många duktiga människor som vill komma nånvarit men den egna regimen sätter käppar i hjulen. I stället för att uppmuntra folk till demokrati, vetenskapsforskning och utveckling, förbjuds en enkel sak som musik. Min far berättar om shahens tid då det var t ex förbjudet att läsa om marxism eller att vissa böcker och låtar var förbjudna. Titta vad det blev för resultat av det hela. Far säger att om shahen hade låtit folk läsa om olika ismer, hade folk inte revolterat så blint som de gjorde.

Folk litade på den intellektuella samhällsklassen. Då var det ingenting jämfört med nu. Se vad som händer nu. Under shahens tid kunde man öppet dricka alkohol och om man så ville, be sin dagsbön till sin egen Gud. Idag tvingas vi i smyg dricka alkohol och festa men öppet låtsas inför andra vara en trogen muslim och göra dagsböner."

" – Ja, Monir. Jag vet. Det som jag också tycker är synd är könsdiskrimineringen. Att vara kvinna i Iran är att uppleva en slavkänsla. Vad hände med Nader i det hela, vi kom ifrån ämnet."

" – Mitt liv menar du. Vad vill du höra Pary? Det gick inte längre. Han gick bara till sitt jobb och tillbringade kvällar och helger hos kompisar hade festande och ha kul. Jag väntade i två år tills jag fick mitt uppehållstillstånd utan att protestera eller säga emot honom. Som tur var, när jag fick gå på SFI fick jag lära mig en hel del ..."

" – Vad är SFI?!"

" – Förlåt, svenska för invandrare. Alla som bosätter sig i Sverige går denna kurs. Där fick jag veta av min svenska lärare vad som gäller för lagar och regler i landet. Det var inte lätt. Jämfört med ditt liv Pary hade jag det mycket lättare, måste jag erkänna."

" – Jag vet. Kunde du ta skilsmässa efter två år med honom utan problem? Vad sa dina föräldrar?"

" – Vad skulle de säga? Det var deras eget fel att jag hamnade i händerna på Nader. Tur att Nader inte var som sin kompis Saman. Han slog sin fru så att hon förlorade hörseln på ena örat. Du skulle bara se vilka liv som spricker och går isär där i Sverige. Kulturkrock är ett faktum i vissa områden. Här i Iran sker många giftermål vid unga åldrar och utan parets samtycke. Föräldrar bestämmer och hittar make och maka för sina barn. Vad som händer är att stackarna måste, på grund av landets kulturella och samhällsstrukturella uppbyggnad, leva livet ut med sin partner utan kärlek, utan samförstånd och utan ingenting. De tvingas in i ett ofrivilligt äktenskap. Sådant är mindre skadligt för männen jämfört med vad kvinnor, vid låg ålder, genomgår. En tonårstjej som gifter sig, i bästa fall, med någon som är

fem eller tio år äldre, är inte mogen för äktenskap. Dock kan mannen ändå, i många fall, njuta av läget. Så tjejens liv är förstört. Hon räknas som förbrukad i sitt samhälle. Man blir som en gammal begagnad bil. Vilken ung och väletablerad kille som vill gifta sig, för första gången, tar en änka eller en frånskild till hustru? Hur många sådana män finns det?!"

För första gången ser Pary Monirs tårar rinna ner från hennes kinder. Hon är också sårad. Vem säger att ens eget bekymmer är det värsta. Nu gäller ombytta roller. Pary som hittills fått andras medlidande, tröstar Monir.

" – Jag är ledsen Monir. Man är så dum och självupptagen. Man ser inte andras liv utom sitt eget. Ryck upp dig nu. Du som uppmuntrar mig och är min mentor ska icke falla ihop."

" – Ledsen Pary. Ibland känns livet som en återvändsgränd. I Sverige spelar det ingen roll om man är frånskild men i mitt eget land är jag en skam för samhället. En förbrukad vara. Om Naders mor inte hade träffat min mor, hade jag inte haft det så. Jag känner att jag inte lyckats med något i livet. En tjej som jag med gymnasieexamen."

" – Vad gjorde du i Sverige då?"

" – Jag hann bara läsa språket. Efter att jag fick mitt uppehållstillstånd, tog det bara sex månader att skiljas. Sedan hade jag inget att göra där. Jag kan åka när jag vill men vad ska jag göra där."

" – Sex månader för skilsmässa. Så lätt!"

" – Det hade gått på en dag om båda parter är överens. Du vet, där är det inte mannen som ensam bestämmer. Kvinnan kan när som helst ta ut skilsmässa. Är ena parten inte överens tar det högst några månader annars finito. Tur för Nader att han inte hade något där. Han skickar alla sina pengar hit för föräldrarna som investerar åt honom i sina namn."

" – Hur gick med den iranska skilsmässan då?"

" – Vi var inte gifta enligt iransk lag. Han kan inte komma till Iran. Han har varken iranskt pass eller id-handling. Vi gjorde ett skenäktenskap här för att jag skulle kunna få visum till Sverige. Men där i Sverige registreras allt hos folkbokföringen och skattemyndigheten. Där är det inte som i Iran. Alla har ett tiosiffrigt nummer som id-nummer. Ingen kan leva utan det."

" – Är det inte skrämmande?"

" – Nej, hur skulle de annars få ordning på tillvaron där?"

" – Så Nader kunde lätt låta dig gå?"

" – Nej, men han hade inget val. Hans ideal om ett liv med en oskuld till hustru gick till botten. Han ville vara herre på täppan. Han kunde inte hålla mig kvar. Lagen tillät inte honom. Som sagt, hade han varit en man med rikedom av något slag oavsett storlek, skulle han inte kunna slippa lagen som tvingar par att dela gemensam egendom, såvida det inte finns ett äktenskapsförord. Jag var som tur är inte heller i behov av pengar. Sen är det så att även om jag hade varit det, fanns socialen att vända sig till vid sådana fall."

" – Du vet Monir att något liknande detta äktenskapsförord har vi nu i vigselbeviset i Iran. Men var i lagen kan vi kvinnor få rätten på vår sida?"

" – Ja, så är det! Jag måste hem nu Pary. När ska du träffa Shirin?"

" – Om jag räknat rätt nu är det imorgon. Masoud måste ..."

Telefonen ringer och Pary svarar.

" – Pary, det är Masoud! Kom till min mors hem imorgon vid tiotiden. Du får vara hos Shirin till tolv."

" – Men Masoud, hallå, hallå!!!"

Masoud hade lagt på luren. Pary sätter sig på golvet vid telefonbordet med luren i handen. Hon gråter inte utan grubblar.

" – Två timmar blev det för imorgon. Ser du Monir?! Tacka Gud för att du slapp undan ur ditt äktenskap så lätt. Jag avundas inte dig eller någon annan. Jag har förstått att var och en har sitt öde."

" – Jag förstår dig tjejen. Just nu ska du tänka på att nyttja de två timmarna med din dotter på ett effektivt sätt. Jag går nu. Du får vila. Vi hörs senare."

Pary går till mor och far. Hon berättar för dem om samtalet med Masoud. Marzieh som vet vad som är i görningen bestämmer sig för att ta saken i egna händer.

" – Pary det ordnar sig. Tro din mor. Gå nu och vila."

När Pary går till sig, går Marzieh ut till en telefonkiosk. Hon säger inget till Bagheri heller. Marzieh ringer hem till Alieh.

" – Alieh lyssna noga. Det är Marzieh. Din son Masoud, hallå, hallå!!!"

Alieh lägger på luren. Detta gör Marzieh väldigt förbannad. Hon vet att Alieh är hemma nu. Därför åker hon dit. Hon knackar och ringer på dörren. Alieh som inte trodde att Marzieh skulle komma dit klockan nio på kvällen, öppnar dörren.

" – Hörrudu Alieh, jag menar allvar. Om Masoud inte låter Pary träffa Shirin som lovat en hel dag per månad, då ringer jag till Nahid och avslöjar att Masoud utan hennes vetskap fått vårdnaden för Shirin och låter henne vara hos dig. Så det är första och sista gången jag säger det. Meddela din son detta ikväll, annars...!"

Marzieh är väl medveten om det kärva läget som råder. Hon vill inte pressa Masoud allt får hårt. Masoud kan, envis som han är, anmäla Pary för mordförsök mot Shirin. Han kan få henne inspärrad på en rättspsykiatrisk avdelning. Marzieh har förstått att Pary är nöjd med att kunna få träffa sin dotter en gång i månaden.

Det låter konstigt för Marzieh att Pary så lätt gått med på Masouds regler men hon tror att Pary tänker på samma sätt som hon om rättegång och psykiatri.

När Marzieh går därifrån, ringer Alieh till Masoud och berättar. Vid elva tiden ringer det telefonen. Marzieh ropar:

" – Pary, det är till dig."

" – Ja, det är Pary."

" – Det är Masoud. Jag har ändrat mig. Kom vid nio tiden och ta Shirin med dig. Du får vara med henne till nio på kvällen. Men ta med henne tillbaka prick vid nio till Alieh."

" – Tack Masoud! Det var schysst av dig! Hallå!!!"

Han väntade inget svar. Han lade på direkt.

Pary är glad. Det är som om hon har fått hela världen. Det är så hon vill ha det för att sjösätta sina planer.

Nästa dag åker Pary till Alieh och hämtar Shirin. Vilken dag. Mor och dotter lyser som två vackra stjärnor. Pary har ingenting märkt. Hon är i tron att Masoud lämnar Shirin till Alieh för att Pary ska hämta henne. Pary vet inget om att Shirin bor med Alieh.

Mor och dotter går till olika leksakaffärer, äter glass tillsammans och gör en massa roligt. Pary kysser Shirin på kinden gång på gång. Hon vill inte visa sin sorgsenhet inför sin lilla dotter.

Shirin är glad över att se sin mor. Det finns inget som tyder på att Shirin har det illa hos Masoud. Egentligen bor Shirin hos Alieh och det verkar som om hon har det bra där. Ändå ser man på Shirin att hon saknar sin mor. På sitt enkla språk frågar hon Pary varför hon har varit borta.

" – Min söta Shirin, jag har fått ett jobb. Jag måste vara borta ett tag. Men jag lovar dig att vi snart ska vara tillsammans. Min älskade jag lovar dig."

Efteråt tar Pary Shirin hem till sig för att besöka mormor och morfar samt för att äta lunch hemma. Monir ringer Pary på eftermiddagen. De träffas en kort stund hemma hos Pary så att Monir får bekanta sig med Shirin. Monir stannar inte länge utan låter mor och dotter få tillbringa lite tid tillsammans.

Dagen närmar sig sitt slut. Pary känner tyngden i hjärtat. Hon vill inte lämna Shirin tillbaka till Masoud. Hon har inget val. Vid nio befinner hon sig vid Aliehs hus. Shirin gråter och vill inte gå in med Alieh. Hon vädjar till Pary att ta henne med hem till sig.

" – Mamma, mamma, Jag hos dig, snälla! Jag vill inte här. Mamma, mamma!"

" – Mitt kära barn, det ordnar sig. Jag kommer nästa månad. Håll ut!"

Alieh tar in Shirin och försöker lugna henne genom att ge henne en glass. Pary åker tillbaka krossad av ödets grymhet. Hon blir mer och mer bestämd att ta Shirin med sig och fly ur landet. Pary fick inte en blund i ögonen den natten.

Pary ringer nästa dag till Monir och vill träffa henne. Hon åker hem till Monir.

" – Monir, hur kan jag komma till Sverige? Minns du vad jag sa att du kan hjälpa mig. Hur kommer jag dit? Jag vill ta min dotter med mig och fly ur landet. Jag orkar inte längre. Så kan jag inte leva. Jag måste till Sverige."

" – lugn Pary! Jag förstår. Vi får tänka ut ett sätt. Om du ska till Sverige, kommer jag också att vara där. Vi kommer att ha kul tillsammans. När jag var i Sverige hörde jag någons namn som hjälper folk att fly ur Iran. Du är ingen politisk flykting. Så du får söka asyl av humanitära skäl. Jag har inte hans telefonnummer, ska ringa den jag vet som eventuellt kan hjälpa oss med det."

Monir ringer till sin vän och som tur var får hon telefonnumret till personen i fråga.

" – Flykting! Blir man det Monir, när man flyttar till ett annat land. Kan jag komma tillbaka till Iran igen? Hur blir det med far och mor?!"

" – Tänk noga igenom! När du åker härifrån och söker asyl, är det inte lätt att komma tillbaka. Det är många som nu för tiden gör det för regimen har efter så lång tid fått sitt fotfäste. Det är bara en liten grupp som inte kan åka tillbaka till Iran. Så vitt jag såg kan många av de politiska och humanitära flyktingarna i Sverige resa fritt till Iran och tillbaka. Det är som i Chile. När deras diktatur hade makten kunde många flyktingar inte åka tillbaka. Efter regimbytet i Chile, kunde många flyktingar utan problem resa dit. Just nu har vi det så Pary. Det är inte för att allt har blivit bra i vårt land, utan det är för att göra det svårare för såna som verkligen behöver en fristad. När iranska regimen tillåter någon att skaffa pass och resa till Iran, blir det ett bevis för andra regeringar att det inte finns några flyktingar från Iran. Så jag måste säga det också att det kan hända att du inte få stanna där. Eller att det kan ta flera år innan din asylansökan godtas. Tänk igenom vad du vill med ditt liv. Du måste vara stark hur som helst och var du än är."

" – Vad behöver jag? Jag är redo. Hur är det att vara flykting där i Sverige?"

" – Det jag såg var att de hade det bra. I alla fall i ett land som Sverige lever alla efter lagar mer än det görs i vårt eget land. I dagens läge har Sverige runt en miljon invandrare var av en hel del flyktingar från olika länder. Jag tror det bor mellan sjuttio till åttio tusen iranier i Sverige, Men alla de är inte flyktingar. Du kommer att ha det bättre där med din dotter än här oavsett. Först får vi tala med honom som fixar din resa dit."

Monir ringer numret hon fick. Efter många försök fick hon lämna ett meddelande i hopp om att bli kontaktad.

" – Pary, hur ska du fixa pengar till din resa? Det kommer att kosta en hel del. Jag kan bidra med en del men jag vet inte om det räcker. Jag kan kanske fråga min far ..."

" – Jag ska prata med min far Monir. Pengar har vi inga bekymmer med än så länge. Men jag vet inte hur de tar det."

Pary måste ta upp saken med sin far. Han kan ställa upp med det ekonomiska. Men vill Parys far att hon åker iväg?!

Morgonen därpå går Pary till sin far, Bagheri.
Han sitter där vid frukostbordet i köket och läser morgontidningen.

" – Far, jag vill prata med Er."

" – Ja min dotter."

" – Jag planerar att ta med Shirin till Sverige och bo där."

" – Vad sa du?!"

" – Du hörde mig."

" – Sverige, men hur? Vad pratar du om?!"

" – Om jag hittar ett sätt att åka dit, är resten klart."

" – Hur ska du dit då? Vad ska du göra där? Sätt dig, jag vill prata med dig Pary. Har du tänkt igenom. Jag vet vad du pratar om. Du vill bli flykting där i Sverige. En kompis till mig har sin son där. Han åkte dit som flykting och har det bra nu. Jag personligen är inte emot att du tar dig och Shirin ut ur landet. Så som läget är, kommer Masoud att inte låta er vara. Jag måste bekänna en sak också. Jag var hos jurister och advokater. Lagen är på Masouds sida. Du har inget annat val."

Marzieh som kom in mitt i diskussionen och hörde halva samtalet frågar.

" – Vad pratar ni om? Ska du någonstans Pary?!"

" – Marzieh, Pary vill fly från landet och söka ett lugnare och tryggt liv i Sverige med Shirin. Hon ville fly från Masoud och hans familj" Marziehs ansikte bleknades och hennes svaga knä började darra, hon kunde inte att håla kroppens tyngd på de svaga och darrande knäna, och blev tvungen att hålla dörr handtaget att inte falla. Hon med sin moderkänsla och höga önsknigar för sitt enda barn, för hennes framtid och hennes lycka, är tvungen nu att höra denna hemska nyhet. Men, hon har inget val, när hon tänker på hennes nuvarande liv. Hon

tänker på Parys bästa, det är bättre för Pary att fly än att leva på knäna. Det elände situation och livet som Masoud och hans familj ordnade för henne och hennes barn leder ingen av de till ett lyckligt liv och deras framtid blir mer förstörd än det är nu, då säger hon med en sorgsätt ton:

" – Det blir bra för de. Men hur?"

" – Mor jag har via Monir hittat en som hjälper folk att fly landet och komma dit de vill. Vi ringde honom igår och väntar på att han återkommer till oss."

" – Är du säker på din sak Pary. Ska du verkligen iväg? Jag vill inget mer än din och Shirins lycka och väl, men jag är också mor. Jag kommer att sakna er. Det kan hända att jag inte kommer att se er längre. Hur länge lever man? Jag är inte ung eller fisk heller. Men Gud är stor, det ordnar sig. Åk du min dotter. Kom bort ifrån tyrannen och hans mor. Om han hade låtit dig ha shirin hos dig i stället för att tvinga ett oskyldigt barn bo hos sin farmor ..."

" – Mor vad var det du sa?!!! Menar du att Shirin bor hos Alieh. Herre Gud, vad blind jag har varit. Jag kommer att döda den jäveln. Jag ska hitta numret och ringa till Nahid. Om hon bara får nys om det, då får Masoud ett helvete. Han ska få igen. Jag går nu och hämtar min dotter även om det blir min undergång."

Pary vill ut. Bagheri stoppar henne och låter henne inte komma iväg. Marzieh biter sig i tungan för att hon har försagt sig. Hon ber Pary lugna ner sig.

" – Pary lyssna på mig! Lyssna på mig sa jag! Jag hjälper dig. Vad vill du att jag ska göra för att du och Shirin ska komma ut ur landet. Bara om din mor kunde hålla tungan rätt i mun för en gångs skull. Jag hjälper dig Pary. Lugn! Vad vill du ha hjälp med?"

" – Fan ta Masoud som gör så. Jag vet inte far. Jag kan inte prata just nu. Jag vill till mitt rum."

Pary går till sig. Hon är chockad.

" – Marzieh, varför sa du inget till mig? Varför öppnade du käften inför henne? Har hon inte tillräckligt med elände? Varifrån fick du veta det du sa?"

" – Jag ville inte göra er upprörda. Jag är mor. Jag vet hur det känns när ens barn lider. Du är en man Bagheri. Hur du än säger, kan män aldrig förstå hur en moder känner för sitt barn. Det är vi som bar de i nio månader. Det är vi som föder dem. Det är vi mödrar som ammar dem. Så snacka inte om hur det känns. Det var Maryam som sa det efter det att jag insisterade."

Marzieh håller utkik efter Pary. Hon sitter ensam i sitt rum. Vid lunchtiden får Bagheri ta Pary till bords genom att övertyga henne att det kommer att bli bra när de flyr till Sverige.

Begheri försäkrar Pary att han ställer upp för sin dotter oavsett. Pary som fortfarande brinner av det hon fått veta, tycker åtminstone att det är bättre att hon kunnat få sin far på sin sida. På eftermiddagen ringer Pary till Monir.

" – Hej Monir!"

" – Hej, hur är det? Det hörs att du gråtit igen?"

" – Jag fick veta att Shirin bor hos Masouds mor, Alieh. De har lurat mig. Masouds fru, Nahid, vet inget om vad Masoud har gjort mot mig. Jag är minst sagt förbannad. Jag måste ..."

" – Kom hit!"

" – Nej, du ska också vila lite."

" – Du vet att jag inget har att göra. Kom!"

" – Okej, vi ses!"

När Pary är hos Monir. Säger Monir till Pary att aldrig nämna Sverige eller prata om sina planer i telefon.

" – Det var nära tjejen! Du ska aldrig prata om sånt i telefonen. Du vet att de avlyssnar telefonerna. Du ska inte yppa ett ord om sånt till någon."

" – Tack för det Monir! Jag fick veta hur min dotter har det. Nu förstår jag varför Shirin inte pratade så mycket om Masoud. Hon pratade hela tiden om Alieh och jag la inte märke till det. Min far har rätt. Jag ska inte förvärra läget. Han hjälper mig. Det har han lovat mig."

" – Det är bra. Då är halva saken klar. Vi får vänta tills han ringer."

" – Vem är han?"

" – Han heter Saman. De är ett internationellt smugglarband verkar det som. Saman kan fixa din resa till Sverige."

" – Ska vi ringa igen och se om någon svarar?"

" – Ja, varför inte. Hoppas du snart får åka dit."

De ringer till Saman och lämnar ett meddelande till på hans svarare. Den dagen händer det inte så mycket mer än att Pary blir mer deprimerad efter nyheten om Shirin och Alieh. Monir tröstar Pary med de goda nyheter hon fått i stället.

" – Tänk på den ljusa sidan Pary. Din far ställer upp för dig. Vi har numret till Saman som ska ordna din resa till Sverige. Och bäst av allt att Masoud låter dig ha Shirin för en hel dag i månaden."

" – Just det! Nu förstår jag. Något måste ha hänt med tanke på Masouds plötsliga barmhärtighetsanfall. Att han ringer mig så oväntat och påstår att han har ändrat sig så att jag kan ha Shirin för en hel dag. Det måste ha något med min mor att göra. Monir, jag måste iväg. Jag ska hem nu. Vi syns imorgon."

Pary åker hem och konfronterar Marzieh direkt.

" – Mor säg mig sanningen. Du visste om att Shirin bor hos Alieh. Hur kunde du få Masoud att ändra sig om mina besöksvillkor? Jag vill veta sanningen här och nu. Jag är inget barn som ni behandlar hur som helst."

" – Okej då, Efter att Maryam berättade för mig, åkte jag till Alieh och hotade henne och Masoud att avslöja allt för Nahid. Därför gick Masoud med på detta. Alieh måste ha berättat om mitt besök. Masoud måste också vara rädd om han vill leva sitt liv med Nahid."

" – Tack! Du är en ängel!"

Pary går fram och kysser sin mor på kinden. Marzieh förvånas över det. Hon trodde att hon skulle beskylldas för att inte sagt sanningen tidigare till sin dotter.

" – Det var oväntat! Jag trodde att du skulle skylla på mig nu."

" – Nej kära mor. Du har hjälpt mig med mina planer. Om jag ska ta Shirin med mig behöver jag tid. Tio, tolv timmar är perfekt för att hinna ut ur landet innan de fattar nåt."

" – Där ser du Pary. Om Gud stänger flera dörrar, öppnar han en annan. Jag är glad för att vi nått det läget att vi öppet kan prata med varandra. Din far och jag står bakom dig till hundra procent."

" – Tack! Jag är glad för det. Jag kan föreställa mig Masouds min, när jag och min älskade Shirin är borta. Ni får komma på besök mor."

" – Vi ska först skicka iväg dig. Den dagen den sorgen!"

Nästa dag ringer Monir hem till Pary.

" – Tjena tjejen! Du får bjuda mig på lunch idag."

" – Visst! Har det hänt något?!"

" – Vi syns vid elva hemma hos mig."

Pary hjärta börjar slå fortare och hon blir blöt av kallsvett av tänka på flykten och framtiden i ett helt främmande land, hon känner sig upprymd. Vill dit till Monir på en gång.

Hon åker hem till Monir och får veta att Saman har ringt. Monir vill inte prata om sånt ute bland folk eller per telefon. Det är säkrast att vara hemma och kunna prata ostört.

" – Saman ringde imorse. Han vill träffa oss. Om en timme ska han hit."

" – Ska han komma till ditt hem? Är det säkert. Vad säger din mor?"

" – Far är inte hemma som du ser. Mor är hos sin väninna idag. Så vi har hela huset för oss själva."

" – Går det att lita på Saman?"

" – Jag vet inte. Men det får vi veta när vi träffar honom. De som Saman skickat iväg till Sverige pratar gott om honom." Otåligt väntar de på att få träffa Saman.

Det ringer på dörren. Det verkar som att Saman kommit en halvtimme tidigare än bestämt. När dörren öppnas, får Monir och Pary syn på Bagheri.

" – Far, var gör ni här?!"

" – Hej Monir! Pary jag vet att ni ska träffa någon här. Jag råkade höra ert samtal. Jag ber om ursäkt för att jag tjuvlyssnade. Det var inte meningen att lyssna. Jag råkade bara ta luren för att ringa och av en ren händelse råkade jag höra er. Jag blev nyfiken och kunde inte lägga på luren förrän efteråt. Jag är här för att hjälpa er med träffen. Det är alltid bättre att en man är med i bilden, eller hur? Vad tycker ni?"

Monir och Pary tittar på varandra. Parys far vill hjälpa till villkorslöst. Han är där för deras skull, särskilt för sin dotter.

" – Visst far om du säger så. Men vi sköter snacket!"

" – Visst! Som du vill."

Saman anländer prick på bestämd tid. En kille runt trettiofem år. Mörkt kort hår. Mörka ögon. Smal och lång cirka hundraåttiofem centimeter. Han är välklädd och ser mycket artigt ut.

" – Hej, Jag heter Saman."

" – Hej, välkommen, kom in."

Så som det låter är Saman från Kurdistan. De sätter sig och utan att spilla tid, frågar Saman:

" – Vem av er ska ut ur landet?"

" – Jag och min dotter, svarar Pary."

" – Berätta vem ni är och vad ni har tänkt."

Alla presenterar sig. Pary berättar sin historia mycket kortfattat. Hon nämner ingenting om att Masoud har vårdnaden. Pary berättar bara att hon vill till Sverige och skaffa ett bättre liv för sin dotter. När Saman frågar om Shirins far, svarar Pary att han har avlidit i cancer.

" – Det är inga problem. För att ta dig och ditt barn till Sverige kostar det en miljon toman som blir något runt etthundratusen svenska kronor. Du kan betala i kronor eller dollar till mig. Vi tar inte i persisk valuta, eftersom vi måste betala till många mellanhänder. Är det okej?"

" – inga problem. När och hur? Jag kan inte resa förrän om en månad. Jag har en hel del att uträtta innan. Däremot kan jag bara åka iväg den femtonde i nästa månad. Det måste vara så att jag åker just den dagen."

Pary vill inte nämna något om att hon bara har en dag på sig att ta Shirin med sig.

" – Jag kan ordna med det, eftersom det finns gott om tid till den femtonde. Jag vill bara säga att vi skickar dig till Sverige men vi garanterar inte att ni får stanna där. Just nu är det svårt. Men Sverige är det bästa valet bland alla länder som tar emot flyktingar. Är du med på det?"

" – Ja, jag tar risken."

" – När kan ni ordna med pengarna."

" – Fader, när kan du ordna det?"

" – Jo, visst. Det tar en arbetsdag att fixa det via banken om allt går bra. Sedan måste jag till en valutahandlare för att växla till kronor. Är det ok om vi säger att i övermorgon får du pengarna?"

" – Det blir bra. Jag vill bara säga det en gång till. Vi garanterar ingenting. Det är absolut på egen risk det hela. Tänk igenom om ni verkligen vill det. Etthundratusen svenska kronor är inte småpengar."

" – Jag har bestämt mig. Jag ska iväg."

" – Okej, du ska packa lätt. En resväska med det allra nödvändigaste. Inget annat. Inga smycken eller annat av värde ska du ha med dig. Om du vill ha pengar med dig, får du inte ha dem på dig. Du ger mig dem och får dem när du är i Istanbul."

" – Turkiet?! Jag ska inte dit. Jag ska till Sverige."

" – Jo, men du måste ut ur landet på något sätt."

" – Men inte via Turkiet. Jag vill flyga direkt till Sverige."

" – Det kostar mycket mer. Då pratar vi om tvåhundra tusen kronor. Alltså två miljoner. Har du eget pass?"

" – Nej."

" – Bra! Vi fixar falskt pass och visum plus flygbiljetten. Du flyger härifrån direkt till Sverige. Då måste du på planet riva ditt falska pass och din flygbiljett och slänga dem i toaletten. Om polisen där inte har någon id-handling på dig, kan de inte skicka dig tillbaka. Du och ditt barn får falska namn på passet. Allt det med falskt visum och sånt är till för att få dig iväg härifrån. Så fort du landar där har du nåt din destination. Resten vet ingen. Du säger till polisen ordet "FLYKTING" om du inte kan engelska. Är det så att du har något papper som är till din fördel för att söka asyl, ta det med dig. Jag behöver inte veta vad. Dessa dokument ska du ha i din handväska för att visa för polisen."

" – Men jag åker i falskt namn. På papperen står mitt riktiga namn."

" – De papper och biljett vi ordnar för dig är bara för att du ska kunna ta dig ut härifrån. När du kommer fram ska du säga ditt riktiga namn och visa dina riktiga handlingar. För du har inte åkt dit i ditt riktiga namn. Det finns inga bevis på att du har varit med på planet. Som tur

är har vi direktflyg dit. Det går bara på några timmar att komma dit. Bra att vi har tid att fixa pappren. Är det okej?"

" – Ja. Far vad säger du?"

Bagheri sitter stum och lyssnar på samtalet mellan de, men hans hjärta är fylld av sorg. Han ville nämligen gråta, men lyckas han att hindra tårarna och med gråten i halsen svarar han:

" – Jo, jo, inga problem. Men jag bör helst få två dagar då för att ordna med pengarna."

" – Det går bra. Så är fort det är klart med pengarna, ring detta telefonnummer. Du får en adress där du ska lämna pengarna. Om ni undrar om något, ring mig på det nummer ni har. Men nämn inget. Utan bara be att bli kontaktade."

Saman går därifrån. Pary tackar sin far för stödet. Bagheri går en kort tid därefter. Han är lite överraskad över summan. Men han ångrar inte att han ställer upp för sin dotter. Pary stannar ett tag hos Monir.

" – Ja, äntligen Monir, ska jag börja leva. Jag måste packa. Jag ska ta med pappren som Masoud gav mig gällande vårdnadsrätten. Min och Shirins sjukhusjournal måste jag be att få också."

" – Pary, jag hoppas verkligen att du får stanna där. Jag blir mycket glad om det blir så."

Under de kommande dagarna är Pary, Marzieh och Monir upptagna med att ordna med det nödvändiga Pary och Shirin ska ha. Marzieh vill tillbringa mer av sin tid med sin dotter. Hon vet att när Pary har åkt iväg, vet ingen hur länge det dröjer innan mor och dotter kan träffas. Nu när Marzieh och Monir bekantat sig mer med varandra, anförtror Marzieh Monir som sin andra dotter. Hon kanske försöker finna ett substitut. Marzieh är inte ung längre. Hon har vid flera tillfällen på skoj och allvar nämnt att det kanske är sista gången hon ser sin dotter och sitt barnbarn. Som mor är hon orolig, precis som Pary är för sin dotter.

" – Ja Monir. Min dotter, min Pary hade lysande framtid. Hon skulle bli en framstående läkare. Men ack ödet ville annorlunda. Om monstret Masoud inte hade visat sitt djävulska ansikte för henne, hade hon fått leva ett anständigt liv.

" – Fru Marzieh, Gud är stor. Vem vet, kanske får hon det ännu bättre där i Sverige. Jag har bott där. Det är verkligen ett fint land med massor av möjligheter, särskilt för den som vill studera."

" – Hoppas det. Hoppas se den dag hon är lycklig med sitt barn innan jag lämnar dem."

" – Ni får inte säga så! Allt ordnar sig."

Bagheri har under tiden ordnat pengarna. Han ringer det telefonnummer Saman gett honom. Han får en adress till en bokhandel. Där lämnar han pengarna till den person han fått namnet på. Allt går bra. Nu är det upp till Saman. Går det att lita på honom? Är pengarna i goda händer? Ingen vet!!!

Länge går allt som det ska. Alla är glada för Parys skull, fastän hennes föräldrar är ledsna över att skicka iväg sin dotter. De vet inte när de får se henne och hennes barn igen.

En vecka efter att pengarna har levererats, ringer Saman Monir och vill att Pary skickar honom foto på sig och Shirin för passet. Han säger att allt än så länge gått väl.

På förslag av Monir tar Pary dessa dagar på sig att packa de riktiga grejer hon behöver ha så att Monir kan ta dem med sig när hon kommer till Sverige.

Dagen då Pary ska hämta Shirin närmar sig. Alla känner sig mer och mer nervösa ju närmare dagen man kommer. Pary är också både glad och ledsen samtidigt. Hon är glad att slippa Masoud och allt **eländesliv**.

Hon är ledsen över att lämna sitt land, sitt hem och sina föräldrar samt släkt och bekanta. Men när hon tänker efter, har hon på sistone varken haft med släkt och med bekanta att göra. De enda hon träffar är mor, far och moster Maryam. Det är på sistone hon fått stifta bekantskap med Monir som verkligen har varit en ängel i nöden.

Saman ringer tre dagar innan den femtonde. Och vill träffas. De träffas hemma hos Pary. Bagheri, Marzié och Monir är med.

" – Allt är klart. Jag har pappren med mig. Här är ditt pass med din dotter i och flygbiljetter. Du och din dotter har fått turistvisum till Sverige för en månad. På flygplatsen ska du gå till incheckning nummer tretton. Du ska vara där exakt klockan tolv. Han som sitter där väntar på dig men du ska inte ge dig till känna. Han vet hur du ser ut och vad du och ditt barn på passet heter. Han ska ge dig boardingkort. Sedan när du går till transiten och vill passera säkerhetskontrollen, gå till lucka nummer tre. Stå i dess kö tills det blir din tur. Han vet också om dig och låter dig passera ostört. Sedan är allt grönt. Du går in till din gate och stiger på planet. Efter cirka fem timmar är du i Stockholm. Som sagt, riv sönder passet och biljetten på **planet en timme efter att ni lyft och släng dem i toaletten**. Men innan du slänger dem i toaletten håll denna vätska över dem och spola sedan toan. Vätskan fräter sönder ytan så att uppgifterna blir oläsliga ifall de letar i toatanken. Är det bra så?"

" – utmärkt! Allt är bra! Tack!"

" – Tacka inte än. Hoppas ni når dit och allt går bra."

Saman önskar Pary lycka till och går.
Alla är glada. Äntligen ett steg framåt efter allt krångel.

Monir ska boka flyg till Sverige veckan därpå. Hon vill vara där hos Pary. En riktigt sann vän.

" – Vi kommer att ha kul där Pary. Vi kanske kan börja studera där och bli något?"

" – Ja, Monir. Vi ska visa såna som Masoud och Nader vad vi går för."

Telefonen ringer.

" – Det är Masoud. Du kan hämta Shirin vid nio på morgonen. Som sagt. Hon ska vara tillbaka prick nio på kvällen."

" – Visst! Tac ... Hallå!"

" – Den jäveln lade på igen. Han ska få smaka på sin egen medicin. När jag och Shirin är borta då ska du din förbannade satan få bita dig i tungan för att du varit så elak mot mig."

Dagen då Pary ska hämta Shirin är inne. Pary är väldigt nervös. Hon vill inte att något ska gå fel. Hon ringer på Aliehs dörr precis vid nio på morgonen. Alieh svarar i luren men kommer inte fram den här gången, hon skickar Shirin fram till dörren.

Shirin blir så glad när hon ser sin mor.

" – Mamma, var varit? Du ringa inte. Jag vill hemma mamma?"

" – Jo min kära. Vi ska hem nu. Vi ska verkligen hem nu."

Pary åker hem med Shirin. Bagheri, Marzieh, Monir och moster Maryam är där.

" – Hej moster Maryam!"

" – Hej Pary! Skulle du lämna mig utan att säga adjö?"

" – Nej moster, men jag är glad att du är här."

" – Ja, tack vare syrran som ringde mig imorse. Jag är glad för din skull Pary. Synd att ödet bläddrade fram olika kapitel åt dig och min son."

" – Gjort är gjort moster. Vi får göra det bästa av det hela."

" – Gud vare med dig min kära! Jag är stolt över dig."

Alla åker till flygplatsen med Bagheris bil. Ingen har lust att prata. Alla vill gråta av olika orsaker. Mor och far vill gråta för att de skickar iväg sin enda dotter till ett främmande land, där ingen vet vad som komma skall. Moster är gråtfärdig för att hon först älskar sin systerdotter men mest för att ödet inte ville att Pary skulle bli hennes svärdotter. Monirs ögon är fyllda av tårar som hon inte vill ska synas. Hon får inte träffa sin bästa vän på en vecka.

Bagheri vill lätta på stämningen:

" – Monir vet din far om att du ska åka iväg till Sverige om en vecka?"

" – Ja, men de vet inget om Parys sätt att åka. De tror att hon är som jag. Alltså att hon har uppehållstillstånd. Jag kanske berättar för dem när Pary fått sitt uppehållstillstånd där. Det är bäst så för att inte oroa dem."

" – Ja det är kanske bra så."

" – När Pary får stanna där, kommer vi alla att turista där tillsammans även om vi inte bor där."

" – Ja kanske. Men Bagheri och jag är inte unga längre Monir. Vi får se vad Gud har bestämt för oss."

" – Jo, men Marzieh om du vill känna dig gammal be my guest men blanda inte in mig. Jag är fortfarande stillig och charmig."

Alla skrattar. Det gick som tänkt. Stämningen kändes lättare. Efter ett tag är de framme.

Inne i flygplatsen letar de efter incheckningsmonter nummer tretton som Saman nämnde. Fortfarande fanns det tid kvar. Pary ska finna sig där vid exakt det klockslag Saman sagt.

Bagheri föreslår att alla ska fika. Pary är nervös. Hon vill inte missa planet. Ändå är Shirin hungrig och måste äta mat. Därför går alla till caféet, efter det att de har hittat incheckningen.

På flygplatsen är det som alltid mycket folk i rörelse. Pary är orolig. För henne är det väldigt viktigt att sticka i väg så fort som möjligt. Hon är inte koncentrerad på något annat än sina egna tankar. Runt bordet pratar alla med varandra utan att Pary hör ett enda ord. Bagheri har koll på läget. Han ser hur Pary är tankspridd och nervös. Han vill inte förvärra det med småprat och skämt.

Någon kommer fram till bordet. En som känner igen Pary.

" – Hej Pary, Hur är det? Vad gör du här?"

" – Hej!!! Ursäkta känner jag dig?!"

" – Det är Rejhane, din klasskamrat en gång i tiden, Masouds kusin!!! Minns du inte mig?!"

Pary är så borta i sina egna tankar och bekymmer så att hon under en lång tid inte kunde placera Rejhane någonstans i minnet. Det fattades bara det. Att träffa släkten till mannen hon håller på att fly ifrån.

" – Jo, förlåt! Nu kommer jag ihåg. Hej, hur är det med dig?"

" – Det är bra. Vad gör du här?!"

Rejhane går en runda runt bordet och hälsar på alla.

" – Nej, inget särskilt. Min kusin ska resa idag."

" – Jaha, vad kul, vem?"

Pary visar Monir. Nu blir det konstigt. Monir blir överraskad. Ingen vet vad som närmast ska sägas och hur var och ens roll är härifrån.

" – Hon är min kusin som jag sa."

" – Hej igen! Vart ska du? Förlåt ditt namn var?"

Rejhane är en nyfiken person, som vill veta allt. Hon ger sig inte.

" – Hej på dig med. Jo, jag ska ... vart skulle jag? Jag ska till Sverige."

Pary blir stående med vidöppna ögon. Hon tänker tyst: "fan varför Sverige? Kunde du Monir inte hitta på annat namn. Shit!!!"

" – Jaså! Vad roligt. Jag ska också till Stockholm idag. När går ditt plan?"

" – Inte idag."

" – Förlåt! När sa du?"

" – Jo, idag:"

Monir vill undvika att svara men Rejhane är frågvis och påig. Pary försöker rädda läget.

" – Förresten Rejhane, har du inte gift dig?"

" – Jo, det är just därför jag ska till Sverige. Kamal heter han. Han är läkare. Jag är på väg till honom."

" – Du Monir, varför ska du till Sverige?!"

Rejhane ger sig inte. Hon är så nyfiken av sig. Rejhane är inte blyg.

" – Rejhane hur gick det med dina studier?" **F**rågar Marzieh för att avleda.

" – Jo, jag är läkare, men jag ska läsa kirurgi i Sverige."

Rejhane vänder sig till Pary:

" – Jag hörde att du skilde dig från Masoud. Vi har inga kontakter med Alieh längre. De avbröt sin kontakt med hela släkten efter din skilsmässa. Ingen vet varför. Men det sista jag vet är att du lämnade Masoud för någon annan. Är det sant?"

Pary blir väldigt förbannad. Det verkar som om Rejhane inte har en aning om läget. Bagheri ser hur upprörd Pary blir. Hur hon blir röd i ansiktet?

" – Rejhane, hur är det med din far?!"

Bagheri vill också avleda det hela. Men han får inget svar på sin fråga.

" – Oj då, jag måste gå till incheckningen. Alla väntar på mig där. Det var trevligt att ses igen Pary. Ha det bra. Hej med er."

Rejhane går sin väg. Nu är det dags för Pary också att gå till incheckningen. Hon är mer rädd nu än förr. Vad ska hon säga till den nyfikne Rejhane som lägger näsan hela tiden i blöt?

" – Vi måste gå till incheckningen. Gud hjälpe oss. Den där tjejen, hon är så jobbig." säger Pary.

De går dit och ställer sig i kön. Pary ser Rejhane och hennes familj som står först i kön. Det är tjugo till som står emellan. Pary är orolig. Hon tittar runt omkring sig i fall Masoud är där.

" – Lugn Pary. Det ordnar sig. Visa dig inte nervös. Du drar allas uppmärksamhet till dig." säger Bagheri.

" – Tänk om Rejhane eller någon i hennes familj skvallrar för Masoud om mig och Shirin!!"

" – Ingen fara. Du är utomlands då, om han får veta det." svarar Monir.

" – Jag hoppas det! Jag måste ta ut min dotter ur detta helvete."

Pary och hennes medföljare ser hur Rejhane och henne familj smygtittar på dem. Att Rejhane säger något och de vänder och tittar sig om. Det skrämmer livet ur Pary.

Äntligen är incheckningen öppen. Rejhane är den första som checkar in. Efter det kommer hon fram till Monir.

" – Det verkar att vi ska med samma plan till Sverige. Vi syns på transiten."

" – Jaja!" svarar Monir med mycket låg röst.

" – Shit, ser ni vilken otur?! Hon ska med på samma plan. Varför måste Gud bestraffa mig så elakt? Vad har jag gjort som förtjänar ett sånt missöde?!"

" – Pary, bry dig inte om henne. Fokusera på målet. Jag och din far ber för dig. Du är vår enda dotter. Vi ska inte låta någon skada dig. Ha tilltro till Gud."

Det blir Parys tur. Hon lämnar pass och biljetten. Mannen tittar på Pary och Shirin. Han ler på ett sätt som är ett tecken på att allt är okej. Pary checkar in utan problem.

Nu måste hon och Shirin till transiten. De ska först förbi säkerhetskontrollen innan. Hon måste gå till lucka nummer tre. Nu gäller det att ta farväl av mor och far. Monir kommer hon att träffa i Sverige igen men mor och far, när de får se varandra igen vet ingen. Ett känsloladdat ögonblick. Å ena sidan glad över att lämna eländet med Masoud bakom sig. Å andra sidan lämna allt och alla som man håller kär, lämna sitt hemland för gott.

Det tar en bra stund att ta farväl av alla. Pary går fram till lucka nummer tre för säkerhetskontroll. Det blir inga problem. Han där kände igen Pary och lät henne passera utan problem.

Nu är Pary och Shirin i transiten. De går runt och hittar gaten. Så fort de är där, fastnar Parys ögon på Rejhane som sitter på en stol med ryggen mot dem. Pary vill undvika henne. Hon tar Shirin med sig till gaten mittemot som har utsikt mot den andra gaten. Pary ser hur Rejhane då och då tittar runt på folk som om hon letar efter någon. Pary vet att Rejhane letar efter Monir som hon tror ska resa till Stockholm.

Tiden är inne att stiga på planet. Pary väntar tills Rejhane går in. Hon ställer sig sist i kön för att slippa se Rejhane. Alla är inne. Pary har fått en plats på stol tio A och en på tio B. Än så länge har hon lyckats undvika Rejhane.

På sittplats tio C sätter sig en äldre man. Han hälsar kort och Pary svarar också kort.

" – Det blir en bra flygtur."

" – Ja, säkert."

" – Bor du i Sverige?"

Nu börjar det igen. Vad ska Pary svara? Kan inte folk låta bli och lägga sig i andras liv? Pary vill inte vara oartig. Ändå vill hon varken småprata eller svara på andras frågor.

" – Förlåt mig! Jag har ont i tanden. Jag kan inte prata så mycket."

" – Ja visst. Jag bor i Sverige. Min dotter bor där. Hon är civilingenjör. Därför måste vi också pendla. Jag är där några månader om året. Ett fint land. Mycket grönt och lugnt också. Tänk om vi hade det så i Iran? Så mycket grönska överallt är en sak men friskluften är en femma för sig. Här i Tehran går det inte längre att andas. Det är rena giftet ..."

Pary är fortfarande nervös. Hon misstror allt och alla. Så länge planet inte är i Sverige, kan vad som helst hända. Samt att få en pratsam farbror sittande bredvid sig. Pary lyssnar inte på vad farbrorn säger.

Planet lyfter. Allt har hittills gått bra. På planet får alla som vanligt mat och dricka. Shirin är så lugn och sansad. Hon känner sig trygg och lugn hos modern. Tack och lov har hon skött sig utomordentligt.

" – Vilket sött barn du har. " säger farbrorn.

" – Tack!"

Efter maten nu när Shirin sover, vill Pary också ta en tupplur sittande på sin plats med Shirins huvud på benen. Hon sluter ögonen för att visa farbrorn att hon vill vila. Med andra ord tysta honom.

Pary har inte somnat riktigt än då någon ropar hennes namn.

" – Pary, Pary!"

Pary öppnar ögonen och ser den hon inte ville se, Rejhane.

" – Pary, vad gör du här?! Skulle inte din kusin resa till Sverige?!"

" – Nej, hon sa nästa månad."

" – Nej du, jag är inte dum. Hon sa idag. När jag sa till henne att vi ses på transiten sa hon ja. Vad är det frågan om?!"

" – Jag vet inte. Ja är trött just nu. Får vi pratas vid senare?"

" – Jag förstår om du inte vill berätta sanningen för mig. Men nåt fuffens är på gång. Jag känner det i luften. Hej på dig."

Rejhane fattar att Pary döljer något som hon inte vill prata om. Hon blir sur på Pary. Hon har inget annat val än att gå sin väg och sätta sig på sin plats.

Pary är så trött på allt att hon inte längre bryr sig om sådana som Rejhane. Hon blundar ögonen och vilar.

När det har gått drygt en timme av resan, reser sig Pary. Hon låter Shirin sova på stolarna. Pary tar med sin väska. Hon går till toaletten. Där inne river hon det falska passet och flygbiljetten. Slänger dem i toastolen, håller medlet Saman hade gett henne på dem och efter några minuter spolar hon. Nu är den falska id-n borta för gott.

Flygturen på cirka fem timmar tar slut och man är i Stockholms luftrum. Pary som inte kunnat sova är mer vaksam nu. Vad kommer att hända?

Landningen går bra. När alla är på väg ut tränger Rejhane sig fram och med sur min tar hon avsked av Pary. Hon går sin väg vetande att Pary inte vill ha med henne att göra. Farbrodern har också under resans gång fattat vinken. Han säger bara hejdå till Pary och går. Pary vill vänta tills alla har gått ur planet. Hon och Shirin är de sista som lämnar planet.

När de lämnar planet, tittar Pary noggrant och nyfiket på sin omgivning. Väggarna, korridorer, färgen på väggar och tak. Målningar här och där. Hon finner en lugn stämning i luften. Det är inte så mycket väsen i luften som i Tehran. Ordning och reda syns överallt.

Pary går långsamt med Shirin igenom korridorer och trappor. Hon vill gå med korta och långsamma steg. Hon vill vara absolut sist när hon kommer fram till passkontrollen. Ingen av planets passagerare ska vara där, särskilt inte Rejhane.

Hon är till slut framme vid passkontrollen. Det är ont om folk där. Hon går fram med Shirin i famnen. Vid luckan hör hon kontrollanten säga något. Men hon förstår inget.

" – Flykting! Fly k ting!!!"

Polisen märker att de fått en flykting på planet hit. Efter en kort stund kommer en polisman fram och tar mor och dotter till ett rum.

En kvart efter kommer en kvinna i polisuniform med en annan civilklädd kvinna.

"– Do you speak English?"

"– Yes! I and my child seeking asylum. We are refugees from Iran."

"– Okej, do you have your passport?"

”– No, but I have my id.”

Pary lämnar en kopia på sina skolbetyg översatt till engelska av en auktoriserad byrå.

”– Where is your passport?”

”– I did throw it in the airplane's toilet.”

”– Are you and your child hungry and tired?”

”– Yes, very much. My only luggage is out there on the roller.”

Poliserna går. Efter tio minuter kommer de med två andra kollegor. De tar Pary och Shirin för att de ska visa sin väska. Efter det tas de till ett hotell nära flygplatsen. Där ges mor och dotter ett rum. Pary får också en kasse full med shampoo, tandkräm, tvål, handkräm och andra hygieniska produkter.

”– Someone comes with food to you later. You will soon have your luggage. Is it okay?”

” – Yes, thanks!”

En kvart efter kommer någon med mat och dryck samt deras väska.

”– Here you are. You may check your luggage and see if something is missing.”

Pary öppnar väskan och tittar.

”–No, everything is here. Thanks.”

”– you should rest. Someone comes to visit you tomorrow. Good bye.”

Pary känner sig fri. Hon tar Shirin i famnen, kysser henne och sjunger en glad visa.

" – Shirin, vi är fria. Vi har kommit hem."

Klockan är kvart över sju på kvällen. De äter en bit och kort därefter lägger de sig. Pary sover för första gången på länge utan vare sig drömmar eller mardrömmar. Hon sover.

Dagen därpå kommer två civilklädda poliser och en persisk tolk. Bemötandet är bra, vänligt och fint. De frågar om Pary och hennes barn vill äta frukost nu så att de senare kan åka till polisstationen.

Efter frukosten på hotellet, åker Pary tillsammans med poliserna till stationen. Hon är nervös för hur det blir med hennes asyl men hon är förvånad över skillnaden mellan två länder.

I Iran är polis något skrämmande. De flesta är tuffa och hårda i attityden. Här i Sverige är bemötandet så mjukt och fint så att man inte känner någon rädsla för poliser.

När de är framme går alla till ett rum. Där sitter en annan polisman bakom skrivbordet med sin dator. Tolken och Pary sätter sig. Polismannen hälsar och börjar sitt förhör.

Pary berättar för tolken att hon har flytt landet på grund av sin före detta man som med lagens hjälp har tagit hennes dotter ifrån henne. Hon beskriver hur mansdominerat det iranska samhället är. Att kvinnors rättighet är något främmande där.

Polisen bekräftar hennes utsaga och säger att de vet hur det är i Iran. Pary berättar att hon har rövat sitt barn och med hjälp av vänner flytt landet. Hon påpekar faran för att åka i fängelse för det brott hon begått om hon åker tillbaka.

Förhöret tar en timme. Efter det meddelar polisen att hon ska få en tillfällig bostad. Att ärendet går till utlänningsnämnden och där beslutas om det.

Pary får dessutom börja läsa svenska tills nämnden svarar.

Hon och Shirin åker till ett bostadsområde, där de får en möblerad tvårumslägenhet. Hon får pengar och matkuponger av en socialarbetare som redan var på plats när de anlände.

Pary vill ringa hem och frågar om det går. Socialarbetaren informerar henne att hon är fri. Hon får göra vad hon vill. Är det så att hon behöver något, ska hon kontakta socialarbetarna.

Allt går så mjukt framåt att Pary själv inte kan tro det. Hon är överväldigad över hur skönt det är att leva i frihet. Att gå ut utan slöja. Att vara fri få tycka och ha åsikter.

Pary ringer hem. Hon skrattar.

" – Hej far. Det är Pary!"

" – Hej min kära dotter. Hur är det? Är du framme? Är allt väl?"

" – Ja, allt gick bra. Jag är i paradiset. De är så vänliga här. Gud, jag känner mig fri. Far, jag vill innerligt tacka er och mor samt moster Maryam och Monir som har stött mig. Ni är mina änglar i nöden. Tack för att ni stod bakom mig."

" – Skönt att höra du skrattar och är så upprymd. Gud vare med dig och Shirin. Vi ber för er."

" – Hur är det med er? Har Masoud hört av sig?"

" – Ja, han kom tidig på morgonen och började ställa till med en scen. Men din mor är modig. Hon gav honom på käften. Hon hotade honom att gå till Nahid om han visar sig här en gång till. Så jag tror inte att han vågar dyka upp om han vill leva med Nahid."

" – Vad vet han om mig?"

" – Inget. Han tror att du är här med barnet. Han kommer inte åt dig längre. Så var inte orolig. Lev ditt liv!"

" – Hur ska jag kunna tacka er. Gud välsigne er."

Pary talar med sin mor efter det. Hon ringer Monir och berättar allt. Monir lovar henne vara där om en vecka. Monir frågar om Masouds kusin Rejhane.

Pary berättar vad som hände. Men hon är inte rädd för någon längre säger Pary till Monir.

Äntligen gick allt som det ska. Monir kom till Sverige. Efter två månader får Pary och Shirin uppehållstillstånd. De börjar sitt nya liv i det fria Sverige med en tryggad framtid.

Slut

**Jag dedicerar boken till kvinnor i hela världen,
vilka var och är under förtyck och som icke,
har någon rättighet att leva ett fredligt liv.
Till dem som blir misshandlade, tvingade att
flyr från sina hemländer eller blir mördade av sina
närstående män av osannolika skäl.**

**Jag är född i Tehran, Iran, och har bott i Sverige sedan 1985.
Flykten från helvetet i Iran till paradiset Sverige är min tolfte bok,
och är i två delar, första delen är översättningen av min persiska roman Parys
memoarer utgivningsår (2000), andra delen handlar om flykten från helvetet i Iran
till paradiset Sverige.**

Akram Monfared Arya, den flygande poeten, författaren och konstnären, skriver fördomsfritt och humoristiskt om det som rör oss alla. Om känslor av kärlek, svek, svartsjuka, besvikelse och ensamhet. I hennes dikter blandas allvar och humor på ett sätt som fångar läsarens uppmärksamhet. Hoppa in i Aryas plan och ta en svindlande tur! Se allt i ett poetiskt fågelperspektiv.

”Henry Laze”